

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๑

วันศุกร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๗

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๐๒ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้เป็นการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๑ ได้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วผมขอเปิดการประชุมระเบียบวาระที่ ๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ปรากฏว่าไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒. เป็นเรื่องกระทู้ถาม กระทู้ถามแรกเป็นกระทู้ถามด่วนลำดับที่ ๑ ของนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ถามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การช่วยเหลือเกษตรกรในภาคใต้ แต่ได้รับหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าวันนี้ติดราชการขอเลื่อนไปตอบคราวหน้า ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับ ข้อที่ ๗๓ วรรคสอง ซึ่งรัฐมนตรีมีสิทธิขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามได้

กระทู้ถามด่วนลำดับที่ ๒ ของคุณกระจ่าง ธรรมโชติ ถามกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ค่าครองชีพประจำวันของประชาชน ขอเชิญคุณกระจ่าง ธรรมโชติ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กระจ่าง ธรรมโชติ ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากค่าครองชีพของประชาชนในปัจจุบันมีราคาสูงและขาดแคลนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะค่าอุปโภคและบริโภคอันเป็นปัจจัยสี่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน เช่นปัจจุบันนี้ข้าว ๕ เปรอร์เซ็นต์ถึงละ ๕๐ บาท ปีกลายถึงละ ๓๕ บาท เนื้อกิโลกรัมละ

LIRT

๓๒ บาท หมุกีโลกรัมละ ๓๒ บาท ไข่ฟองละ ๑.๕๐ บาท น้ำตาลทรายกิโลกรัมละ ๔.๕๐-๕.๐๐ บาท และสินค้าอื่นๆ อีกมีแนวโน้มจะขึ้นไปอีก ถึงแม้จะควบคุมราคาก็ตามปัญหาสำคัญเหล่านี้ รัฐบาลจึงต้องหาทางป้องกันและแก้ไขโดยทันที มิใช่ว่าเมื่อเกิดปัญหาดังกล่าวแล้วจึงได้มาหามาตรการแก้ไขภายหลังดังเช่นที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ทำให้ประชาชนที่ยากจนเดือดร้อน และต้องช่วยตัวเองในการดำรงชีพ ซึ่งอาจจะเป็นการกระทำที่จะเป็นการก่ออาชญากรรม และจะก่อความไม่สงบขึ้นได้ กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. จากปัญหาค่าครองชีพในปัจจุบันทวีสูงขึ้นมานั้น รัฐบาลจะยอมรับหรือไม่ ว่าเพราะรัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาเรื่องปากท้องของประชาชนได้ ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภาฯ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๗ ในข้อ ๓.๑ ว่า "รัฐบาลจะจัดให้มีสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพประจำวันโดยเฉพาะปัจจัยทั้งสี่โดยไม่ขาดแคลนและในราคาที่สมควรและเหมาะสมกับสภาวะความเป็นอยู่ของประชาชน"

๒. ทุกครั้งที่ประเทศชาติบ้านเมืองมีเหตุการณ์ยุ่งยาก เช่นในวันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติให้นำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยประกาศใช้เป็นกฎหมายได้นั้น ก็ปรากฏว่า ก่อนจะถึงวันดังกล่าว คือวันที่ ๕ ตุลาคม ศกนี้ พ่อค้าได้กักตุนสินค้าไว้ก่อนถึงวันดังกล่าว อันเป็นเหตุให้เครื่องอุปโภคบริโภคมีราคาแพงขึ้น ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชน ในขณะนี้ ขอทราบว่าจะมีมาตรการอย่างไรที่จะป้องกันการกักตุนสินค้าของพ่อค้า

๓. โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลชุดก่อนเคยใช้แผนที่เรียกว่า "ตลบหลัง" เป็นการแก้เผ็ดพ่อค้าที่กักตุนสินค้า และรัฐบาลชุดนี้ได้รับนโยบายดังกล่าวมา ประกาศลดภาษีการค้าสินค้า ๒๐๐ รายการ ก็มีได้แสดงให้เห็นว่าราคาสินค้าเครื่องอุปโภค และบริโภคจะลดราคา ช้ากลับทวีสูงขึ้น แสดงว่าวิธีการดังกล่าวของรัฐบาลไม่ได้ผลใช้หรือไม่ รัฐบาลจะยอมรับหรือไม่ว่า เพราะกระทรวงการคลังและกระทรวงพาณิชย์นั้นทำงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน และเป็นความบกพร่องในการปฏิบัติงานของรัฐบาลชุดนี้

๔. ตามที่ทางกรมตำรวจแถลงว่าปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้นนั้นเป็นเพราะปัญหาค่าครองชีพของประชาชน กระทรวงพาณิชย์ได้ตระหนักในเรื่องนี้หรือไม่ และได้มีการศึกษา ในปัญหาเรื่องนี้หรือไม่ และขอทราบผลของการวิจัย

LIRT

๕. ทุกรอบปีจะมีปัญหาเกิดขึ้นในเรื่องราคาและการขาดแคลนเครื่องอุปโภค และบริโภคเสมอมา กระทรวงพาณิชย์อยู่ในภาวะที่ต้องแก้อยู่เสมอ ขอทราบว่าเหตุใดปัญหาดังกล่าวจึงเกิดขึ้นอยู่เสมอ เช่น ข้าว น้ำตาล เนื้อสัตว์ เป็นต้น กระทรวงพาณิชย์ได้ศึกษา ปัญหาในเรื่องนี้อย่างไร และได้ผลจากการวิจัยในเรื่องนี้อย่างไร และทางกระทรวงพาณิชย์ ได้วางแผนระยะยาวเพื่อเป็นการเตรียมการรับมือกับปัญหาในเรื่องนี้หรือไม่อย่างไร

๖. ทุกครั้งที่เกิดปัญหา กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถแก้ไขได้อย่างทันท่วงที ซึ่งเป็นความบกพร่องของกระทรวงพาณิชย์ที่มีได้เตรียมรับมือกับปัญหาดังกล่าว ซึ่งกว่าทาง กระทรวงพาณิชย์จะมีมาตรการแก้ไขก็ปรากฏว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนก่อนแล้ว ส่วนพ่อค้าก็ย่อมได้รับประโยชน์ในเวลาดังกล่าว ขอทราบว่ากระทรวงพาณิชย์จะมีมาตรการ ใดๆที่จะแก้ไขอย่างฉับพลันทันทีและกฎหมายอันเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการของ กระทรวงพาณิชย์ที่มีอยู่ เช่นการกำกับไว้เกินควร การควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค เป็นต้น มีข้อบกพร่องอย่างไรที่ควรแก้ไขและจะให้กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับอย่างฉับพลันทันที

นายวิจารณ์ นินาตวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอตอบกระทู้ถาม ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ตอบคำถามข้อ ๑. ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภานี้เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๗ ว่า รัฐบาลจะจัดให้มีสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพประจำวัน โดยเฉพาะ บัจจยี่โดยไม่ขาดแคลนและในราคาที่สมควรและเหมาะสมกับภาวะความเป็นอยู่ของประชาชน นั้น รัฐบาลก็ได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวอยู่ตลอดมา ซึ่งทำให้ระดับราคาสินค้าโดยทั่ว ๆ ไป อยู่ในลักษณะเสถียรภาพพอสมควร ดังจะเห็นได้ว่า ระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายนถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๑๗ หรือระยะ ๔ เดือนที่ผ่านมา นับตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมา ค่าครองชีพ ของประชาชนที่มีรายได้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวัดตามตรรกษณ์ค่าครองชีพแล้ว ปรากฏว่า ขึ้นไปโดยเฉลี่ยเพียงเดือนละประมาณ ๐.๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เหตุที่สามารถรักษาเสถียรภาพ ของราคาสินค้าได้พอสมควรเช่นนี้ ก็เนื่องมาจากเหตุผลที่ว่า ตั้งแต่เดือนมิถุนายนศกนี้เป็นต้นมา รัฐบาลได้เร่งรัดในการดำเนินการมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มีสินค้าที่จำเป็นแก่การครองชีพอย่าง

LIART

เพียงพอ เป็นต้นว่าสินค้าที่ประเทศไทยเราผลิตได้เองนั้น ก็ได้มีมาตรการที่จะกำหนดให้มี การส่งไปจำหน่ายต่างประเทศมากเกินไป จนก่อให้เกิดการขาดแคลนภายในประเทศ ส่วน สินค้าที่ประเทศไทยผลิตไม่ได้เองก็ได้สนับสนุนให้มีการนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อให้เพียงพอ กับความต้องการ ส่วนในด้านที่เกี่ยวกับราคาสินค้านั้นเมื่อปรากฏว่าสินค้าหลายชนิดมีเพียง พอต่อความต้องการ ราคาก็ไม่สูงขึ้น เว้นแต่สินค้าบางประเภทที่จำเป็นต้องมีราคาขึ้นลง ตามฤดูกาลของการผลิตสินค้าดังกล่าวแต่ก็มีสินค้าบางชนิดที่มีราคาสูงขึ้น อันเนื่องมาจาก ต้องสั่งจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่สั่งจากต่างประเทศเพื่อนำมา ผลิตสินค้าสำเร็จรูปในประเทศ มีราคาสูงขึ้นมากอันเนื่องมาจากราคาน้ำมันปิโตรเลียมได้สูง ขึ้นหลายเท่าตัวจึงทำให้วัตถุดิบต่าง ๆ ที่แปรธาตุจากน้ำมันปิโตรเลียมต้องพลอยมีราคาสูงตาม ขึ้นไปด้วยดังนั้นเมื่อสินค้าที่เป็นวัตถุดิบก็ดี หรือสินค้าสำเร็จรูปก็ดี ซึ่งประเทศไทยเองไม่มี แต่ต้องสั่งจากต่างประเทศซึ่งมีราคาสูงขึ้นตามที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงมีผลสะท้อนต่อราคาสินค้า ภายในประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น และด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ รัฐบาลจึงได้ลดอัตราศุลกากร ขาเข้าของวัตถุดิบและสินค้าหลายอย่างไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระต่างๆ ที่ประชาชนจะ ต้องได้รับความกระทบกระเทือนจากภายนอกประเทศให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไรก็ดี สำหรับผู้ผลิตและผู้ค้าสินค้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าเกษตรกรรม หัตถกรรม หรืออุตสาหกรรม ตลอดจนผู้ขายบริการต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าในระยะปีกว่าที่ผ่านมามีความสามารถขายผลิตผลต่างๆ ของตนได้ในราคาที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นบ้าง แต่สำหรับผู้ที่เป็นลูกจ้างประจำนั้น รัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือโดยประกาศกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำไว้ใหม่ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ศกนี้แล้วครั้งหนึ่ง และเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ศกนี้รัฐบาลก็ได้ประกาศกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำให้สูงขึ้นไปอีกโดยให้ มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๘ เป็นต้นไป ฉะนั้นกล่าวโดยสรุปแล้วภาวะเศรษฐกิจ และการครองชีพของประชาชนในประเทศไทยเรานั้นจะหลีกเลี่ยงผลสะท้อนจากต่างประเทศที่ เดียวกันไม่ได้ ทั้งนี้เพราะเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในโลกปัจจุบันจะเกี่ยวโยงเป็นลูกโซ่ แต่รัฐบาลนี้ก็ ได้พยายามดำเนินมาตรการทุกอย่างที่จะรักษาระดับราคาสินค้าให้มีเสถียรภาพ และในขณะเดียวกันก็ได้พยายามส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นให้พอสมควรกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ตอบคำถามข้อ ๒. ในเรื่องการป้องกันการค้ากักตุนสินค้านั้น จำเป็นที่ต้องมีกฎหมาย

LIRT

ให้อำนาจแก่รัฐบาลในการดำเนินการให้เลียบขาดและทันต่อเหตุการณ์ กระทรวงพาณิชย์ได้ ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันการผูกขาดและกักตุนสินค้าเสร็จเรียบร้อยแล้ว และรัฐบาลก็ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างกฎหมายนี้แล้ว จึงเป็นที่คาดได้ว่าร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้นำเสนอต่อที่ประชุมของสภานี้พิจารณาได้ในเร็ววันนี้ หากสภา นี้จะอนุญาตให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ตราเป็นกฎหมายขึ้นใช้ได้แล้วก็ย่อมจะช่วยให้รัฐบาลมี เครื่องมือที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในการดำเนินการปราบปรามและป้องกันการกักตุนสินค้าต่อไป สำหรับราคาสินค้าและบริการที่จำเป็นแก่การครองชีพก็ได้มีการควบคุมราคาตามพระราชบัญญัติ ป้องกันการค้ากำไรเกินควรอยู่แล้วในขณะนี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมมิให้มีการค้ากำไร เกินควรเป็นสำคัญ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงต้นทุนการผลิตและราคาที่จำหน่ายให้มีส่วนสัมพันธ์ กันตามสมควร

ตอบคำถามข้อ ๓. ในการประกาศลดอัตราศุลกากรขาเข้าของสินค้าประมาณ ๓๐๘ รายการที่แล้วมานั้นก็โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยตรึงหรือลดราคาสินค้าบางอย่าง ตลอดจนป้องกันมิให้สินค้าบางอย่างขึ้นราคาไปมากเกินไป หากไม่มีการลดอัตราศุลกากรขาเข้า ดังกล่าวแล้วเมื่อสินค้าหรือวัตถุดิบที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศมีราคาสูงขึ้นมากก็จะ กระทบกระเทือนต่อราคาสินค้าทั่วไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ฉะนั้นการลดอัตราศุลกากรขาเข้าของ วัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูปบางประเภทที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ จึงเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระ จากประชาชนที่ไม่ต้องได้รับความกระทบกระเทือนจากผลสะท้อนของราคาสินค้าในต่าง ประเทศที่สูงขึ้นนอกจากนั้นกระทรวงพาณิชย์เองก็ได้พยายามเจรจากับผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ ให้ลดราคาการจำหน่ายลง ซึ่งก็ปรากฏว่าได้ผลดีพอสมควร

ตอบคำถามข้อ ๔. ปัญหาอาชญากรรมย่อมเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุหลาย ประการด้วยกัน บางครั้งก็อาจจะเกิดจากปัญหาค่าครองชีพได้ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ก็ได้ตระหนัก ในข้อนี้ดีด้วยเหตุนี้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้นรัฐบาลจึงได้มีเป้าหมายที่สำคัญยิ่ง อยู่ข้อหนึ่ง คือการส่งเสริมการอยู่ดีกินดีของราษฎร และเพื่อให้บรรลุผลเป้าหมายดังกล่าวนี้ รัฐบาลจึงได้วางแผนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะ ยาวที่จะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการส่งเสริมมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น

LIRT

ตอบคำถามข้อที่ ๕. ในเรื่องปัญหาของราคาสินค้าและการขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภคนั้น เป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าเกษตรกรรมหรือผลิตภัณฑ์อาหารนั้น การผลิตส่วนใหญ่ต้องอาศัยดินฟ้าอากาศ ในบางปีที่ลมฟ้าอากาศไม่อำนวยหรือเกิดโรคระบาดของพืชพันธุ์แล้ว ก็จะทำให้การเก็บเกี่ยวได้ผลน้อย ราคาสินค้าดังกล่าวก็จะสูงขึ้นอันเนื่องจากอุปสงค์มีมากกว่าอุปทาน ในภาวะการณ์เช่นนี้ แม้แต่ประเทศที่ผลิตได้เกินความต้องการบริโภคก็ยังคงประสบกับปัญหาราคาสินค้าที่สูงขึ้นได้ หากไม่ระมัดระวังการส่งออกให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม เพราะประเทศต่างๆ ที่ขาดแคลนย่อมจะหันมาแย่งซื้อในตลาดของประเทศผู้ส่งออก ทำให้ราคาสินค้าดังกล่าวสูงขึ้นได้ ในทางตรงกันข้ามในบางปีที่ลมฟ้าอากาศอำนวยให้เกิดผลผลิตดีทั่วไป ราคาสินค้าก็ย่อมจะตกต่ำลงทันที ในตลาดระหว่างประเทศและจะส่งผลกระทบต่อแก่ประเทศผู้ส่งออกอย่างฉับพลัน และการแข่งขันการจำหน่ายผลิตผลต่างๆ ในตลาดระหว่างประเทศจะเป็นไปอย่างรุนแรง ประเทศที่พัฒนาแล้วก็มักจะสนับสนุนการส่งออกด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การให้เงินอุดหนุนการส่งออก การขายโดยวิธีให้เงินเชื่อในระยะยาวและการให้เปล่า เป็นต้น นอกจากนี้การแข่งขันการส่งผลิตภัณฑ์ขึ้นประถมบางประเภทออกจำหน่ายในต่างประเทศนั้นก็มักจะต้องประสบกับการแข่งขันอย่างหนักจากสิ่งผลิตเทียมเช่นยางธรรมชาติ ต้องแข่งกันกับยางเทียม ผลิตภัณฑ์ปอต้องแข่งขันกับผลิตภัณฑ์พลาสติก ด้ายฝ้ายต้องแข่งขันกับด้ายใยเทียม เป็นต้น ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาค่าผลิตภัณฑ์ขึ้นประถมนั้นมิอาจจะแก้ปัญหาให้หมดไปได้โดยประเทศใดประเทศหนึ่งโดยลำพัง แต่ต้องได้รับการแก้ไขด้วยความร่วมมือของประเทศต่างๆ ทั้งประเทศผู้ผลิตประเทศผู้ใช้หรือประเทศผู้ส่งออกและประเทศผู้นำเข้า ดังจะเห็นได้จากการที่มีการประชุมเพื่อหาทางร่วมมือกันแก้ไขปัญหาลำเหล่านี้ในการประชุมระหว่างประเทศอยู่ตลอดเวลา ทั้งในองค์การสหประชาชาติ สหภาพรัฐสภา ตลอดจนองค์การชำนาญพิเศษต่างๆ เป็นต้น ในภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับวิกฤติการณ์ทางการเงินและน้ำมัน ย่อมจะทำให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวกระทำได้อย่างยิ่งยั้ง หากปราศจากความร่วมมืออย่างจริงจังของประเทศต่างๆ อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทยเรานั้นในด้านของกระทรวงพาณิชย์ก็ได้ศึกษาปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ตลอดมา และได้เตรียมการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่จะอยู่ในอำนาจของประเทศใดประเทศหนึ่งโดยลำพังที่จะกระทำได้ โดยได้คำนึงถึงราคาผลิตผลที่เกษตรกร

LIRT

ควรจะได้รับ ราคาสินค้าที่เหมาะสมแก่ผู้บริโภคในประเทศและตลาดการจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ และได้ร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย หนึ่งเป็นที่น่าสนใจเนื่องจากความไม่มั่นคงหรือการขาดเสถียรภาพของราคาผลิตภัณฑ์ในตลาดระหว่างประเทศซึ่งมักจะส่งผลกระทบต่อเกษตรกรไทยเราเสมอ รัฐบาลจึงได้มีนโยบายที่จะสนับสนุนให้มีการกระจายการผลิต ผลิตภัณฑ์ขึ้นประมงออกไปหลาย ๆ ชนิด ตลอดจนสนับสนุนให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นในประเทศให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงผลสะท้อนจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด

ตอบคำถามข้อ ๖. ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นปัญหาสลับซับซ้อนหรือละเอียดอ่อนพอสมควร แก่ไขต่างๆ ให้ลุ่สว่างไปโดยเร็ว นั้น จำเป็นต้องมีการดำเนินมาตรการในหลายทางด้วยกัน ซึ่งย่อมจะต้องเกี่ยวข้องกับส่วนราชการหลายแห่งด้วยกันสำหรับในด้านของกระทรวงพาณิชย์เองก็ได้ใช้มาตรการตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่ เช่น กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้ำกำไรเกินควรเป็นต้น สำหรับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้ำกำไรเกินควรนั้นเป็นกฎหมายที่ประกาศใช้มานานแล้ว ย่อมมีข้อบกพร่องอยู่ซึ่งรัฐบาลก็ได้เสนอขอแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เหล่านั้นต่อสภานี้มาแล้ว ซึ่งสภานี้ก็ได้กรุณาพิจารณาอนุมัติให้เป็นไปตามที่ขอแก้ไขเมื่อไม่นานมานี้ อย่างไรก็ตาม ด้งได้กล่าวมาแล้วว่าขณะนี้รัฐบาลกำลังจะเสนอร่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการผูกขาดและกักตุนสินค้าขึ้นอีกฉบับหนึ่ง หากสภานี้จะให้อนุมัติให้ตราเป็นกฎหมายได้แล้ว ก็จะทำให้กระทรวงพาณิชย์มีเครื่องมือที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในการควบคุมดูแลการค้าให้ดำเนินไปในลักษณะที่จะมิให้ผู้ค้าสามารถเอารัดเอาเปรียบประชาชนผู้บริโภคได้ ผมขอขอบคุณครับ

นายกระจำจ ธรรมโชติ : ผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ และผมขออนุญาตท่านประธานถามสักคำถามครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ทราบสถิติมาจากที่ใดว่าอัตราค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้น ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ครับ

นายวิจารณ์ นิวาตวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตัวเลขที่กระผมว่าสูงขึ้นประมาณ ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ต่อเดือน

LIRT

นับแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมานั้น เป็นตัวเลขที่ได้รวบรวมขึ้นโดยกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการทำตรรชนีค่าครองชีพ ความจริงกระผมอยากจะเรียนเพื่อให้กระจ่างขึ้นว่า เมื่อปี ๒๕๑๖ นั้นนะทั้งปีตัวเลขขึ้นไปประมาณ ๑๕.๗ เปอร์เซนต์ ต่อมาในปี ๒๕๑๗ นี้ในเดือนมกราคมขึ้นไป ๓.๔ เปอร์เซนต์ กุมภาพันธ์ขึ้นไป ๓.๔ เปอร์เซนต์ มีนาคมขึ้นไป ๓.๑ เปอร์เซนต์ เมษายนขึ้นไป ๓.๕ เปอร์เซนต์ และพฤษภาคมขึ้นไป ๓.๐ เปอร์เซนต์ อันนี้หมายความว่าในระยะ ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๑๗ นี้ได้ขึ้นทุกเดือน เดือนละประมาณ ๒-๓ เปอร์เซนต์ดังได้กล่าวแล้ว ที่นี้เมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่าเมื่อเดือนมิถุนายน ซึ่งรัฐบาลใหม่ได้เข้ามาและได้แถลงนโยบายต่อสภานี้จะพยายามรักษาเสถียรภาพของราคา ซึ่งถ้าดูตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมาจะเห็นว่าในเดือนมิถุนายนนั้นตรรชนีค่าครองชีพได้ลดลง ๐.๔ เปอร์เซนต์ ในเดือนกรกฎาคมปีนี้ได้ลดลง ๐.๓ เปอร์เซนต์ ในเดือนสิงหาคมเพิ่มขึ้น ๑.๑ เปอร์เซนต์ ในเดือนกันยายนเพิ่มขึ้น ๐.๑ เปอร์เซนต์ ที่นี้ถ้าหากว่าเราตัวเลขใน ๕ เดือนนี้นะครับ ก็ขึ้นไปประมาณเดือนละ ๐.๑ เปอร์เซนต์ ส่วนที่ท่านถามว่าตัวเลขนี้มาจากไหน กระผมได้ทราบเรียนแล้วนะครับว่ามาจากทางกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ของกระทรวงพาณิชย์ ขอขอบพระคุณครับ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทั่งถามลำดับต่อไปเป็นกระทั่งถามธรรมดาของนายแพทย์ กระแสร์ ชนะวงศ์ ถามกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง โครงการผลิตหม้อประจำหมู่บ้าน

นายกระแสร์ ชนะวงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอตั้งกระทั่งถาม ขาดนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

อนุสนธิจากคำให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับโครงการผลิตบุคลากรของกระทรวงสาธารณสุขจำนวนห้าหมื่นคน เพื่อส่งไปประจำตามหมู่บ้านต่างๆ ทั่วประเทศในฐานะหม้อประจำหมู่บ้าน หมู่บ้านละหนึ่งคน โดยระยะสามเดือนแรกคือเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และเดือนธันวาคม จะได้รับเงินช่วยเหลือจากองค์การอนามัยโลกประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท และในปีหน้าจะได้เงินอีก ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นทาง

LIRT

สถานทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย รับปากว่าจะให้ความช่วยเหลือทางด้านให้ยารักษาโรค และเงินช่วยเหลืออีกด้วย หน้าที่ของหมอบริการหมู่บ้านนั้นก็ได้แก่การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำความสะอาดบริเวณบ้าน ที่พื้กออาศัยให้ความรู้เรื่องสุขศึกษา จัดหน่วยบริการเลี้ยงเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ ๓ ขวบ เพื่อให้พ่อแม่ได้มีโอกาสทำงานได้เต็มที่ นอกจากนั้นยังสามารถดูแลรักษาชาวบ้านที่เจ็บป่วยด้วยโรคน่ายุ ๕ ชนิด คือ ไข้มาลาเรีย โรคทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจ โรคพยาธิ และโรคผิวหนัง

โครงการดังกล่าวนี้นับว่าเป็นสิ่งที่ดี น่าสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ได้แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยของรัฐบาลที่มีต่อประชาชน ชาวชนบทผู้ยากไร้ และขาดการดูแลเอาใจใส่ทางด้านสาธารณสุขเหล่านั้น แต่หากจะพิจารณาให้ดี หน้าที่ของหมอบริการหมู่บ้านดังกล่าวน่าจะคล้ายคลึงกับบุคลากรอีกประเภทหนึ่งที่ประเทศของเรามีอยู่แล้วซึ่งเป็นที่เคารพรักของชาวบ้านทั้งในฐานะหมอและในฐานะผู้นำชุมชน นั่นคือแพทย์ประจำตำบลที่ได้ตั้งขึ้นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดหน้าที่ของแพทย์ประจำตำบลไว้ พอสรุปได้ว่าให้มีหน้าที่สังเกตตรวจตราตลอดจนการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บที่อาจเกิดขึ้นได้แก่ราษฎรในตำบลนั้นและตำบลใกล้เคียงจะแตกต่างกันออกไปบ้างแต่เพียงว่าแพทย์ประจำตำบลซึ่งสังกัดอยู่กับกระทรวงมหาดไทยเท่านั้นหากกระทรวงสาธารณสุขจะดำเนินการตามโครงการผลิตหมอบริการหมู่บ้านออกมาอีกก็อาจจะเกิดปัญหาขึ้นได้หลายประการ เช่น ปัญหานานเข้าซ้อนปัญหาการประสานงานเหล่านี้เป็นต้น และนอกจากนั้นอาจจะสิ้นเปลือง แต่การที่จะมีหมอบริการหมู่บ้านขึ้นด้วยความราบรื่นนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่น่ายินดี แต่อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะให้มีข้อสังเกตในการที่จะแก้ไขปรับปรุงเรื่องนี้ใครจะขอทราบเรียนถามว่า

๑. กระทรวงสาธารณสุขจะจัดให้มีการฝึกอบรม และปรับปรุงแพทย์ประจำตำบลที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานดียิ่งขึ้น แทนการผลิตบุคลากรเหล่านี้จะได้หรือไม่

๒. แพทย์ประจำตำบลที่มีอยู่แล้วนั้น จะโอนเข้ามาสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้หรือไม่ เพราะภาระหน้าที่ของแพทย์ประจำตำบลก็น่าจะอยู่ในขอบข่ายของกระทรวง

LIRT

สาธารณสุขด้วย

๓. โครงการผลิตหมอประจําหมู่บ้านดังกล่าวนั้น กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการไปแล้วมกน้อยเพียงใด

นายเสมอ พริ้งพวงแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสมาตอบปัญหาตามกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในวันนี้ ที่ตั้งใจเป็นพิเศษก็เพราะเหตุว่า ท่านผู้ถามกระทู้นั้นเป็นนายแพทย์ที่อยู่ในชนบท และได้ทำชื่อเสียงเกียรติคุณให้แก่ประเทศนี้เป็นอย่างสูง จนได้รับรางวัลแมกไซไซ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะได้ทราบแล้ว ก่อนอื่นกระผมขอประทานกราบเรียนเรื่องความเป็นมาของแพทย์หรือหมอประจําตำบลนี้ ใครจะขอประทานเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า โครงการของกระทรวงการสาธารณสุขในครั้งนี้นั้นหาใช่เป็นการผลิตหมอประจําหมู่บ้านไม่ หากแต่เป็นการผลิตอาสาสมัครประจําหมู่บ้าน ซึ่งจะเรียกว่าเป็นอาสาสาธารณสุขประจําหมู่บ้าน ในการที่กระทรวงการสาธารณสุขมีโครงสร้างอย่างนี้เกิดขึ้นมาก็ด้วยความอนุเคราะห์ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้อนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกระทรวงการสาธารณสุขมาแล้ว ซึ่งกระทรวงการสาธารณสุขรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณท่านสมาชิกที่อยู่ในสภานี้อย่างยิ่ง และก็ขอประทานกราบเรียนว่าจะปฏิบัติงานใด ๆ เพื่อประโยชน์สุขต่อพี่น้องประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ในการที่กระทรวงการสาธารณสุขได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อให้บริการนี้ได้ถึงประชาชนตามที่กระทรวงได้เคยแถลงไว้ต่อสภานี้มา ๒ ครั้งแล้ว แต่ครั้งสุดท้ายก็เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๗ ที่จะให้บริการสาธารณสุขนั้นได้ถึงพี่น้องประชาชนโดยทั่วถึงกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ในชนบท ในการกระทำครั้งนั้นได้มีนโยบายอย่างแน่วแน่ว่าจะพยายามที่จะฝึกกำลังในส่วนราชการที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ และในส่วนที่เป็นของเอกชนและของพี่น้องประชาชนซึ่งมีอยู่ทั่วไปในประเทศขณะนี้ ท่านทั้งหลายที่ได้มีโอกาสเดินทางไปยังต่างจังหวัดจะเห็นว่าพี่น้องประชาชนของเรานั้นยังขาดการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บอยู่ และยังคงมีปัญหาใหญ่อยู่ ๓ ประการ ซึ่งกระผมใคร่จะขอถือโอกาสนี้ได้เรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบ ปัญหาแรกก็คือ ปัญหาเรื่องความยากไร้ยากจนคนแค่นั้น ปัญหาที่ ๒ ก็คือความไม่รู้หนังสือ แม้ว่าเราจะได้ทุ่มเทเงินเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ กว่า

LIRT

ล้านในการให้การศึกษาเรื่องเกี่ยวกับภาคบังคับก็ตาม เราก็ยังปรากฏว่าเด็กของเรายังไม่รู้หนังสืออยู่เป็นจำนวนมาก และประการที่ ๓ ก็คือการเลือกโทรมทางสุขภาพ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของกระทรวงสาธารณสุขในการที่จะให้เกิดปัญหาเรื่องนี้ให้ลุล่วงไป แต่กระทรวงสาธารณสุขก็ตระหนักเป็นอย่างดีว่า ในการแก้ปัญหาทั้ง ๓ ประการให้ลุล่วงไปได้นั้นจำเป็นจะต้องขอความร่วมมือจากกระทรวงเกษตร กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษา เพราะว่าปัญหาทั้ง ๓ ประการนี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน ในการแก้ปัญหาจึงจำเป็นจะต้องผนึกกำลังทั้ง ๔ กระทรวงนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่จะแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ตามที่เราได้ตั้งใจไว้สำหรับในกิจการทางด้านสาธารณสุขนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นแล้วว่าในขณะนั้นเรามีประชากรอยู่ทั้งสิ้นถึง ๕๐ ล้านคน และ ๓๖ ล้านคนหรือ ๘๕ เปอร์เซ็นต์อยู่ในท้องที่ชนบท และมีจำนวน ๔ ล้านเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพและผู้ที่อยู่ในกรุงเทพนั้นได้รับความดูแลเป็นอย่างดี อัตรแพทย์ อัตรพยาบาลและบุคลากรอื่น ๆ ในกรุงเทพนั้นย่อมจะเป็นอวดกับชาวต่างประเทศได้ แต่ว่าในเขตของท้องที่ต่างจังหวัดแล้วเรายังมีความห่างไกลอยู่มากในการที่จะมีอัตรของแพทย์ต่อประชาชนหรืออัตรของแพทย์ต่อพยาบาลหรือบุคลากรที่จะให้อำนวยความสะดวกให้แก่พี่น้องประชาชนเหล่านั้นได้ กระทรวงสาธารณสุขมีเจ้าหน้าที่ทั้งสิ้นอยู่ขณะนี้ ๓๕,๐๐๐ คน ในจำนวน ๓๕,๐๐๐ จำนวนนี้ ๒๒,๐๐๐ คนเป็นผู้ที่อยู่ในท้องที่ต่างจังหวัดและเป็นผู้ที่ให้บริการต่อพี่น้องประชาชนทั้ง ๓๖ ล้าน ขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านประธานสภาจงได้เห็นว่าการที่เรามีบุคลากรเพียง ๒๒,๐๐๐ คนต่อพี่น้อง ๓๖ ล้านคนนั้นย่อมเป็นการสุดความสามารถในการที่เราจะให้บริการได้อย่างทั่วถึง เพราะฉะนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้โดยการที่จะผลิตบุคลากรซึ่งจะใช้เป็นผู้ติดต่อในหมู่บ้านให้ได้ เรามีโรงพยาบาลที่อยู่ในท้องที่ต่างจังหวัด ๘๔ แห่ง มีสถานอนามัยชั้น ๑ อยู่ ๒๕๒ แห่ง และเรามีสถานอนามัยชั้น ๒ อยู่ ๓,๐๐๐ แห่ง และมีสถานผดุงครรภ์อยู่ ๑,๖๐๐ แห่ง ด้วยสถานการณ์ที่เราจะใช้สถานที่เหล่านี้เป็นที่ฝึกอบรมรวมทั้งสิ้นด้วยกันมีจำนวน ๔,๖๐๐ แห่งนี้ โดยพยายามที่จะผลิตบุคคลที่ประจำหมู่บ้านนี้ให้ได้หมู่บ้านละ ๑ คน ในประเทศไทยขณะนี้ก็ปรากฏว่ามีหมู่บ้านอยู่ทั้งสิ้นถึง ๕๐,๐๐๐ หมู่บ้านและมีแพทย์ประจำตำบลที่ประจำอยู่ตามตำบลต่าง ๆ นั้นเพียง ๕,๐๐๐ คนถึง ๖,๐๐๐ คนเท่านั้น ฉะนั้นจึงเป็นการเหลือความสามารถในการที่จะใช้แพทย์ประจำตำบลนี้ไปดูแลพี่น้องประชาชนทั้ง ๕๐,๐๐๐ หมู่บ้านให้ได้ทั่วถึง เพราะ

ฉะนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงได้พิจารณาที่จะผลิตบุคลากรอีกประเภทหนึ่งขึ้นมาซึ่งเป็นอาสาสมัครที่จะแสดงความปรารถนาว่าตนนั้นมีส่วนหนึ่งในการที่จะให้บริการต่อพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงมีโครงการที่จะผลิตอาสาสาธารณสุขนี้ให้ได้ครบ ๕๐,๐๐๐ คน มี ๑ คนต่อ ๑ หมู่บ้านภายใน ๓ ปีนี้ให้จงได้ ความอันนี้เมื่อทราบถึงหน่วยองค์การต่างประเทศ เช่นองค์การอนามัยโลกและองค์การทางฝ่ายต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอเมริกาก็มีความสนใจที่จะให้ความร่วมมือในการที่จะให้องค์การของกระทรวงสาธารณสุขนี้ได้แพร่ขยายไปถึงหมู่บ้านอย่างจริงจังโดยในปีนี้ทางองค์การอนามัยโลกก็ได้ให้เงินมาเป็นจำนวน ๒ หมื่นเหรียญในการที่จะให้ช่วยในเรื่องการผลิต ตามที่ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติได้ถามข้อแรกว่าจะเป็นการผลิตหรือไม่ว่าจะได้มีการปรับปรุงแพทย์ประจำตำบล ใครจะขอประทานกราบเรียนชี้แจง ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติให้ทราบว่าเราได้มีโครงการนี้อยู่แล้วในปีนี้ โดยที่จะทำการอบรมให้แพทย์ประจำตำบล ซึ่งมีอยู่ในตำบลต่าง ๆ ๕,๐๐๐ ตำบลนี้ได้มีประสิทธิภาพดีขึ้นในการให้บริการการแพทย์และการสาธารณสุขเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ในตำบลต่าง ๆ เหล่านี้และเรามีนโยบายในการที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของหมอต่าแยซึ่งก็เป็นบุคลากรซึ่งมีอยู่แล้วในหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการต่อพี่น้องประชาชนให้ดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ และในปีนี้เราก็มีโครงการในการทำให้ได้ ๑ จังหวัด และในปีต่อไป ปี ๒๕๑๘ นี้ก็จะทำให้ได้อีก ๔ จังหวัด และด้วยความมุ่งหวังว่าในระยะเวลาอันไม่ช้านี้ และก็จะสามารถทำให้ได้ทั้ง ๗๑ จังหวัด ส่วนที่ท่านถามในข้อ ๒ ว่าเราจะดึงเอาแพทย์ประจำตำบลนี้เข้ามาอยู่ในกระทรวงสาธารณสุขดีหรือไม่นั้น ในเรื่องนี้ขอประทานกราบเรียนว่าในปัจจุบันนี้เนื่องจากงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขนั้นมีเพียง ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งสิ้นของประเทศ ฉะนั้นถ้าเราจะต้องเอาบุคลากรประเภทนี้เข้ามาอยู่ในกระทรวงสาธารณสุขด้วยแล้ว ก็จะเป็นการที่จะต้องเพิ่มพูนงบประมาณรายจ่ายขึ้นอีก เพราะฉะนั้นในปัจจุบันนี้ก็ยิ่งขอว่าให้คงอยู่กับกระทรวงมหาดไทยต่อไป และกระทรวงสาธารณสุขมีความยินดีที่จะอบรมท่านบุคลากรเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพที่สามารถจะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนของเราให้ได้ดีที่สุดเท่าที่เราสามารถจะทำได้ ประการที่ ๓ ที่ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติถามว่าเราได้ทำการผลิตบุคลากรประเภทอาสาสาธารณสุขไปแล้วมากน้อยแค่ไหนอย่างไรนั้น ก็ขอประทานกราบเรียนว่าในขณะนี้ทางกระทรวงการสาธารณสุขได้เชิญนายแพทย์ใหญ่ประจำจังหวัดทั้ง ๗๑ จังหวัดมาพบแล้ว และได้ให้นโยบายอันนี้ไปให้

กับนายแพทย์ประจำจังหวัดทั้ง ๗๑ จังหวัดเพื่อให้ดำเนินงานเรื่องนี้ได้โดยทันทีทันใดและเป็นที่ยินดีว่าในขณะนี้ นายแพทย์ใหญ่ประจำจังหวัดนั้นก็ได้นำนโยบายนี้ไปแล้วหลายจังหวัดด้วยกัน ซึ่งด้วยความมุ่งหวังว่าภายในระยะ ๓ ปีข้างหน้าเราจะสามารถฝึกบุคลากรอาสาสมัครประจำหมู่บ้านนี้ให้ได้จำนวนถึง ๕๐,๐๐๐ คนแล้วหน้าที่ของอาสาสมัครประจำหมู่บ้านนี้ก็จะมีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน กล่าวคืออันที่หนึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงสุขาภิบาลต่างๆ ความสะอาดของบ้านเรือน ความสะอาดของห้องนอน ความสะอาดของห้องที่จัดเป็นห้องอาหารที่เรามีอยู่ในหมู่บ้านของเรา และการจัดหาอุปกรณ์ในเรื่องน้ำรับประทานในเรื่องถ่ายเทปฏิภูลและนอกจากนี้แล้วเราก็ยังจะให้มีความรู้ในการรักษาโรคต่างๆ ๕ โรคซึ่งเราเห็นว่าโรคนี้มีอยู่ทั่วไปในประเทศไทยเรา โรคที่ ๑ ก็คือโรคไข้จับสั่น ซึ่งท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะได้ทราบแล้ว โรคที่ ๒ ก็โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร โรคที่ ๓ ก็โรคเกี่ยวกับทางเดินทางหลอดลม โรคที่ ๔ ก็คือโรคเกี่ยวกับพยาธิที่มองเห็นด้วยตาเปล่าได้ซึ่งพี่น้องประชาชนของเรานี้เป็นโรคนี้กันอย่างกว้างขวาง เนื่องมาจากการใช้ส้วมของเรายังไม่เป็นที่เข้าใจกันดีนักและอันที่ ๕ ก็คือโรคผิวหนัง ซึ่งมีโรคหิด โรคเหา โรคซึ่กลากซึ่เกลื้อน ซึ่งชาวบ้านของเราก็เป็นกันอยู่ทั่วไป และประการสุดท้าย หน้าที่ที่เราจะมอบให้อาสาสมัครประจำหมู่บ้านนั้นก็คือการดูแลเด็กที่ยังมีอายุน้อย ทั้งนี้ก็ด้วยความมุ่งหวังว่าในการที่เราช่วยเหลือให้พ่อแม่ได้มีโอกาสไปปฏิบัติงานของตนในห้องทุ่งห้องนานั้นก็จะเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้กับพี่น้องประชาชนและจะเป็นการดึงน้ำใจของพี่น้องประชาชนนั้นให้เข้ามาหารัฐบาลได้ดียิ่งขึ้น กระผมหวังว่าคำตอบของกระผมนี้คงจะได้เป็นที่เข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และท่านสมาชิกที่ได้ถามกระผมมาเมื่อคืนนี้ กระผมขอขอบพระคุณมาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณหมอกระแสร์

นายกระแสร์ ชนะวงศ์ : ขอขอบพระคุณที่ ๗๗๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขที่ได้ตอบเป็นที่แจ่มแจ้ง แต่กระผมขอกราบเรียนถามเพิ่มเติมว่าที่เรียกว่าอาสาสมัครนั้นจะมีเงินเดือนมากน้อยแค่ไหนเพียงใดและจะต้องมีคุณสมบัติขั้นต้นขนาดไหน นอกจากนั้น รุ่นแรกนี้จะกระทำที่ไหนและจำนวนเท่าใดด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

LIART

สาธารณสุขครับ

นายเสมอ พริ้งพวงแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ กระผมขอตอบชี้แจงปัญหาที่ท่านข้องใจอยู่นั้น สำหรับในปีนี้ได้ทราบเรียนมาแล้วว่า เรามีศูนย์ต่างๆ อยู่ในขณะนี้ถึง ๔,๖๐๐ ศูนย์ด้วยกัน ถ้าเมื่อเราจะใช้ศูนย์ต่างๆ เหล่านี้อบรมพสกนิกรสาธารณสุขนี้เพียงแห่งละ ๑๐ คน ใน ๑ ปี เราก็จะได้ ๔๖,๐๐๐ แต่ว่าเพื่อการสำรองในอนาคตไว้ กระผมได้ตั้งเวลาไว้เป็นเวลาทั้งสิ้น ๓ ปีด้วยกันผู้ที่เข้าอบรมสาธารณสุขนั้นจะมีระดับการศึกษาในระดับต่างๆ กัน กล่าวคือ อาจจะมีระดับการศึกษาชั้นประถม อาจจะมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมต้น หรือเป็นการศึกษาชั้นมัธยมปลาย และพสกนิกรเหล่านั้นอาจจะไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ นอกจากแสดงความรู้สึกว่าตนนั้นมีความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ และในการที่สังคมจะอยู่ได้รอดนั้น ตนจะต้องมีส่วนในการที่จะจรรโลงสังคมให้ก้าวหน้าไปด้วย ฉะนั้นการตอบแทนด้วยเงินจึงไม่มี แต่ว่าทางกระทรวงสาธารณสุขก็มีนโยบายในการที่จะให้อาสาสมัครนี้ได้มีโอกาสช่วยยาดำรากลวง ซึ่งเป็นยาซึ่งองค์การเภสัชกรรมของกระทรวงได้ผลิตอยู่ในขณะนี้ ทั้งนี้เป็นการเผยแพร่ยาดำรากลวงนี้ให้แพร่หลายไปถึงหมู่บ้านทั้ง ๕๐,๐๐๐ หมู่บ้านนี้ เพราะฉะนั้นรายจ่ายที่จะต้องจ่ายให้จึงไม่มีในขณะนี้ นอกจากความรู้สึกรักของจิตใจที่จะแสดงออกต่อพี่น้องประชาชนในหมู่บ้านของตนนั้นว่าตนเป็นคนหนึ่งที่จะต้องจรรโลงสังคมนั้นให้อยู่ได้ แล้วก็โอกาสในการที่อาสาสมัครนี้จะก้าวหน้าขึ้นไปเป็นได้นั้นกระทรวงสาธารณสุขก็มีโครงการอยู่แล้ว กล่าวคือถ้าเพื่อว่าการศึกษาเป็นขั้นต่ำก็จะไปได้ขนาดแค่เจ้าหน้าที่ประจำสถานอนามัย หรือโรงพยาบาล ถ้าว่าการศึกษาของเขานั้นเป็นขั้นที่อยู่ในระดับมัธยมตอนต้นก็อาจจะมีโอกาสไปเรียนเป็นพนักงานอนามัยหรือไปเรียนต่อเป็นนางผดุงครรภ์ พยาบาลและผดุงครรภ์หรือว่าการศึกษาของเขานั้นสูงถึง ม.ศ. ๕ เขาก็อาจจะศึกษาต่อให้ได้เรียนเป็นพยาบาลปริญญา หรือพนักงานอนามัยปริญญาหรือแม้แต่แพทย์ปริญญา ซึ่งก็เป็นที่น่ายินดีที่ได้มีมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมีความเห็นด้วยกับโครงสร้างอันนี้ที่จะจัดตั้งบไว้สำหรับอุดหนุนผู้ที่จะมีแนวทางที่จะไปเรียนแพทย์ โดยที่ไม่ต้องไปสอบแข่งขันเหมือนกับการสอบแพทย์ ในระดับที่เราเป็นในปัจจุบันนี้โดยจะให้มีโอกาสไปเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราได้วางแผนงานที่จะให้บุคลากร

LIRT

อาสาสมัครนี้ได้มีการก้าวหน้าไปจนกระทั่งเป็นพยาบาล หรือเป็นแพทย์หรือเป็นผดุงครรภ์
ได้ หรือเป็นพนักงานอนามัยได้แล้วแต่กรณี ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหมอกระแสรู้ครับ

นายกระแสรู ชนะวงศ์ : กระผมขอลาอีกสักคำตามเถอะครับ คือว่าเมื่อไม่กี่ที่
าพณา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้กรุณาบอกว่าบุคลากรเหล่านี้มีหน้าที่รักษาชาว
บ้านด้วยโรค ๕ อย่าง คือ ไข้มาเลเรีย โรคทางเดินอาหาร และโรคทางเดินหายใจ โรคพยาธิ
และโรคผิวหนังนั้น อาสาสมัครเหล่านี้เมื่อไม่มีเงินเดือนก็คงจะต้องไปทำมาหากินเองก็คงจะ
ต้องไปรักษาโรค ถ้าเขาไปปฏิบัติการรักษาโรคเหล่านี้แล้วนี้จะมีการผิดกฎหมายหรือไม่ เพราะ
ว่าไม่มีใบประกอบโรคศิลป์นี้ จะมีข้อขัดข้องแค่ไหน เพียงไร กระผมก็ไม่ทราบครับ อยาก
จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีครับ

นายเสม พริ้งพวงแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่
เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การช่วยเหลือนี้เป็นการช่วยเหลือที่ทางกระทรวงสาธารณสุขจะ
ทำการควบคุมดูแลอยู่ จะทำการควบคุมดูแลอยู่นะครับ โดยที่กระทรวงสาธารณสุข มีเจ้าหน้าที่
เป็นผดุงครรภ์ประจำตำบลหรือมีพนักงานอนามัยหรือมีพยาบาลใหม่ที่กำลังจะผลิออกมา
เรียกว่าพยาบาลเวชปฏิบัติทั่วไป เพราะฉะนั้นอาสาสมัครประจำหมู่บ้านนี้ก็อยู่ภายในการ
ควบคุมของบุคลากร ซึ่งกฎหมายได้อนุญาตให้ปฏิบัติงานได้อยู่แล้วในขณะนี้ และจะมีแพทย์ตั้ง
เป็นหัวหน้าหน่วยคอยรับผิดชอบอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นการปฏิบัติงานของอาสาสมัครนี้มิได้
เป็นไปโดยที่ไม่ได้มีการควบคุม แต่เรามีการควบคุมอย่างใกล้ชิดอยู่ เราได้ตระหนักถึงปัญหา
เรื่องนี้และได้วางหลักการที่จะควบคุมให้ได้เกิดมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่แล้ว ก็ขอขอบคุณท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติที่แสดงความห่วงใยในเรื่องนี้แล้วก็เราจะได้นำข้อคิดเห็นบางอย่างของท่าน
ที่ให้ไว้หน้าไปประมวลในการที่จะแก้ไขปัญหาระดับนี้ด้วยเหมือนกัน ขอขอบพระคุณครับ

นายกระแสรู ชนะวงศ์ : ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทั่งถามสุดท้ายเป็นกระทั่งถามธรรมดาของ
คุณจักรชัย จรรย์เวชวัฒนา ตามกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เจ้าหน้าที่กองทะเบียนกรมตำรวจ
ปฏิบัติมิชอบ

LIART

นายจักรชัย จริยเวชช์วัฒนา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม จักชัย จริยเวชช์วัฒนา ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

เนื่องจากมีพนักงานเจ้าหน้าที่ทะเบียนรถยนต์ได้ทำการหลอกหลวงประชาชนให้หลงผิดและยื่นทรัพย์สินให้ โดยว่าจะทำการต่อทะเบียนรถยนต์ให้แก่ผู้ที่มาติดต่อ ผู้ที่มาติดต่อได้มอบทรัพย์สินให้ไว้แล้วและได้นัดหมายให้มารับป้ายวงกลมรถยนต์ ภายหลังเมื่อถึงวันนัดแล้วผู้ที่มาติดต่อก็ได้มาตามนัด แต่กลับปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ปฏิเสธไม่ยอมมอบป้ายวงกลมให้ อ้างว่ายังมีได้จ่ายเงินทั้ง ๆ - ที่ผู้ขอต่ออายุทะเบียนรถยนต์ก็ได้ชำระเงินให้ไปเรียบร้อยแล้วแต่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ออกไปเสร็จรับเงินให้ เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนี้ประชาชนจึงเชื่อถือหลงผิด การกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวนี้ ปรากฏว่าได้ปฏิบัติมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว แต่ประชาชนไม่กล้าที่จะทำเรื่องร้องเรียน เพราะเกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้งในโอกาสต่อไป การกระทำดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นการฉ้อโกงประชาชน และก่อให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงของส่วนราชการด้วย เรื่องดังกล่าวมานี้ ก็มีผู้ยื่นเรื่องที่ชี้แจงยืนยันให้เป็นหลักฐานได้ จึงขอเรียนถามว่า

๑. เมื่อท่านทราบเรื่องดังกล่าวนี้แล้ว ท่านจะจัดการอย่างไร และมีทางที่จะป้องกันมิให้เกิดการทุจริตเช่นนี้อีก จะได้หรือไม่ ถ้าได้จะทำอย่างไร

๒. ท่านจะจัดการป้องกันการมิให้มีการทวงหนี้จากการขอต่อทะเบียนรถยนต์ให้ล่าช้าเพื่อหาโอกาสข่มขู่เอาผลประโยชน์จากผู้ขอต่อทะเบียนจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่าในการเสียภาษีเพื่อต่อทะเบียนรถยนต์ของประชาชนได้ถูกเจ้าหน้าที่กองทะเบียนหลอกหลวงได้มอบทรัพย์สินไว้และนัดหมายให้ไปรับป้ายวงกลมแสดงการเสียภาษีในวันหลังโดยมิได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ ทั้ง ๆ ที่ประชาชนได้ชำระเงินค่าภาษีให้แล้ว ครั้นถึงวันนัดเจ้าหน้าที่ก็ปฏิเสธไม่ออกป้ายวงกลมให้ โดยอ้างว่ายังไม่ได้รับเงิน เป็นการฉ้อโกง

LIRT

ประชาชน และก่อให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงของส่วนราชการ จะจัดการอย่างไร มีทางที่จะป้องกันมิให้เกิดการทุจริตเช่นนี้อีกจะได้หรือไม่ ถ้าได้จะทำอย่างไรนั้น ขอเรียนว่าตามระเบียบที่ปฏิบัติอยู่ตลอดมานั้น เมื่อเจ้าหน้าที่รับชำระเงินแล้วจะต้องออกไปสำคัญหรือใบรับเงินให้ทันทีฉะนั้นการที่มีผู้เสียหายมิได้รับใบเสร็จรับเงินจึงเป็นไปได้ในกรณีที่ได้ออบเงินให้กับผู้มีหน้าที่รับเงิน หรือมอบให้กับผู้มีหน้าที่รับเงิน แต่ผู้ที่มีหน้าที่นั้นประพฤติมิชอบโดยไม่ออกไปสำคัญหรือใบเสร็จรับเงินให้ตามระเบียบ สำหรับในทางการปฏิบัติจึงขอให้ผู้เสียหายมาแจ้งแก่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ประพฤตินั้นได้เสมอ โดยกระทรวงมหาดไทยขอเรียนยืนยันว่าจะพิจารณาดำเนินการคดีทั้งทางอาญาหรือวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้ประพฤตินั้นโดยเคร่งครัด ส่วนทางที่จะป้องกันมิให้เกิดการทุจริตนั้น ในปัจจุบันนี้ได้ปรับปรุงวิธีการรับชำระเงินของเจ้าหน้าที่โดยได้จัดให้มีแผ่นป้ายบอกชื่อผู้ที่มีหน้าที่รับชำระเงินตั้งอยู่ที่โต๊ะรับเรื่องและรับชำระเงินที่ประชาชนมาติดต่อ และมีข้อความให้ผู้ชำระเงินทราบว่าให้รอรับใบสำคัญหรือใบเสร็จรับเงินทันที ส่วนผู้มีหน้าที่รับชำระเงินนั้นจะมีป้ายชื่อของผู้นั้นติดอยู่เหนือกระเปาะสื่อเครื่องแบบของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเพื่อให้ประชาชนได้ทราบและได้ชำระเงินให้แก่ผู้มีหน้าที่โดยถูกต้อง

ข้อ ๒ ที่ถามว่าจะจัดการป้องกันมิให้มีการทวงหนี้ยิวการขอต่อทะเบียนรถยนต์ให้ล่าช้าเพื่อหาโอกาสข่มขู่เอาผลประโยชน์จากผู้ขอต่อทะเบียนจะได้หรือไม่ ขอเรียนว่าการป้องกันมิให้มีการทวงหนี้ยิวการขอต่อทะเบียนรถยนต์นั้น ได้ปรับปรุงวิธีการติดต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยได้จัดของรับเรื่องราวและรับเงินอยู่ในช่องเดียวกัน โดยแบ่งตามหมวดอักษรทั้งหมดเลขทะเบียนรถยนต์ของผู้มาติดต่อและแต่ละช่องจะมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานประจำหากเกิดการทวงหนี้ยิวล่าช้าหรือประพฤตินั้นควรอย่างไรก็จะทราบตัวผู้รับผิดชอบทันทีเพราะตามวิธีการใหม่นี้ ผู้มาติดต่อจะติดต่อตามช่อง ตามหมวดอักษรของหมายเลขทะเบียนรถยนต์ของตนแต่เพียงช่องเดียวเท่านั้น และส่งเรื่องและชำระเงินให้กับเจ้าหน้าที่ประจำช่องนี้เท่านั้น โดยมีต้องไปรอรับเรื่องหรือถือเรื่องไปติดต่อกับช่องอื่นอีกเลย นอกจากนี้ใบเสร็จรับเงินและแผ่นป้ายวงกลมแสดงการเสียภาษีนั้น ได้ใช้ระบบเครื่องสมอกลคือเครื่องคอมพิวเตอร์พิมพ์ไว้ล่วงหน้า ถ้าผู้มาติดต่อนำหลักฐานมาพร้อมแล้วก็ย่อมได้รับบริการทันทีตามลำดับและจำนวนของผู้มาติดต่อในวันนั้น ๆ ขอขอบคุณครับ

LIART

นายจักรชัย จริยเวชวัฒนา : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ผมได้ทราบจาก หน่วยงาน รัฐมนตรีได้บอกมานั้น กระผมกราบขอบพระคุณมาก แต่ที่ท่านได้บอกว่า มีวิธีการใหม่ซึ่งเดิม ไม่ใช่วิธีการนี้ใช่ไหมครับ เพราะว่าส่วนใหญ่ได้เอาเงินไปให้ไว้ก่อน แต่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ออกไปเสร็จให้ จะใช่หรือไม่ครับ ผมขอเรียนถามเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมใคร่จะเรียนตอบปัญหาข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้อง คือเรื่องเดิมนั้นในเรื่องการเสียหายสำหรับทะเบียนรถยนต์หรือค่าธรรมเนียมรถยนต์นั้น ก็มีเรื่องราวที่ถูกกล่าวหาในลักษณะที่เป็นความจริง ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องได้ถามนั้น เวลานี้ทางกองทะเบียนได้ปรับปรุงหลายประการด้วยกัน ผมใคร่จะเรียนให้ทราบถึงแนวความคิดที่ทางกรมตำรวจได้ดำเนินการ แต่ว่ายังขัดข้องด้วยเหตุผลบางประการ ประการแรกได้มีแนวความคิดที่จะใช้การต่อทะเบียนหรือค่าธรรมเนียมรถยนต์โดยทางไปรษณีย์เช่นเดียวกับต่างประเทศ แต่ก็เกิดปัญหาในลักษณะที่ว่า การเสียหายหรือค่าธรรมเนียมรถยนต์ทางไปรษณีย์นั้น ตามธรรมดาที่ขาดการตรวจสอบสภาพของรถ เพราะว่าการที่มักเสียหายแต่ละครั้งจะได้มีการตรวจสอบสภาพเสียก่อน สำหรับในต่างประเทศนั้นเขามีหน่วยของประชาชนที่ได้รับการรับรองจากทางราชการในการตรวจสอบสภาพได้ โดยมากก็อาจจะจะเป็นโรงงานที่จำหน่ายน้ำมันหรืออู่ใหญ่ ๆ แต่สำหรับในเมืองไทยเรายังไม่ได้มีมาตรการที่ตรวจสอบสภาพรถของเอกชนที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ เพราะฉะนั้น การตรวจสอบสภาพรถก็อยู่ที่หน่วยราชการที่อยู่ที่กองทะเบียนแห่งเดียว การเสียหายโดยการชำระทางไปรษณีย์ก็มีข้อขัดข้องดังที่ได้เรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องได้ทราบ แต่อย่างไรก็ตามก็ได้พิจารณาที่จะหาความสะดวกในการเสียหายเรื่องนี้ เพราะว่าผู้เสียหายก็ย่อมจะต้องการความสะดวก แล้วก็เป็นการนำเงินมาเสียต่อทางราชการ ในเรื่องทางกรมตำรวจได้ดำเนินการสำหรับในปีต่อไปดังนี้คือ การชำระค่าภาษีรถยนต์ประจำปีนั้น ขณะนี้ทางกองทะเบียนกำลังตกลงกับกรุงเทพมหานครเพื่อให้เจ้าของรถได้ชำระค่าภาษีและค่าธรรมเนียมผ่านทางธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งรวมทั้งธนาคารออมสิน โดยธนาคารเหล่านั้นจะนำเงินเข้าบัญชีของกรุงเทพมหานครเอง แล้วทางธนาคารก็จะออกหนังสือรับรองว่าเจ้าของรถคันใดได้ชำระค่าภาษีแล้วก็แสดงสเตทเมนต์ (statement) เจ้าของรถก็จะนำหนังสือรับรองนี้ไปแสดง

LIRT

ต่อเจ้าหน้าที่กองทะเบียน เจ้าหน้าที่กองทะเบียนก็จะออกหนังสือสำคัญให้สำหรับขึ้นป้ายวงกลม แสดงการเสียภาษีและใบเสร็จรับเงิน คิดว่าวิธีการนี้จะเริ่มใช้ได้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ผมก็เชื่อว่าถ้าหากเป็นวิธีการแบบนี้ก็อาจจะทุ่นเวลาผู้ที่นำเงินมาชำระต่อเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องเสียเวลาที่จะต้องนั่งนับเงิน หรืออาจจะเกิดพบเงินที่อาจจะเป็นเงินปลอมแล้วก็ถ้าหากว่ามีผ่านการตรวจสอบจากทางธนาคารพาณิชย์ก็ย่อมจะทำให้ทุ่นเวลาเข้า ผมเชื่อว่าถ้าใช้ระบบนี้ประกอบกับ เข็มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แล้ว ความสะดวกกับประชาชนที่จะมาติดต่อก็คงจะดีขึ้น แล้วปัญหาในเรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่ก็คงจะทำให้ลดน้อยลงขอบพระคุณครับ

นายจักรชัย จรรย์เวชชวัฒนา : ท่านประธานครับ ผมยังมีปัญหาอีกเล็กน้อยครับ พูดถึงตรวจสภาพรถผมอยากขอทราบเรียนถาม ขณฯ รัฐมนตรีว่า การตรวจสภาพรถตอนเราต่อทะเบียนนั้นนะครับเราได้ตรวจแล้ว แต่การย้ายเราจะต้องตรวจอีกหรือครับในเมื่อถ้าหากว่าตอนเราต่อ ตรวจแล้วนะครับ การย้ายผมคิดว่าไม่ต้อง นี่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวนะครับ เพราะว่ารถอยู่จังหวัดนี้แต่จะย้าย คือเขาอยากย้ายไปอยู่จังหวัดอื่น ก็น่าจะให้เขา ย้ายได้โดยไม่ต้องตรวจสภาพรถ เพราะว่าเอารถวิ่งไปวิ่งมานะมันก็เสียค่าน้ำมันมากครับ ผมขอทราบเรียนให้ท่านช่วยกรุณาตอบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระผมขอเรียนตอบที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัย สำหรับการย้ายทะเบียนนั้น ตามปกติแล้วอาจจะไม่จำเป็นจะต้องตรวจสภาพรถ แต่เนื่องจากในระยะนี้มีปัญหาอยู่มาก เนื่องจากมีรถที่จดทะเบียนในต่างจังหวัดว่ารถที่หายแล้วไปเปลี่ยนแปลงสภาพรถ มีการสมคบกับเจ้าหน้าที่ที่ประพฤติมิชอบในต่างจังหวัดเพราะว่าระดับต่างจังหวัดนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยเป็นส่วนใหญ่ มีลักษณะเช่นนี้มาก คือ รถที่หายจากในส่วนกลางหรือในจังหวัดใหญ่ๆ พระนคร ธนบุรี หรือทางเชียงใหม่หรือทางหลายจังหวัดแล้วก็ไปตัดแปลงสภาพรถ แล้วไปจดทะเบียนหรืออาจจะไปสวมทะเบียนกับรถที่ไม่ใช่แล้วในบางจังหวัด เพราะฉะนั้นความจำเป็นในการตรวจสภาพรถในรถที่มีการเปลี่ยนแปลงย้ายภูมิลำเนาบางครั้งก็จำเป็นเนื่องจากเพื่อป้องกันการปลอมแปลง หรือเป็นการเปลี่ยนสภาพรถเพื่อในทางทุจริต อันนี้ผมใคร่จะขอความสะดวกต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าบางครั้งก็มีความจำเป็น ถ้าหากว่าในกรณีที่สงสัยว่า การเปลี่ยนแปลงย้ายภูมิลำเนาของนั้น ไม่ได้เป็น

LIRT

ไปโดยสุจริตใจ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบวาระกระทู้ถามแล้ว ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๔๑๑๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๙ กันยายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รวม
๒ ฉบับ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และนายเฉลิมชัย วสินนท์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) และ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับรวมกัน โดยถือเอา
ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเป็นหลักในการพิจารณา

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

กิตติ สีนนท์

(นายกิตติ สีนนท์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมการธิการ

โทร. ๘๒๐๘๙๐

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และนายเฉลิมชัย วสีนนท์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับรวมกัน โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเป็นหลักในการพิจารณา ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกนายกิตติ สีหนนท์ เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือกข้าพเจ้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายสันติ หักกราล ผู้พิพากษาประจำกระทรวง กระทรวงยุติธรรม

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

มาตรา ๑

"

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓

"

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

"

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๖ ทวิ

คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๘

"

มาตรา ๘ ทวิ

คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่

๕. การสงวนความเห็นของกรรมาธิการ

มาตรา ๗นายเฉลิมชัย วสินนท์ และนายอมร จันทรสุมบูรณ์ ขอ

สงวนความเห็นโดยขอแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘๕

ขอเพิ่มข้อความเป็น (๒ ทวิ) ดังนี้

"(๒ ทวิ) สิ่งก่อสร้างที่ลูกหนี้และครอบครัวจำเป็นต้องใช้เป็นที่พักอาศัยตามความจำเป็นที่ศาลเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหนี้อันเกิดจากการจำนอง"

และในวรรคสุดท้าย ขอเพิ่ม "(๑) (๒) (๓) และ (๔)"
ต่อท้ายความว่า "ให้ขยายไปถึงทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา ๘ ทวิ นายอมร จันทรสุมบูรณ์ และนายเฉลิมชัย วสินนท์

ขอสงวนความเห็นโดยขอเพิ่มข้อความในมาตรา ๘ ทวิ ดังนี้

"มาตรา ๘ ทวิ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๘๕ หรือมาตรา ๒๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดียื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ให้ศาลสั่งเพิกถอนเสียทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งให้ เป็นไปตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งนี้ เว้นแต่การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่กำหนดสิทธิเรียกร้องเป็นเงิน

LIART

ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาอันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการ
บังคับคดีตามมาตรา ๒๘๖ (๑) หรือ (๓) ที่มีจำนวนน้อยกว่า
อัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในวันที่พระ-
ราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าจำนวนเงินที่ไม่อยู่ในความ
รับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น มีจำนวน
เท่ากับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนใน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ)

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

(นายธานินทร์ กรัยวิเชียร)

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๘ ทวิ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒๔ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกิน สองหมื่นบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้น

LIRT

ในศาลชั้นต้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มี
ความเห็นแย้ง หรือคำรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรืออธิบดีผู้พิพากษามาตรามีอำนาจแล้วแต่กรณี

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในคดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อัน
ไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว
และคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์อันมีทุน
ทรัพย์ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้เช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าใน
ขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสองพันบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้อาศัยออกจากอสังหาริมทรัพย์
ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละสองพันบาท ซึ่งและจำเลยมิได้กล่าวแก้
เป็นข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์ หรือมิได้ยกข้อโต้แย้งในเรื่องแปลความหมายแห่งข้อความใน
สัญญาเช่าหรืออาศัย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๕ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างอิงในการยื่นอุทธรณ์
นั้น คู่ความจะต้องกล่าวไว้แจ้งชัดในอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาล
ชั้นต้น ถ้าเป็นกรณีอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายนั้นจะต้องเป็นสาระแก่คดีอัน
ควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

แต่ถ้าคู่ความฝ่ายใดมิได้ยกปัญหาข้อใดอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของ
ประชาชนขึ้นอ้างอิงในศาลชั้นต้น หรือคู่ความฝ่ายใดไม่สามารถยกปัญหาข้อใด ๆ ขึ้นอ้างใน
ศาลชั้นต้น เนื่องจากพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ หรือเพราะเหตุเป็นเรื่องที่ไม่
ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ คู่ความที่
เกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะอ้างอิงในปัญหาเช่นนั้นได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIART

มาตรา ๒๔๒ เมื่อศาลอุทธรณ์ได้ตรวจสำนวนความและฟังคู่ความทั้งปวง หรือสืบพยานต่อไปดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๐ แล้ว ให้ศาลอุทธรณ์ชี้ขาดตัดสินอุทธรณ์ โดยประการใดประการหนึ่งในสี่ประการนี้

(๑) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย ก็ให้ยกอุทธรณ์นั้นเสีย โดยไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นแห่งอุทธรณ์

(๒) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้อง ไม่ว่าโดยเหตุเดียวกันหรือเหตุอื่น ก็ให้พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นนั้น

(๓) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำชี้ขาดของศาลชั้นต้นไม่ถูกต้อง ให้กลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเสีย และพิพากษาในปัญหาเหล่านั้นใหม่

(๔) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้องแต่บางส่วน และผิดบางส่วน ก็ให้แก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นไปตามนั้น โดยพิพากษายืนบางส่วน กลับบางส่วน และมีคำพิพากษาใหม่แทนส่วนที่กลับนั้น

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๘ ในคดีที่มีทุนทรัพย์นั้น ด้ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาท และศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อย ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลอุทธรณ์ได้มีความเห็นแย้ง หรือผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี ได้รับรองไว้ หรือรับรองในเวลาตรวจฎีกาว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาได้ ถ้าไม่มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรองเช่นว่านี้ ต้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาเป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในคดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว

LIRT

และคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์อันมีทุนทรัพย์ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้เช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าในขณะยื่น คำฟ้องไม่เกินเดือนละห้าพันบาท หรือคดีฟ้องขับไล่บุคคลในกรณีอื่นออกจากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละห้าพันบาท และจำเลยมิได้กล่าวแก้เป็น ข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์ หรือมิได้ยกข้อโต้แย้งในเรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญา ที่ก่อให้เกิดสิทธิหรือยุบนอสังหาริมทรัพย์นั้น

คดีเกี่ยวกับการบังคับวงค์ญาติทั้งหลายและบริวารของผู้เช่าหรือผู้ที่ถูกฟ้องขับไล่ ในกรณีอื่นอันอยู่บนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งคู่ความในคดีฟ้องขับไล่ นั้นต้องห้ามฎีกาข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๒๔๘ วรรคสอง ถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อยไม่ว่าศาลจะฟังว่าบุคคลดังกล่าวสามารถแสดงอำนาจพิเศษให้ ศาลเห็นได้หรือไม่ ห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่จะได้มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรอง หรือหนังสืออนุญาตให้ฎีกาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง”

มาตรา ๖ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๙ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างอิงในฎีกานั้นคู่ความ จะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในฎีกา และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นมาก่อนแล้วในศาลชั้นต้นและ ศาลอุทธรณ์ ถ้าเป็นกรณีฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายนั้นจะต้องเป็นสาระแก่คดี อันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

แต่ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ยกขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ ซึ่งปัญหาข้อใดอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่อาจยกปัญหาข้อกฎหมายใด ๆ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์เพราะพฤติการณ์ นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ หรือเพราะเกี่ยวข้องกับมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการ พิเคราะห์ชั้นฎีกา คู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมอ้างอิงในปัญหาเช่นนั้นได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

LIRT

ความแพ่งซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๒๘๕ ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้ ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(๑) ทรัพย์สินอันเป็นประเภทเครื่องนุ่งห่มหลับนอน หรือประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือนโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินห้าพันบาท ในกรณีศาลเห็นสมควร ศาลจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินห้าพันบาท ให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

(๒) เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพมีมูลค่าโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าลูกหนี้ตามคำพิพากษามีคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลขออนุญาตยึดหน่วงและใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพหรือการประกอบวิชาชีพอันมีราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้ศาลมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควร

(๓) ทรัพย์สินซึ่งจะได้ที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี วัตถุ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

(๔) วัสดุ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ตัวหนี้จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมาย ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นมีลักษณะเป็นของส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูลโดยเฉพาะ จดหมายหรือสมุดบัญชีต่างๆ นั้น อาจยึดมาตรวจดูเพื่อประโยชน์แห่งการบังคับคดีได้ ถ้าจำเป็น แต่ห้ามมิให้เอาออกขายทอดตลาด

ประโยชน์แห่งข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ขยายไปถึงทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งอันเป็นของภริยาหรือของบุตรผู้เยาว์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งทรัพย์สินเช่น

LIRT

ว่านี่ตามกฎหมายอาจถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือเป็นทรัพย์สินที่อาจบังคับเอาชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น สิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(๑) เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ และเงินรายได้เป็นคราว ๆ อันบุคคลภายนอกได้ยกให้เพื่อเลี้ยงชีพเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร

(๒) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ และเบี้ยหวัดของข้าราชการ หรือลูกจ้างที่รัฐกำหนด ของรัฐบาล และเงินสงเคราะห์ หรือบำนาญที่รัฐบาลได้จ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น

(๓) ค่าชดเชย เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดเชย เงินสงเคราะห์ ของพนักงานหรือคนงาน หรือรายได้อื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๒) หรือเงินสงเคราะห์ ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร

(๔) เงินฌาปนกิจสงเคราะห์ที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้รับอันเนื่องมาแต่ความตายของบุคคลอื่น เป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการฌาปนกิจศพตามฐานะของผู้ตายที่ศาลเห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนเงินตาม (๑) และ (๓) ให้ศาลกำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของ บัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงฐานะในทางครอบครัวของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและจำนวนบุพการีและผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะของลูกหนี้ตามคำพิพากษาด้วย”

มาตรา ๘ ทวิ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

LIRT

ความแพ่ง มาตรา ๒๘๕ หรือมาตรา ๒๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดียื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ให้ศาลสั่งเพิกถอนเสียทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

ขอเชิญคณะกรรมการมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้มี ๒ ฉบับด้วยกัน เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีเสนอฉบับหนึ่ง และคุณเฉลิมชัย วสินนท์ เสนออีกฉบับหนึ่ง ซึ่งสภาได้รับหลักการไปแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ท่านกรรมาธิการจะมีอะไรที่จะแถลงบ้างไหม

นายกิตติ สีนนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในขั้นนี้คณะกรรมการยังไม่มีอะไรที่จะแถลงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ และ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีการรรมาธิการขอสงวนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๗ คุณเฉลิมชัย วสินนท์ และคุณอมร จันทรสมบูรณ์ กรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยสงวนความเห็นไว้ โดยขอแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘๕ ขอเพิ่มความเป็น (๒ ทวิ) ดังนี้ “สิ่งก่อสร้างที่ลูกหนี้และครอบครัวจำเป็นต้องใช้เป็นที่พักอาศัยตามความจำเป็นที่ศาลเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหนี้อันเกิดจากการจำนอง” และในวรรคสุดท้าย ขอเพิ่ม “ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ” ต่อท้ายความว่า “ให้ขยายไปถึงทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง” ขอเชิญคุณเฉลิมชัยครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งกระผมขอสงวนไว้ ก็ดังที่ปรากฏอยู่ในร่างที่มีอยู่แล้ว ท่านประธานคงจะจำได้ว่า เมื่อการพิจารณาในวาระแรกในร่างกฎหมายของกระผมและของเพื่อนสมาชิกนั้น ได้กำหนดว่า สิ่งปลูกสร้างที่ลูกหนี้และครอบครัวจำเป็นต้องใช้

LIART

เป็นที่פקอาศัยนี้ เพื่อความจำเป็นที่ศาลเห็นสมควรนั้น ควรจะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมาย ในอันที่จะไม่ถูกบังคับให้นำไปขายทอดตลาด เพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ และครั้งกระนั้นก็มีท่าน สมาชิกหลายท่านได้ท้วงติงว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วก็จะเกิดผลเสียในบางประการ ประการแรกก็ เนื่องมาจากว่า จะทำให้ลูกหนี้ได้ประสบความสำเร็จในการที่จะไปกู้ยืมเงิน เพราะว่ากฎหมาย ได้คุ้มครองมิให้เจ้าหนี้บังคับบ้านที่อยู่อาศัย ซึ่งตนเองมีสมควรแก่ฐานะานุรูปไปขายทอดตลาดได้ แต่ประเด็นนั้นก็เป็นเรื่องที่ข้อเท็จจริง ซึ่งเราก็ไม่ทราบได้ว่าจะเป็นเช่นนั้นหรือไม่ แต่ประเด็น อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านสมาชิกได้ฝากข้อสังเกตไว้ ก็คือเรื่องว่า ถ้าทำเช่นนั้นก็จะกระทบกระเทือน ในการจำนอง ฉะนั้นกระผมก็เห็นด้วยในความห่วงใยของท่านสมาชิก เพราะมันไปเกี่ยวเกี่ยวกับ เรื่องการจำนองอสังหาริมทรัพย์ ฉะนั้นเพื่อให้ไม่เป็นปัญหา กระผมจึงได้เติมว่า “แต่ทั้งนี้ไม่กระทบ กระเทือนสิทธิของเจ้าหนี้อันเกิดจากการจำนอง” ฉะนั้นข้อความที่กระผมเพิ่มเติมไปนี้ก็ เป็นการแก้ไขข้อขัดข้องของท่านสมาชิกในวาระแรก หรือจะกล่าวโดยสรุป คือสิ่งที่กระผมจะ เติมไปนั้นก็หมายความว่า สำหรับที่อยู่อาศัยตามสมควรแก่ฐานะานุรูปของลูกหนี้นั้น โดยเฉพาะบ้านซึ่งลูกหนี้ได้ไปเช่าที่ของผู้อื่นปลุกนั้น ก็คงจะเป็นบ้านซึ่งไม่ใหญ่โตอะไรนัก บ้านชนิดนี้กฎหมายควรให้ความคุ้มครอง เพราะเราก็ถือว่าบ้านนี้เป็นปัจจัยสี่ของการครองชีพ นะครับ และที่กระผมต้องการอยากจะทำให้ความคุ้มครองนั้น กระผมมีเหตุผลอยู่ประการหนึ่ง ในเรื่องข้อเท็จจริงคือ ถ้าเราสมมติว่าบ้านไม้หลังหนึ่งนะครับ ถ้าในกรณีที่ยังเป็นของลูกหนี้ ใช้เป็นที่อยู่อาศัย คือเป็นลักษณะเป็นบ้านมีหลังคา มีฝา มีเสา อย่างนี้นั้นมีคุณค่ากับชีวิต ลูกหนี้นั้น ในการที่จะใช้เป็นที่อยู่อาศัยบ้านของตนเองและครอบครัว แต่ถ้าเอาบ้านนั้นไปขาย ทอดตลาดแล้ว ข้อเท็จจริงก็ต้องปรากฏว่าบ้านหลังนั้นนะเจ้าของส่วนใหญ่ก็มักจะต้องไป เช่าที่ของคนอื่น ถ้าคนที่มิที่เองปลุกบ้านเอง เขาก็ต้องจำนอง ฉะนั้นบ้านที่จะยึดไปนั้นก็ เป็น บ้านที่ไม่มีที่ดินของตัวเอง ฉะนั้นถ้านำไปขายทอดตลาดแล้วก็กลายเป็นเศษไม้ เมื่อกลายเป็น เศษไม้ ประโยชน์ใช้สอยหรือประโยชน์อวสานที่เจ้าหนี้ที่ได้รับ หรือที่ลูกหนี้จะได้รับนั้น คุณค่ามันต่างกันมาก ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอความกรุณาท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้โปรดพิจารณาถึงความเกื้อกูลในสังคมของเราซึ่งกันและกันว่า บ้านในลักษณะนั้นสมควร แล้วหรือที่สังคมจะอนุญาตให้เจ้าหนี้นำไปขายทอดตลาด ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

นายกิตติ สีนนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เรื่องนี้เหตุที่กรรมการส่วนข้างมากไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการยัดบ้าน พุดง่าย ๆ ก็คือบ้านของลูกหนี้ครับ คือว่าในการที่เราปรับปรุงแก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่งในบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๖ ซึ่งเราจะพิจารณาต่อไปนี้เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการยกเว้นการบังคับคดี คือหมายความว่าถ้าลูกหนี้ไปเป็นหนี้เขาตามคำพิพากษาซึ่งศาลพิพากษาให้ใช้หนี้แล้วนี้ เจ้าหนี้ก็จะบังคับคดีได้ ถ้าหากว่าลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ ซึ่งแต่เดิมนั้นในมาตรา ๒๘๕ นี้ก็เขียนบทบัญญัติเกี่ยวกับทรัพย์สินบางอย่างที่ยกเว้นการบังคับคดี คือหมายความว่าเจ้าหนี้ยึดไม่ได้ ผมขอทราบเรียนเพื่อความเดิมไว้ก่อนว่า แยกไว้ในมาตรา ๒๘๕ ข้อ ๑ ก็เครื่องนุ่งห่มหลับนอนอันสมควร เครื่องมือเลี้ยงชีพโดยประมาณราคาไม่เกินพันบาท อันนี้ก็หมายความว่าราคาพวกทรัพย์สินเหล่านี้ ถ้าเกินกว่าพันบาทก็ยึดได้ ถ้าไม่ถึงพันบาทก็ยึดไม่ได้ ส่วนข้อ ๒ ทรัพย์สินอย่างใดอันโอนกันไม่ได้ตามกฎหมายหรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ข้อ ๒ นี้ก็หมายความว่าถึงทรัพย์สินบางอย่างที่กฎหมายมีบัญญัติยกเว้นไว้ว่า โอนไม่ได้ หรือว่ามีกฎหมายพิเศษเขียนไว้ว่า ไม่อยู่ในข่ายแห่งความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี สำหรับข้อ ๒ นี้ก็หมายความว่าถึงลูกหนี้ในรายที่ว่าถ้ามีทรัพย์สินเช่นสมมติว่าเป็นของโบราณวัตถุที่กฎหมายถือว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือว่ากฎหมายพิเศษในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๔ เช่นทรัพย์สินของทางราชการอะไร หมายความว่าถึงอย่างนั้น หรือตามกฎหมายอื่นที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี โดยปัจจุบันนี้ บรรดาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ เช่น รถไฟ การไฟฟ้า ประปา อะไรนี้ ก็ถึงแม้ว่าจะไปเป็นลูกหนี้ใครเขายึดไม่ได้หรอกครับ ทรัพย์สินเหล่านั้น ที่นี้ส่วนในการแก้ไขใหม่นี้ เราก็ปรับปรุงว่าโดยเฉพาะเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มหลับนอนและเครื่องใช้เราก็เพิ่มจากพันบาทเป็น ๕ พันบาท ที่นี้ส่วนข้อ ๒ ก็เรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพ หรือว่าจะเอาไปประกอบอาชีพ ก็หมายความว่าเครื่องทำมาหากินประจำวันนี่ของลูกหนี้ ซึ่งแต่เดิมมีพันบาทนี้เราก็ขยายไปให้ถึง ๑ หมื่นบาท คือให้ได้รับความคุ้มครองสูงขึ้น แล้วก็ข้อ ๓ นี้เราก็บอกว่าวัตถุเครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่จำเป็นไว้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา อันนี้ก็เป็นที่พิเศษของใหม่ที่เรานำบัญญัติเพิ่มขึ้น แล้วก็ข้อ ๔ ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบ

แห่งการบังคับคดี อันนี้ก็อาศัยเหตุผลอย่างเดียวกับกฎหมายเดิมนั่นเอง แล้วก็ซึ่งทางฝ่าย
 กรรมการชำระชั่งมากก็เห็นว่า ทรัพย์สินต่างๆ ของลูกหนี้ที่หักเว้นไว้ก็มีมากอยู่แล้วพอ
 สมควร ที่จะให้ลูกหนี้ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายว่าทรัพย์สินเหล่านี้ไม่ตกอยู่ในความ
 รับผิดชอบแห่งการบังคับคดี คือเจ้าหนี้ยึดไม่ได้ การที่ปัญหาเรื่องบ้าน ซึ่งทางฝ่ายกรรมการชำระ
 ชั่งน้อยเห็นว่า ควรจะมีบทบัญญัติอยู่ด้วยนั้นนะ ฝ่ายชั่งมากที่ไม่เห็นด้วยก็เพราะเหตุว่า
 เรื่องบ้านนี้เป็นของยาก เพราะเหตุว่าความพอดีของบ้านบุคคลนั้นนะ ทุกคนเขาจำเป็นต้อง
 มีบ้าน แล้วที่นี้ถ้าบ้านของบุคคลนี้จะมีค่าน้อยเพียงใดนั้นก็แล้วแต่ฐานะบุคคลซึ่งเป็นการ
 พิจารณายาก แล้วก็นอกจากนั้นก็รู้สึกว่าการที่เราจะให้ความคุ้มครองแก่ลูกหนี้เราจะต้อง
 พิจารณาถึงเจ้าหนี้ด้วยเหมือนกัน ในการที่เราจะสร้างกฎหมายอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น เราจะ
 ต้องนึกถึงความยุติธรรม ถ้าเราให้ความคุ้มครองลูกหนี้ทุกอย่างหมดเลย จนแทบว่าเจ้าหนี้
 ไม่มีทางที่จะเอาทรัพย์สินจากลูกหนี้มาชำระหนี้ได้ ทั้งๆ ที่ลูกหนี้เป็นหนี้แล้วก็ไม่ใช่ แล้วก็
 ศาลพิพากษาให้ใช้แล้ว เจ้าหนี้ก็ไม่มีทางที่จะทำอะไรได้เลย เพราะมีกฎหมายยกเว้นไปเสีย
 หมดทุกสิ่งทุกอย่าง อันนี้เราจึงเห็นว่ามันจะเกินขอบเขตและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่
 เจ้าหนี้จริงบ้านเป็นสิ่งจำเป็นในที่อยู่อาศัยหรือว่าอย่างที่ทำนกรรมชำระฝ่ายชั่งน้อยทำนอ้าง
 ว่าเป็นบ้านเล็กบ้านน้อยอะไรอย่างนั้นนะ อ้ายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ผมคิดว่าเจ้าหนี้เขาก็คงดูเหมือน
 กันว่า อ้ายอย่างนี้ยึดไปก็คงขายไม่ได้ หรือว่าที่เขานี้ซึ่งเจ้าของที่นี้เขาไม่ยอมโอนสิทธิการเช่า
 ให้กับคนใหม่ การยึดไปก็กลายเป็นว่าหรือเอาอิฐหัก กากปูนไป ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย
 เพราะสิทธิการเช่าที่ดินนั้นนะเป็นเรื่องเฉพาะตัว ถ้าหากว่าเราจะยึดบ้านเอาไปขาย สิทธิการเช่า
 มันก็ไม่ได้ตามไปด้วย เพราะเหตุว่าผู้ให้เช่าเขาไม่ได้ถูกบังคับคดีด้วย เขาก็ไม่ยอมให้คนอื่นซื้อ
 ได้เช่าต่อ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยในเรื่องเหล่านี้ แล้วลูกหนี้ก็คงหมายความว่าหรือเอาจาก
 เอาเสาไป ตัวก็ไม่หาจาก ทาเสา หรือหาสิ่งปลูกสร้างอื่นมาปลูกแทนได้ อันนี้ก็ก็เป็นเหตุหนึ่ง
 ที่กรรมการชำระชั่งมากเห็นว่า ไม่ก่อประโยชน์ไม่เกิดให้สมความมุ่งหมายอะไรนัก แล้วนอกจาก
 นั้นก็จะเกิดความยุ่งยากแก่ลูกหนี้เอง ในกรณีที่ลูกหนี้มีทรัพย์สินอยู่เพียงเท่านั้น จะไปก่อ
 หนี้ที่ไหน เจ้าหนี้เขาก็คงไม่รับ จะไปกู้หนี้ยืมสินใคร ใครเขาก็คงไม่ให้ เพราะเหตุว่า เขาเห็น
 แล้วว่า ถ้าหากให้ไปแล้วก็ถึงเวลากำหนดชำระไม่ใช้ ไปเอาอะไรกับลูกหนี้ก็ไม่ได้นะครับ นี่ก็
 เป็นเรื่องความเสียหายทางฝ่ายชั่งลูกหนี้เอง ซึ่งกรรมการจึงเห็นว่ามันไปไม่ได้ และถ้าหาก

เป็นอย่างนั้นแล้ว แทนที่ลูกหนี้จะได้รับความคุ้มครองลูกหนี้อาจจะไปถูกบีบไปเป็นอย่างอื่น คือว่าเจ้าหน้าที่แทนที่จะให้เป็นจำนองหรือว่าเป็นอย่างอื่น กลับจะบอกว่าขายฝากเอาไหมล่ะ หลุดแล้วหลุดเลยนะ ไม่ใช่ไม่ถ่ายละก็ นี่อันตรายของลูกหนี้ก็จะมีมากอยู่ เพราะฉะนั้นฝ่าย กรรมการข้างมากจึงไม่เห็นพ้องด้วยในเรื่องที่อยู่อาศัย เพราะเหตุว่าสิทธิต่างๆ ที่จะทำให้ ความคุ้มครองแก่ลูกหนี้ที่ไม่ต้องถูกบังคับคดีนี้มีมาก เกินกว่าที่กฎหมายปัจจุบันนี้ให้อยู่ แล้วครับ ในชั้นนี้ก็ผมทราบเรียนที่ประชุมเพียงเท่านี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ออมร จันทรสมบูรณ์ ความจริงร่างพระราชบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๘๕ นั้น เนื้อหาทั้งหมด หรือ ๙๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เป็นส่วนที่รัฐบาลลอกมาจากร่างของคุณเฉลิมชัยและของกระผม และส่วนหนึ่งที่รัฐบาลได้ตัดออกไปนั้นก็ส่วนที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย กระผมรู้สึกมีความเสียใจมากที่กรรมการฝ่ายข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมการ ท่านประธานคณะกรรมการ ซึ่งได้กล่าวเมื่อกี้นี้ว่า ท่านได้วางอนาคตของลูกหนี้ขึ้น โดยคิดถึงความปรารถนาของเจ้าหน้าที่ ไม่ได้คิดว่าในขณะนั้น สภานิติบัญญัติเป็นผู้ที่ตรากฎหมายให้ความเป็นธรรมแก่ลูกหนี้ ท่านไม่ได้เปรียบเทียบให้เห็นเลยว่า เพราะเหตุอะไร เมื่อในมาตรา ๒๘๕ นั้น ได้ยกเว้นในเรื่องเครื่องนุ่งห่มหลับนอนมีราคาถึง ๕,๐๐๐ บาท แต่ท่านให้เอาเครื่องนุ่งห่มหลับนอนเหล่านั้นไปกองไว้ที่กลางถนน ท่านได้เพิ่มเงินจากเดิม ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐ บาท โดยไม่ยึดเครื่องนุ่งห่มหลับนอนและเครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องใช้ในครัวเรือนที่วางอยู่บนบ้าน แล้วท่านก็บอกว่าบ้านนั้นไม่สำคัญ ปัจจัยสี่นั้นมีอะไร ท่านก็ทราบอยู่แล้ว ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มหลับนอน อาหาร ยารักษาโรค ท่านให้เครื่องนุ่งห่ม แต่ท่านไม่ให้หลังคา ในมาตรา ๒ ทวิ ที่คุณเฉลิมชัย และกระผมได้สงวนไว้ ได้บอกอยู่แล้วว่า การที่ศาลเห็นสมควร ศาลนั้นแหละจะเป็นผู้พิจารณา ทำไมท่านไม่ได้พูดถึงข้อนี้ ศาลนั้นก็ดูเอาเองว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นความจำเป็นหรือไม่ สิ่งก่อสร้างที่ลูกหนี้และครอบครัวมีความจำเป็นนั้น อาจจะเป็นเรือจ้างที่ลอยอยู่ในคลอง อาจมีราคาเพียง ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งน้อยกว่ายางอะไหล่ของรถยนต์บางท่าน และ สิ่งเหล่านั้น ศาลจะเป็นผู้พิจารณา กระผมและคุณเฉลิมชัยไม่ได้เอามาตราเหล่านี้มาจากที่ไหน กระผมเอามา ลอกเอามาครับ ลอกเอาจากที่ไหนสักแห่ง กระผมไม่จำเป็นจะต้องมาบอก การ

ที่ลอกมานั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่คิดใหม่ เมืองไทยเรานั้น ไม่เคยคิดใหม่ ขอให้ลอกในสิ่งที่เหมาะสมกับเมืองไทยแล้ว สิ่งเหล่านั้นเหลือจะกิน สำหรับเมืองไทย สิ่งเหล่านั้นนั้นลอกมาในประเทศที่ไม่ได้นับถือพุทธศาสนา แต่ทำไมเขาถึงกำหนดไว้ให้เมืองไทยเรานั้น เราถือพุทธศาสนา เรามีความเมตตาอยู่ แต่สิ่งเหล่านี้ ท่านคิดว่าเป็นสิ่งที่แล้วแต่เจ้าหน้าที่ กระผมไม่อยากจะพูดอะไร คล้ายว่า แต่ผมอยากจะให้ระลึกว่าบ้านหรือสิ่งก่อสร้างที่จำเป็นนั้นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากมาตรานี้อาจจะไม่น้อยมาก แต่เป็นการเริ่มต้นของการเปลี่ยนจิตใจของบุคคลบางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำหน้าที่ในสภานิติบัญญัตินี้ให้คำนึงถึงด้านสังคมให้มากกว่านี้ ถ้าหากเราคิดว่าสิ่งที่เราเขียนนี้ไว้เป็นแต่แบบพิธีแล้วก็ไปทิ้งไว้ให้เจ้าหน้าที่บังคับสิทธิเอาเอง สิทธินั้นเป็นสิ่งที่เราสร้างขึ้นโดยกฎหมายสิทธิของเจ้าหน้าที่นั้นเราได้สร้างขึ้นมาเป็นร้อย ๆ ปีแล้ว แต่ข้างหน้านั้นสิทธิมันจะต้องเปลี่ยนแปลงแล้ว ดังนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงการเริ่มต้นให้เรามีความรู้สึกว่าสังคมไทยเรานั้นจะอยู่ได้ก็ต่อเมื่อมีความเมตตาซึ่งกันและกัน แต่ว่ามีมาตรการพอเพียง ศาลนั่นเองจะเป็นผู้วินิจฉัยขณะนั้นนั้น ศาลอาจจะไม่ใช่บุคคลที่อยู่ในห้องถ้ำ อาจจะเป็นผู้ที่เกิดจากการอบรมตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติได้เคยได้ยื่นสมาชิกบางท่านได้กล่าวว่า กล่าวศาลนั้นจะต้องมีความรู้สึกสัมพันธ์กับผู้ที่อยู่เบื้องล่างและศาลนั่นเองจะเป็นผู้วิเคราะห์ว่าบ้านและสิ่งก่อสร้างนั้นเขามีความจำเป็นหรือไม่ ราคานั้นเกินสมควรหรือไม่ กระผมไม่ได้คิดถึงว่าบ้านนั้นจะราคาล้าน ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน แต่กระผมคิดถึงว่าบ้านนั้นอาจจะเพียงเรือจ้างหรือเป็นบ้านเล็ก ๆ ซึ่งเช่าที่วัดอยู่ และสถาบันที่จะวิเคราะห์ก็ได้แก่ศาล กระผมก็อยากจะฝากกราบเรียนว่า ความรู้สึกเหล่านี้ั้น ถ้าหากเราไม่สร้างขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งสร้างขึ้นในสภานี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งจะต้องตรากฎหมายอีกในคนละเรื่อง ถ้าเราสร้างความรู้สึกนี้ไม่ได้ กระผมก็เกรงว่าสังคมเรานั้นจะอยู่ไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศรีตชาต : ท่านประธานที่เคารพ ผมฟังเหตุผลของกรรมาธิการที่ได้แย้งคัดค้านกันเองมาแล้ว ความจริงที่เดี๋ยวนั้น ผมว่าการออกกฎหมายอย่างนั้นมันไม่เกิดประโยชน์ แต่ว่าผมไม่สามารถจะไปพูดถึงประโยชน์หรือโทษของกฎหมายนี้ได้ในวาระนี้ โดยข้อบังคับผมน่าจะพูดได้เพียงว่าจะเอาอย่างกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือเอาตามร่างเดิมเท่านั้น ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการในการที่ไปเขียนมาตรา ๗ ในอนุมาตรา (๔) ที่ผมไม่เห็นด้วยนั้นนะ

LIRT

เพราะเหตุว่าไปเขียนกฎหมายซึ่งไม่ควรจะเขียนกฎหมายที่ไม่ให้ยึดหรืออายัดหรือยึดทรัพย์ เช่นอย่างกฎหมายตั้งองค์การทำเรือหรือรถไฟ ที่เราไม่ให้ยึดหรืออายัดนี้ก็เพราะว่าหรือว่าถ้าทำเข้าแล้วจะเป็นอันตราย แต่ก็ต้องมาเขียน เขียนทำไมหรือไม่เขียนก็อายัดไม่ได้ เป็นทรัพย์นอกการบังคับคดีอยู่แล้ว คือการเขียนกฎหมายอย่างนั้นนั้น ผมจึงไม่เห็นด้วยกับประการแรก ประการที่สอง ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการข้างน้อยที่จะไม่ให้เจ้าหน้าที่บังคับลูกหนี้ ที่ผมไม่เห็นด้วยนั้นนะ ไม่ใช่ผมเป็นสังคมนิยมหรือเสรีนิยมอะไรหรอก แต่ผมเห็นว่ามันเดือดร้อนด้วยกันทั้งสองฝ่าย เมื่อก่อนผมเห็นพวกสังคมนิยมเขาไม่ยอมเก็บภาษีดอกเบียร์ คือที่จริง ๆ แล้วสังคมนิยมต้องไม่มีดอกเบียร์ สถานี้ก็ออกไม่ให้เก็บภาษีดอกเบียร์ไปแล้ว มาวันนี้ไม่ยอมให้ลูกหนี้ชำระหนี้อีก และใครจะไปยอมให้เป็นหนี้ เมื่อกฎหมายปิดประตูไม่ยอมให้บังคับคดีในการชำระหนี้คนมีเงินไม่เดือดร้อน เพราะเราออกกฎหมายไปแล้วไปฝากธนาคารไม่ต้องเสียภาษีดอกเบียร์ แต่ไม่ให้คนกู้โดยจำนองและบังคับคดีไม่ได้ ว่าคนมีเงินไม่มีทางจะทำนี้สามัญสำนึกอย่างผม เพราะฉะนั้นการที่จะเขียนมาอย่างนั้นนั้น ผมจึงคิดว่าไม่มีประโยชน์ มีแต่โทษ โทษทั้งเจ้าของเงินและโทษทั้งผู้จะกู้เงิน คนที่มีทรัพย์สินที่มีราคา แต่ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่มีกรรมสิทธิ์ในอาคารที่ปลูกสร้างในที่ดินที่มากที่สุด ก็ที่ราชพัสดุกับทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ รายการที่ ๓ ก็คือที่ของสาธารณสมบัติที่เหล่านั้นมีราคา ถนนราชดำเนิน นั้นเป็นที่ทรัพย์สินของส่วนพระมหากษัตริย์ไม่ใช่ที่ไม่มีราคา ถ้าเราปลูกตึกได้และก็คนพอใจที่จะเอาตึกนั้นเอามาเป็นหลักประกันช่วยเหลือกัน ก็อ้างบังคับคดี โยนไปที่ศาล มันไม่มีบรรทัดฐาน ศาลเมืองไทยนี่เป็นศาลที่ถือหลักการตัดสินตามตัวบทกฎหมายมากกว่าความยุติธรรม อย่างศาลในประเทศแองโกลแซกซอน(Anglo Saxon) ถือ เพราะฉะนั้นถ้าไปเขียนกฎหมายไว้ข้าง ๆ คู ๆ หรือว่าให้ใช้ดุลพินิจ ศาลนี้ลำบากมาก ศาลไทยนี้มีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งเรียนมาจากยุโรปก็คือตัวบทเป็นกฎหมาย พวกหนึ่งไปเรียนมาจากสหรัฐฯ หรืออังกฤษ ก็ถือเอาความยุติธรรมเป็นกฎหมาย ถ้าเขียนค่างานอย่างนี้แล้วยุ่งกันใหญ่ ผมจึงเห็นว่าเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่ากรรมาธิการสงวนไว้ ผมก็ไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการข้างมากแก่ ผมก็ไม่เห็นด้วย เมื่อสภานี้รับหลักการมาแล้ว ผมเห็นด้วยกับร่างเดิม ถึงจะเสียมันก็เสียน้อย และเสียไปแล้ว เราก็ต้องรับความเสีย เพราะเรารับหลักการมาแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้

LIRT

นายธานินทร์ กรัยวิเชียร (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ผมนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ในฐานะกรรมการ กระผมใคร่จะขอตอบท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อยและ ท่านสมาชิกดังต่อไปนี้ คือสำหรับในเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่คณะกรรมการได้ ถู้อาจารย์ของท่านผู้แปรญัตตินั้นก็โดยที่ว่าคณะกรรมการไม่ได้มีมติแต่ประการใด เมื่อ เห็นว่าร่างของท่านนี้สมเหตุสมผลและดีอยู่แล้ว เราก็เอามาเป็นหลักและเราก็ถือตามทุกอย่าง เท่าที่จะทำได้ แต่ว่าเฉพาะในส่วนข้อที่ท่านแปรญัตตินั้นนะ เราเห็นว่ามันไม่เป็นธรรมและ มักจะเกิดอุปสรรคหลายประการในทางปฏิบัติเราจึงไม่ยอมรับ นอกเหนือจากที่ท่านประธาน กรรมการได้อภิปรายไปเมื่อกี้แล้ว กระผมใคร่จะขอเสริมท่านว่าเหตุใดเราจึงรับข้อแปรญัตติ ของท่านไม่ได้ กระผมใคร่จะขอยกตัวอย่างให้เห็นสัก ๒-๓ ตัวอย่าง ตัวอย่างง่าย ๆ ที่สุดแล้ว ก็ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดลองคิดว่า ถ้าท่านอยู่ในฐานะอย่างนี้ ปัญหามันเกิดขึ้น ท่านจะทำอย่างไร ประเด็นแรกก็คือว่ากระผมเองเป็นผู้ที่มีทรัพย์สินน้อย เป็นคนเบี้ยน้อย หอยน้อย ไม่มีที่ดินของตนเอง แต่ว่าพอมีบ้างจะปลูกสร้างบ้านโดยการไปเช่าที่ดินเขาปลูก ถ้า หากออกกฎหมายอย่างนี้มา ท่านสมาชิกซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินท่านจะยอมให้กระผมเช่าที่ดินนี้ ปลูกไหม โดยที่เรียกว่าถ้าเมื่อปลูกลงไปแล้วนี้ท่านไม่มีทางจะต้องอีกเลย ไม่มีทางจะไล่กระผมเลย จริงอยู่เมื่อกี้ท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อยท่านบอกว่าต้องอยู่ในดุลพินิจของศาล ศาลจะใช้ ดุลพินิจอย่างไรก็ได้ กระผมด้วยความเคารพต่อความเห็นของท่าน ศาลจะใช้ดุลพินิจนอก- เหนือจากที่ปรากฏในตัวบทกฎหมายนั้นไม่ได้ ตัวบทกฎหมายที่เขียนไว้อย่างนี้ ก็หมายความว่าถ้า ศาลถามว่าลูกหนี้ตามคำพิพากหานี้มีที่อยู่ไหม ก็แน่ เขาต้องไม่มีเพราะเขาเป็นคนยากไร้ ไม่มี ที่อยู่ก็ต้องให้อยู่ต่อไปอย่างตามที่เห็นสมควร มันก็ได้แค่นี้ เมื่อไม่มีที่อยู่ก็ต้องให้เขาอยู่ เมื่อให้เขาอยู่นี้แล้ว ท่านลองคิดซิว่าถ้าเมื่อท่านมีที่ดิน ท่านจะให้ผมเช่าไหมครับ ผมแน่ใจว่า ท่านไม่ให้ผมเช่า นี่ข้อหนึ่งนะครับ ที่นี้ข้อที่สอง สมมติเอาละว่าท่านสมาชิกท่านมีที่ดินอยู่แล้ว ผมก็เช่าอยู่แล้วนี้ ท่านไม่มีทางเลยครับที่จะไล่ ผมออกจากที่ดินนี้ได้ตามนี้ นอกจากว่าจะเป็น เรื่องจำนองเท่านั้น เมื่อไล่ออกไล่ผมออกไม่ได้ ผมอยู่ไปจนชั่วชีวิตผมจะหาไม่ นอกจากนั้น ครอบครัวผมยังอยู่ได้ต่อไปชั่วฉับวันนิตร์อีกด้วย เพราะว่าทั้งไม่ใช่เฉพาะลูกหนี้ ครอบครัว ของลูกหนี้ด้วย และอย่างนี้ครับ ใครจะให้เช่า ใครจะให้ที่ดินเช่าผม ผู้ที่มีทรัพย์สินน้อยลำบาก แทนที่จะให้ประโยชน์กับผมนี้ ผมกลับลำบาก ตัวอย่างที่สาม ตัวอย่างสุดท้าย สมมติว่าผมนี้

LIRT

มีที่ดินอยู่แปลงหนึ่งแล้วก็มีบ้านอยู่ด้วย ผมจะขายผมก็ขายไม่ได้ เพราะว่าท่านไม่ซื้อละครับ จากผม เพราะว่าท่านคิดแล้ว ถ้าเชื่อว่าผมขายให้ท่าน รับเงินจากท่านมาแล้ว ผมไม่ยอมออก ท่านไม่มีทางเลยที่จะไล่ผมออกได้ เพราะกฎหมายเขียนไว้อย่างนี้ มีทางเดียวเท่านั้น ที่ท่านจะไล่ผมออกจากที่ดินนี้ได้ คือว่าท่านอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของที่ดินนั้นเท่านั้น ถึงเป็นเจ้าของนี้ ขายฝากหรืออะไรก็บังคับคดีไม่ได้ กฎหมายอย่างนี้ละครับมันมีอุปสรรคอยู่อย่างที่ว่านี้ นี่ประการที่หนึ่ง อีกประการหนึ่ง ลองคิดดูซิครับ กฎหมายปัจจุบันนี้ได้ให้ความคุ้มครองแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาไว้เป็นอันมากอยู่แล้ว เพียงพออยู่แล้ว ถ้าหากว่าจะให้คลุมถึงในด้านสิ่งก่อสร้างด้วยนี้ ผมเกรงว่าจะเป็นที่พิชเป็นภัยต่อลูกหนี้ตามคำพิพากษาเองมากกว่า คนอื่นเสียหายด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นที่มีปัญหาต่อไปว่าเขาไม่มีที่อยู่แล้วจะทำอย่างไรละ จะเอาอย่างไรละ เท่าที่ผ่านมานี้ครับ เท่าที่กฎหมายได้ยกเว้นไว้ให้หนักก็ไปหาที่อยู่ ไปหาที่อื่น หากคนอื่นอาศัยอยู่ เขาทำเขาได้ แต่ถ้าหากว่าออกกฎหมายอันนี้มา ๑. ไม่เป็นธรรมต่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และ ๒. เป็นพิชเป็นภัยต่อลูกหนี้เอง ลูกหนี้ตามคำพิพากษาเอง ซึ่งเราประสงค์จะคุ้มครองผลประโยชน์เขา เขากลับจะได้รับผลร้ายจากกฎหมาย จากกฎหมายฉบับนี้มากกว่าที่เท่าที่คุ้มครองอยู่ในขณะนี้แล้ว และเหนือสิ่งใดทั้งสิ้นในระบบประชาธิปไตย นั้นนะคืออะไรครับ สิ่งอะไรที่สำคัญที่สุด ความเป็นธรรมในสังคม ความเป็นธรรมในสังคมนี้ไม่ได้หมายความว่าเพื่อประโยชน์หรือเพื่อเอกลัทธิของคนที่มีทรัพย์สินน้อยทยอยน้อยเท่านั้น แต่ต้องหมายความว่าถึงเพื่อประโยชน์ของชนทุกชั้นโดยไม่คำนึงว่าเขาเป็นคนประเภทใด ชนิดใด นั่นคือความเป็นธรรมในสังคมและเป็นรากแก้วของระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ครับ คณะกรรมาธิการข้างมากจึงไม่สามารถที่จะรับข้อแปรญัติติของท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยได้ ขอขอบพระคุณครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมจะพูดสั้น ๆ กระผมเกรงว่าท่านอาจจะเข้าใจผิดตามกรรมาธิการที่ท่านได้กรุณาลุกขึ้นมาพูดเมื่อสักครู่นี้ ท่านได้พูดถึงเรื่องฝากในกรณีนี้ ขายฝากในกรณีนี้นั้นไม่เป็นปัญหาครับ เพราะว่ากรรมสิทธิ์นั้นเป็นของผู้ที่รับซื้อฝาก กรณีมาตรา ๒๘๕ นั้นเป็นเรื่องการยึดทรัพย์ของลูกหนี้เพื่อที่จะบังคับขายทอดตลาดครับ เพราะฉะนั้นเรื่องขายฝากนั้นไม่ได้อยู่ในมาตรา ๒๘๕ อีกกรณี

LIRT

หนึ่งท่านกล่าวว่าถ้าหากว่าลูกหนี้จะไปกู้หนี้เพื่อมาปลูกบ้าน ท่านสามารถที่จะทำได้ด้วยการ จำนองบ้านโดยแม้แต่ว่าที่นั้นจะไม่ใช่เป็นของลูกหนี้ตัวเอง ดังนั้นการที่ท่านกล่าวว่า ถ้าหากว่า ยึดบ้านไม่ได้แล้ว ไม่สามารถกู้หนี้ได้ ไม่จริงครับ สามารถทำได้ถ้าหากว่าใช้สิทธิจำนอง จำนอง บ้านเฉยๆ นะครับ กระผมไม่อยากจะกล่าว เพราะว่าเดี๋ยวจะเป็นการได้วาทีกันครับ คือกระผม อยากจะให้ท่านผู้ที่เป็นนักกฎหมายหรือว่ารัฐกฎหมายอยู่แล้ว พิจารณาถึงประเด็นเหล่านี้ให้ดี ครับว่าสิ่งที่กรรมวิธีการทั้งสองฝ่ายพูดนั้น ผลแท้จริงนั้นเป็นอย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายสนอง ตูจินดา :ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนอง ตูจินดา สำหรับเรื่องนี้ กระผมเห็นด้วยเจตนาดีของคณะกรรมการเสียงข้างน้อย แต่ด้วยตามที่ท่านได้ขอแก้ไขวันนี้ กระผมยังไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยเพราะ ประการแรก กระผมเห็นว่าการทำงานสมาชิกแสดง เจตนาดีนี้กับผู้ที่จะเป็นลูกหนี้อาจจะต้องบังคับคดีนี้ กลับจะเป็นเจตนาร้ายไป คือเท่ากับทำให้ผู้ที่จะเป็นลูกหนี้ เริ่มแรกไม่สามารถที่จะกู้หนี้ยืมสินได้ เพราะว่า ประการแรก ก็คือว่า เจ้าหนี้ทั้งหลายนี้จำเป็นที่จะต้องดูหลักทรัพย์ของลูกหนี้เหมือนกัน ในการที่จะให้ลูกหนี้ได้ กู้หนี้ยืมสิน เมื่อกฎหมายมาเขียนเช่นนี้ว่า การที่บ้านที่อยู่ของผู้ที่จะเป็นลูกหนี้ไม่อยู่ใน การบังคับคดีแล้ว ด้วยเหตุนี้ลูกหนี้จะมีความลำบากอย่างยิ่งที่จะไปหาแหล่งที่กู้เงิน และ เฉพาะอย่างยิ่งท่านยอมเดิมคำว่า ให้มีการจำนองได้ การจำนองที่บังคับคดีได้เท่ากับไปบังคับ ลูกหนี้เข้าไปอีกคือ หมายความว่าเท่ากับเจ้าหนี้ ถ้าลูกหนี้จะมากู้ยืมทางเจ้าหนี้ก็ต้องให้ ลูกหนี้ทำการจำนอง หรือไม่อย่างนั้นก็เป็นเจ้าหนี้ที่มีความคิดรอบคอบหรือเอาเปรียบกว่า จะ ให้ทำการขายฝากไปเลยนี้ จะทำความลำบากอย่างยิ่งแก่ลูกหนี้ ฉะนั้นสำหรับประการแรกนี้ เท่ากับทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถหาที่กู้หนี้ยืมสินได้ เฉพาะลูกหนี้ชนิดที่จะมีอยู่มากในประเภท บุคคลชั้นกลาง คือบุคคลชั้นกลางนี้ การก่อสร้างตัวนี้ ประการแรกอาจจะมีความมี เพียงแต่ว่ามี บ้านอาศัย ส่วนที่ดินก็ต้องเช่าเขา หรือไม่อย่างนั้นก็อาจจะเป็นการซื้อผ่อนส่ง ในกรณีนี้ ไม่มีหลักประกันประการใดอย่างนี้ ผู้ที่จะให้ขายที่ดินผ่อนส่ง เขาก็ไม่ยอมให้ยืมเงินไปปลูกบ้าน ที่จะมาอยู่ในที่ดินผ่อนส่งนี้ กระผมก็ว่ามีความลำบากแก่ผู้ที่จะหาเงินมาปลูกบ้าน ฉะนั้น สถานการณ์เช่นนี้กลับทำให้ลูกหนี้หรือผู้ที่จะเป็นลูกหนี้ได้รับความลำบากยิ่งขึ้น แทนที่จะ คຸ້ມครอง สำหรับประการที่สอง ในข้อความที่เขียนว่า สิ่งก่อสร้างที่มีอยู่ในครอบครัว จำเป็น

LIART

ที่ใช้เป็นที่พักอาศัยตามความจำเป็น ตามความจำเป็นนี้เราจะหมายความว่าอย่างไร เรียกว่าตามความจำเป็น และก็ความจำเป็นแค่ไหน เพราะทุกอย่างถ้าคิดตามปกติแล้ว เมื่อลูกหนี้อาศัยอยู่ในที่ใดที่นั้นก็เป็นที่เรียกว่ามีความจำเป็น ถ้าสมมติว่ากระผมมีบ้านใหญ่อยู่ และก็มีที่ดินอยู่ กรณีนี้สำหรับบ้านนี้ก็บอกว่า กระผมมีบ้านนี้ไม่มีความจำเป็น นี่ใครจะพิเคราะห์ว่ากระผมไม่มีความจำเป็น กระผมมีกิจการมาก กระผมก็อาจจะมีความจำเป็นอยู่ในบ้านใหญ่ เพราะกระผมจะต้องต้อนรับแขก มีการติดต่อ มีการดำเนินชีวิต มีพวกมีคนรับใช้ มีอะไรมาก นี่กระผมก็เรียกว่ากระผมมีความจำเป็น ฉะนั้นก็ต้องมาพิเคราะห์ดูว่า ความจำเป็นนี้จำเป็นอย่างไร นี่มันจะเกิดความยุ่งยากที่ยุ่งยากนี้มันจะยุ่งยากต่อไปอีกในกรณีที่ว่าถ้าทั้งบ้านทั้งที่นี้เกิดเป็นของกระผม และเกิดว่าบ้านยึดไม่ได้ ยึดได้ต้องขายทอดตลาด แล้วอย่างนี้ใครเขาจะมาซื้อครับ ในเมื่อกระผมยังอยู่บ้านได้ สมมติว่าบ้านหลังเล็ก ๆ แล้วก็ถ้าสมมติว่าจะเปลี่ยนการที่ทำให้กระผมอยู่ลดฐานะลงไปให้จำเป็น ใครครับจะตราว่าเมื่อขายเช่นนี้แล้วเอาเงินจำนวนไหนไปปลูกบ้านที่อยู่ และจะอยู่และจะปลูกในที่ไหนยังจะมีปัญหาเกิดขึ้นมาอีกมากมาย นี่เฉพาะเมื่อพิจารณาดูแล้วครับ กระผมก็เห็นว่าเจตนาของท่านกรรมาธิการส่วนข้างน้อยเป็นเจตนาดีอยากจะคุ้มครอง แต่กระผมก็เห็นอย่างที่คุณธานินทร์ได้พูดไปว่า ความเป็นธรรมในสังคมนี้เราอย่าไปพิจารณาในด้านใดด้านหนึ่ง เราต้องพิจารณาในทางทุก ๆ ฝ่าย ทั้งที่ผู้มีเงินและผู้ไม่มีเงินทั่ว ๆ ไปหมดแล้ว เรามักพิเคราะห์ดูว่าอย่างไรไหนจะพอเหมาะพอควร แต่สำหรับอันนี้ถ้าจะเติมอันนี้เข้าไป นอกจากจะเป็นปัญหายุ่งยากในทางกฎหมายแล้ว จะเป็นปัญหาที่ว่าผู้ที่มีเบียดเบียนหรือผู้ที่พอจะมีหลักประกันบ้าง เพียงแต่มีบ้าน นี่จะหาแหล่งที่จะทยอยเงินเพื่อมาที่จะใช้จ่ายในความจำเป็นนี้ได้ยาก ขอขอบพระคุณครับ

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อยุธยา : ผมขอเสนอให้ปิดการอภิปรายครับผม ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกขอให้ปิดอภิปราย จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

LIRT

นายจันทร์ อินลู่เพท : เรื่องนี้เกลาักระผมเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวแก่ลูกหนี้และเจ้าหนี้ เป็นเรื่องสำคัญอยู่มาก ถ้าจะมีการปรับปร้าข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมเป็น ท่วงมาก ผมขอเรียน ขอเปิดอภิปรายให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองครบถ้วนตามข้อบังคับ ขอประธานมติ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรปิดการอภิปราย ขอได้โปรด ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปราย ผมใคร่ขอประธานมติเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่งในมาตรา ๗ ซึ่งคุณเฉลิมชัยและคุณอมรขอสงวนความเห็น ว่า ทรัพย์สินของลูกหนี้ ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีนั้น รวมถึงสิ่งก่อสร้างที่ลูกหนี้และ ครอบครัวจำเป็นต้องใช้เป็นที่พักอาศัยตามความจำเป็นที่ศาลเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ไม่กระทบ กระเทือนถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่เกิดจากการจำนองและในวรรคสุดท้ายขอเพิ่มอนุมาตรา (๑) (๒) (๓) และ (๔) ต่อท้ายความว่า "ให้ขยายไปถึงทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง" ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วย กับข้อสงวนความเห็นของคุณเฉลิมชัยและคุณอมร ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่เห็นว่า ควรคงไว้ตามร่างของ คณะกรรมาธิการฝ่ายข้างมาก ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่าง

LIRT

ของกรรมาธิการฝ่ายข้างมาก

ต่อไปเป็นการพิจารณามาตรา ๘ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการสงวนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๘ ทวิ มีคุณอมร จันทรสุมบุรณ์ คุณเฉลิมชัย วสีนนท์ ได้ขอสงวนความเห็น โดยขอเพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๘ ทวิ ดังนี้ "มาตรา ๘ ทวิ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๘๕ หรือมาตรา ๒๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดียื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ให้ศาลสั่งเพิกถอนเสียทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไขหรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ เว้นแต่การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่กำหนดสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาอันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามมาตรา ๒๘๖ (๑) หรือ (๓) ที่มีจำนวนน้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือน ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าจำนวนเงินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น มีจำนวนเท่ากับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือน ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เชิญคุณประสิทธิ์

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประสิทธิ์ ชูพินิจ ก่อนที่ท่านประธานจะกรุณาให้กรรมาธิการได้ชี้แจงประกอบข้อสงวนมาตรา ๘ ทวิ ผมอยากจะขอประธานกราบเรียนถามคณะกรรมาธิการในมาตรา ๘ เดิมนี้ มาตรา ๘ ที่แก้มาตรา ๒๘๖ ก่อนที่จะถึงประเด็นนี้ ท่านประธานจะกรุณาให้ผมถามไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ โดยเหตุที่มาตรา ๒๘๖ คณะกรรมาธิการได้เติมข้อความอย่าง อนุมาตรา (๒) เงินเดือนค่าจ้าง และอนุมาตรา (๓) ตัด ค่าชดใช้ เดิม

LIRT

เงินเดือน ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ ในลักษณะเดียวกันของพนักงานลูกจ้าง หรือคนงาน เติมข้อความเหล่านี้เข้าไป ก่อนที่ผมจะอภิปราย ผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่า ความมุ่งหมายและเจตนาของคณะกรรมการที่เติมข้อความที่ขีด ๆ เส้นใต้ลงไปในตัวกฎหมายนี้ ท่านมีความมุ่งหมายหรือมีความประสงค์ประการใดก่อน ผมขอประทานกราบเรียนถามท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านขอให้กระผมชี้แจงข้อความที่เติมนั้น ข้อที่เติมนั้นก็คือว่าโดยเฉพาะมาตรา ๒๘๖ ที่ว่าขึ้นต้นก็ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น อันนี้ก็หมายความว่าอาจจะมียกกฎหมายอย่างอื่นใดที่บัญญัติไว้เป็นพิเศษ เราก็จะได้อาศัยมาตรา ๒๘๖ นี้เองมาใช้บังคับได้ ที่นี้ส่วนข้อที่เติมคำว่า ค่าจ้าง เงินเดือน ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน อันนี้ก็เนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้ก็มีเงินต่าง ๆ เกี่ยวกับนายจ้าง ลูกจ้าง ซึ่งออกมาในรูปที่ว่าเป็นรัฐวิสาหกิจบ้าง เป็นเอกชนบ้าง เป็นเงินสงเคราะห์ตามกฎหมายที่บัญญัติขึ้นใหม่บ้าง เราก็ได้ลงไปเสียให้ครบถ้วนความประสงค์ก็มีอยู่อย่างนี้ละครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ ผมได้รับฟังคำชี้แจงจากคณะกรรมการแล้ว ผมยังสงสัยอีกว่า....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอโทษครับ คุณประสิทธิ์ครับ เสียใจไม่เข้าครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : โดยเฉพาะมาตรา ๒๘๖ นี้ ที่กำหนดในอนุมาตรา (๑) (๒) (๓) (๔) กิติ เป็นเหตุที่จะยกเว้นให้พ้นจากการบังคับคดี ในฐานะที่ผมจะพูดนี้ ผมจะพูดในฐานะผู้เคยชินต่อการกู้ยืมเงิน ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า สมมติอย่างอนุมาตรา (๓) นี้เราเขียนว่า เงินเดือน ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ ในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน เงินเหล่านี้เป็นการพ้นจากการบังคับคดี ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ โดยปกติผมต้องไปกู้หนี้ยืมสินเสมอ และการกู้หนี้ยืมสินของเจ้าหน้าที่นั้น เขาคำนึงถึงการที่จะ

LIRT

บังคับเอาเงินของเราคืน ว่าเรามีทางใดบ้างที่จะบังคับเงินเขาคืนได้ ถ้าเขาไม่มีทางเขาก็ไม่มีโอกาสที่จะให้ผมกู้หนี้ยืมสินได้ และในทำนองเดียวกัน ถ้าหากว่าในกรณีถ้าสมมติว่าผมเป็นลูกจ้างมีเงินเดือนอยู่ ผมมีความเดือดร้อน อยากจะต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขา ผมไม่มีหลักทรัพย์อื่นใด มีแต่เงินเดือน ท่านประธานที่เคารพ บังเอิญผมเป็นลูกจ้างอยู่บริษัทรัฐวิสาหกิจ แต่ว่าผมไม่มีหลักทรัพย์ มีแต่เงินเดือน ผมมีความเดือดร้อนที่จะไปกู้หนี้ยืมสิน เจ้าหนี้เขาก็มองเห็นว่าผมนี่เมื่อให้กูไปแล้วเขามีทางที่จะบังคับได้คือเงินเดือน เขาจึงให้กูยืมมา แต่ว่าถ้าหากว่าท่านประธานที่เคารพ ถ้ากรรมการไปเขียนกำหนดไว้ เงินเหล่านี้ให้พ้นจากการบังคับและการยึดแล้ว ท่านได้คำนึงถึงความเป็นธรรมของระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้บ้างหรือไม่ว่ามันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้เจ้าหนี้เขาได้ผ่อนปรนให้ลูกหนี้ได้ยืมเงินไปบ้างตามความจำเป็น ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนเดี๋ยวนี้ ขณะนี้การกู้หนี้ยืมสิน มีความเดือดร้อนเหลือเกิน ผมเป็นห่วงชาวบ้านของผมเมื่อก่อนกูได้ง่าย เจ้าหนี้ยืมสักร้อยบาท เจ้าหนี้ก็ให้ทันที เดียวนี้ จะยืมสักร้อยบาท เจ้าหนี้ก็บอกว่าไม่ได้หรอก ให้แก่กูเดียวแกมยืมคำร้องต่อรัฐบาลทว่าเจ้าหนี้ชุดรีด ในที่สุดพวกชาวบ้านผู้ยากจนของผมไม่มีทางที่จะไปหาเจ้าหนี้คนไหนที่เขาจะได้รับความเมตตาที่กู้หนี้ยืมสินอย่างแต่ก่อน ฉะนั้นการเขียนอย่างนี้เป็นการกำหนดก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ฐานะอย่างพวกผมหาเข้ากินค่า จะต้องไปกู้หนี้ยืมสิน ถ้าเจ้าหนี้เขามองเห็นว่าผมมีเพียงแต่เงินเดือน เป็นลูกจ้างบริษัทห้างร้านรัฐวิสาหกิจ ถ้าเจ้าหนี้เขาบอกเงินเดือนนี้มันยึดไม่ได้แล้ว ผมความหวังที่จะพากันไปกู้หนี้ยืมสินเขาไม่อาจจะยืมและเกิดขึ้นได้ ฉะนั้นการเขียนอย่างนี้ผมคิดว่ามันจะเป็นการเหมาะสมหรือจะเป็นการสร้างความเป็นธรรมหรือจะเป็นการสร้างหรือให้อำนวยความสะดวกแก่ลูกหนี้ตามสมควรหรือไม่ประการใด ผมอยากจะขอประธานกราบเรียนคณะกรรมการซึ่งผมไม่เห็นด้วยที่เขียนอย่างนี้

นายกิตติ สิ้นหนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ข้อที่ท่านสมาชิกท่านเป็นห่วงนั้นนะครับ กระผมก็รู้สึกที่ท่านมีเจตนาดีต่อลูกหนี้เป็นอันมาก และก็เรื่องนี้ความจริงที่จะปรับปรุงแก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่งนั้นนะ เวลานั้นเสียงทางสภาในส่วนมากก็หาว่านายทุนนี้ชุดรีด ควรจะเขียนกฎหมายคุ้มครองลูกหนี้ให้มากที่สุดที่จะทำได้ เรื่องนี้รัฐบาลก็เห็นใจและก็พยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นธรรม

LIART

แก่ลูกหนี้ และเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ทั้งสองฝ่ายร่วมกัน โดยเฉพาะมาตรา ๒๘๖ (๓) นั้นจะครบ ในกฎหมายเดิมนะใช้คำว่า ค่าชดใช้ค่าจ้างและบำนาญของเสมียน คนงานหรือคนใช้อื่นๆ นอกจากที่กล่าวใน (๒) แต่ค่าจ้างและบำนาญนั้นเกินกว่าเดือนละ ๔๐ บาท ส่วนที่เกินนั้น ถ้ามิได้มีกฎหมายพิเศษบังคับไว้ประการใดแล้ว ให้อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีได้ จนถึงจำนวนที่ศาลกำหนด ตามที่เห็นสมควรแก่พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องๆ ไป ซึ่งในกฎหมาย ปัจจุบันซึ่งใช้อยู่เวลานี้เราบังคับไว้เพียงว่าเกิน ๔๐ บาทละก็ยึดได้ ถ้าต่ำกว่า ๔๐ บาทยึดไม่ได้ นี่เวลานี้เราก็เห็นว่าค่าของเงิน ๔๐ บาทนี้มันน้อยมาก แล้วก็เหตุที่เกิดเรื่องกันอย่างมากมาย ก็โดยเฉพาะในเรื่องรถไฟนี่ มีเรื่องกันตั้งแต่ก่อนที่จะมีการเกิดเรื่อง ๑๔ ตุลาคมด้วยซ้ำ ถึง กับมีเรื่องกันไปร้องเรียนกับเจ้าหนี้มาหาว่าเป็นนายทุนขูดรีดต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในการที่เสนอ ขึ้นมาใหม่แล้วก็คณะกรรมการท่านเห็นพ้องต้องกันนี้ เราก็มีบทบัญญัติไว้บอกว่า (๓) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์หรือรายได้อื่น ในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๒) ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรส หรือ ญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น เป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร คือหมายความว่าอันนี้ เราขยายผู้ที่ได้รับความคุ้มครองมากขึ้น แล้วก็จำนวนที่ถูกยึดนี้แทนที่เราจะกำหนดอัตราว่า ไม่เกิน ๔๐ บาท อย่างกฎหมายปัจจุบันนี้ มันก็เป็นการไม่คล่องตัว แล้วก็เป็นเรื่องที่ว่าเฉพาะตัว เฉพาะเรื่อง เฉพาะราวไป บางคนตัวคนเดียวหรือบางคนมีครอบครัวใหญ่ มีลูกมากหลายคน ศาลก็อาจจะพิเคราะห์รายได้ของบุคคลเหล่านั้นว่าจะยกเว้นไว้ให้เท่าใด เพราะฉะนั้นฐานะ ของลูกหนี้ที่จะกู้หนี้ยืมสินอย่างที่ท่านว่านี้ ความจริงไม่ใช่ว่าถูกยึดทั้งหมดหรอกครับ ยังมี ส่วนที่เหลืออยู่ ส่วนที่เกินถ้าลูกหนี้มีรายได้พอสมควร และเจ้าหนี้เขาเห็นว่ารายได้เหล่านี้ถึง แม้ว่าเขาจะบังคับคดีก็ยังมีทางที่จะทำได้ อันนี้ก็ก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย เรื่องคง ไม่ยุ่งยากอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นห่วงหรอกครับ ขอขอบคุณ

นายประทีป เสี่ยงหวาน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประทีป เสี่ยงหวาน กระผมว่าเขียนไว้อย่างไร ๆ ก็ไม่มีประโยชน์หรอกครับ กระผมว่าอย่างนั้น ตามที่ท่านสมาชิก ท่านหนึ่งคือคุณประสิทธิ์เป็นห่วง สมมติว่าเงินเดือนเดี๋ยวนี้อาจจะไปกู้เขา เขาก็ให้มอบเงินทะเล ไว้แล้วเซ็นใบมอบเงินทะเลไว้ให้ ไม่ต้องไปตระหนกตกใจ กระผมว่าเขียนไว้ทั้งหมดนี้ไม่มีประโยชน์

LIRT

อะไรเลยจริง ๆ ครับ อย่างมาตรา ๗ ที่ผ่านไปเมื่อสักครู่นี้เหมือนกัน อย่างทรัพย์สินเดียวกัน
 เจ้าหนี้เขาไม่โง่หรือครับ เขาให้ขายฝากหมด ไม่ว่าจะไปกู้หนี้ยืมสินอะไร เขาให้ขายฝาก เมื่อ
 ๒ วันก่อนกระผมเอารถไปจำนำ เขาไม่รับ เขาก็บอกต้องขายฝากถึงจะรับ เขาว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 กระผมเห็นว่าที่เราเอาเขามาเขียนเอาไว้แบบนี้เสียเวลาเปล่า ๆ ทำอย่างไรเอาเลยครับ กระผมว่าไม่มี
 ประโยชน์หรอก เชื่อกะผมเถิดครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันผ่านไปในมาตรา ๘ ต่อไปเป็นมาตรา
 ๘ ทวิ ซึ่งกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยคือ คุณอมร จันทรสุมบูรณ์ กับคุณเฉลิมชัย วสินนท์ ได้
 ขอสงวนความเห็นไว้ ขอเชิญคุณอมรครับ

นายอมร จันทรสุมบูรณ์ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ออมร จันทรสุมบูรณ์ เหตุผลที่สงวนไว้ กระผมอยากจะกราบเรียนเพื่อความสักระยะเดียว เพราะ
 เนื่องจากว่ากรรมาธิการฝ่ายข้างมากไม่ได้ชี้แจงถึงการที่ได้เพิ่มมาตรา ๘ ทวิขึ้น มาตรา ๘
 ทวิที่เพิ่มขึ้นนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ คือมาตรา ๒๘๕ และมาตรา
 ๒๘๖ แต่เดิมนั้นเงินซึ่งลูกหนี้ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายนั้นโดยปกติปัจจุบันนี้ เดือนหนึ่ง
 ก็ ๔๐ บาท ในร่างเดิมของคุณเฉลิมชัยกับของกระผมนั้นไม่ได้มีมาตรา ๘ ทวิ เนื่องจากว่า
 เราจะพิจารณาว่ามาตรา ๘ ทวิที่เพิ่มขึ้นใหม่นั้นได้บังคับให้ทุก ๆ เรื่องนั้นต้องมายื่นคำร้อง
 ขอต่อศาล แต่ในผลของการที่เราแก้ไขมาตรา ๒๘๕ กับมาตรา ๒๘๖ นั้นจะมีบางเรื่องซึ่ง
 ต้องมาขอให้ศาลแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่ง แต่มีบางเรื่องซึ่งไม่ควรที่จะต้องมา แต่เรื่อง
 ที่ไม่ควรที่จะต้องมานั้นก็คือเรื่องเงิน ๔๐ บาท คำสั่งของศาลนั้น ปัจจุบันนี้กระผมอยากจะ
 กราบเรียนหวังว่าท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องระลึกถึงปัญหาของคำร้องเรียนของข้าราชการหรือ
 พนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยซึ่งเคยยื่นฎีกาต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า ได้มี
 นายทุนจำพวกหนึ่งได้อาศัยคำพิพากษาของศาลนั้นเป็นเครื่องมือด้วยการทำสัญญาและก็สมยอม
 กันทั้งฝ่ายเจ้าหนี้และลูกหนี้มหาศาล โดยสมมติว่าได้เป็นหนี้กันมาก่อนและให้ศาลนั้นมีคำพิพากษา
 ว่าเป็นหนี้จริงทั้ง ๆ ที่หนี้กันยังไม่เคยเกิดขึ้น แต่เมื่อเป็นหนี้จริงแล้วศาลก็จะสั่งให้ลูกหนี้
 ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ หนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนี้ก็จะเป็นหนี้ตามคำพิพากษาหรือ
 คำสั่ง และจะมีเงินเหลือให้พนักงานรถไฟนั้นเท่าที่ขั้นต่ำของกฎหมายได้กำหนดไว้ คือเดือนละ

LIRT

๔๐ บาท ดังนั้นในกรณีนี้นั้นเจ้าหน้าที่ก็จะมารับเงินเดือนที่การรถไฟจะหักทิ้งเหลือเท่าที่ศาลสั่ง คือ ๔๐ บาท รับทุกเดือนและการรถไฟนั้นก็ต้องมีหน้าที่ที่จะต้องหักชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ตาม คำพิพากษาของศาล คือว่าเหลือ ๔๐ บาท ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ และตาม มาตรา ๒๘๖ นั้นได้แก้ไขอัตราเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งกฎหมายแต่เดิมนั้นกำหนดไว้ ๔๐ บาทนั้น ให้เป็นขั้นต่ำเท่ากับขั้นต่ำของเงินเดือนข้าราชการคือ ๗๕๐ บาท ด้วยเหตุนี้เมื่อแก้มาตรา ๒๘๖ แล้ว ต่อไปข้างหน้านั้นแม้ว่าจะมีการสมยอมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ลูกหนี้รวมทั้งนายความ มหาศาลและให้ศาลสั่งให้เป็นหนี้ตามคำพิพากษา ศาลก็จะสั่งให้ต่ำกว่า ๗๕๐ บาทไม่ได้ ปัญหา ก็อยู่ที่ว่าเมื่อเขียนมาตรา ๘ ทวิตามที่กรรมการฝ่ายข้างมากเขียนแล้วย่อมหมายความว่า ทุกกรณีถ้าหากว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ก็จะต้องมาขอให้ศาลสั่งเปลี่ยนแปลง เสมอ ทั้ง ๆ ที่จะมีอยู่กรณีหนึ่งก็คือ เงิน ๔๐ บาทขั้นต่ำนี้ถึงแม้จะมาขอศาลก็ต้องให้ ๗๕๐ บาทอยู่ดี เพราะว่าเป็นบทบัญญัติของกฎหมาย ดังนั้นปัญหาในที่นี้จึงเป็นข้อพิจารณา อยู่แต่เพียงว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งประเภทที่ผมกล่าวมานั้น คือว่าให้เหลือเงินเดือนแต่เพียง ๔๐ บาทนั้นจะต้องมาขอศาลหรือไม่ จะให้บุคคลซึ่งเหลือเงินเดือนหนึ่ง ๔๐ บาทต้องไปหา ทนายยื่นคำร้องต่อศาล แล้วก็ให้ศาลเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ๔๐ บาทนั้นเป็น ๗๕๐ บาทหรือไม่ ดังนั้นข้อสงวนของกระผมและของคุณเฉลิมชัยนั้นมีผลอยู่เพียงว่า คำสั่งประเภทนี้นั้นที่ บอกว่าให้เหลือเงินเดือนเพียง ๔๐ บาทนั้นให้เปลี่ยนเป็นอัตโนมัติ (automatic) โดยผู้ที่มี คำสั่งประเภทนี้นั้นไม่ต้องไปหาทนาย ไม่ต้องมาร้องต่อศาล ข้อสงวนนั้นจะมีผลว่า ทันทีที่ กฎหมายนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว คำพิพากษาหรือคำสั่งที่กำหนดเงินขั้นต่ำ ๔๐ บาท ที่ให้เหลือไว้แก่ลูกหนี้ นั้น ก็จะเปลี่ยนเป็น ๗๕๐ บาททันทีโดยไม่ต้องมาหาศาล กระผมไม่ อยากจะอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นมากกว่านี้ เพราะสิ่งเหล่านั้นนั้นเป็นสิ่งที่กระผมคิดว่าเรา สามารถที่จะเข้าใจได้ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมองเห็นข้อเท็จจริงได้ว่า คนที่เหลือ เงินเดือน ๆ ละ ๔๐ บาทนั้น เขาจะต้องเดินทางมาศาล จะต้องไปหาทนาย ซึ่งค่าทนายอาจจะ ๕๐ บาท แล้วก็มาขอศาล และศาลนั้นจะไม่มีทางบอกว่าให้ต่ำกว่า ๗๕๐ บาทได้ เพราะว่าจะต้อง ให้ ๗๕๐ บาท ตามที่ได้แก้ไขมาตรา ๒๘๖ อยู่แล้วนะครับ กระผมก็จะไม่กราบเรียนอธิบาย มากละครับ แต่กระผมใช้เวลาคล้าย ๆ อย่างนี้ ครึ่งชั่วโมงในการอธิบายในการรณการแล้ว ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ขอขอบคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นกรรมการครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอทราบเรียนความเป็นมาของมาตรา ๘ ทวินี้ ที่เขียนมาตรา ๘ ทวิขึ้นนี้ ความจริงมาตรา ๘ ทวินี้เป็นบทบัญญัติทำนองเดียวกันๆ กับเป็นบทเฉพาะกาล ความจริงกฎหมายวิธีพิจารณา ที่เราแก้มาผ่อนคลายการบังคับคดีให้กับลูกหนี้ตามมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๖ นี้เมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วย่อมมีผลใช้บังคับได้ทันที แต่ว่าเหตุที่เราสร้างมาตรา ๘ ทวิขึ้นนี้ก็เนื่องจากเราเป็นห่วงว่า การที่จะมีปัญหาว่า การบังคับคดีที่ยังไม่เสร็จในระหว่างที่มีกฎหมายนี้ใช้บังคับอยู่ ถ้าเราไม่เขียนไว้ให้ชัด ศาลอาจจะเกิดแปลว่า การบังคับคดีที่บังคับไปแล้วหรือกำลังบังคับอยู่ก่อนที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ก็คงจะต้องบังคับไปตามกฎหมายเดิม ซึ่งเราเห็นว่ามันจะเป็นปัญหาและไม่เป็นธรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็กรณีของเรื่องรถไฟอย่างที่ท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อยท่านอธิบายเมื่อกี้ เราเกรงว่าถ้าศาลเกิดไปแปลว่าเรื่องนั้นเป็นไปตามกฎหมายก่อนก็ต้องบังคับตามกฎหมายก่อน คือ ๕๐ บาทก็ต้อง ๕๐ บาทอยู่เรื่อย เพราะฉะนั้นเพื่อความชัด เพื่อจะได้ไม่มีปัญหา ไม่เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ที่ถูกบังคับคดีที่ควรจะได้รับความสะดวกตามกฎหมายใหม่ เราจึงสร้างมาตรา ๘ ทวิขึ้น และผมขอความกรุณาอ่านมาตรา ๘ ทวิให้ฟังว่า การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ คือหมายความว่าคดีที่มีการบังคับคดียังไม่เสร็จจะครับ หากมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๘๕ หรือมาตรา ๒๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จะครับ คือหมายความว่าบัดนี้เราเริ่มแก้มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ ให้ลูกหนี้ได้รับความคุ้มครองมากขึ้น คือแทนที่จะ ๕๐ บาทนี้ เจ้าหนี้จะมาบังคับเอาให้เขาเหลือเพียง ๕๐ บาทไม่ได้ ต้องให้มาก ต้องอย่างน้อยที่สุดก็เงินเดือนขั้นต่ำของข้าราชการชั้นผู้น้อยในปัจจุบัน และเราก็บอกว่า เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดียื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องให้ศาลสั่งเพิกถอนเสียทั้งหมด หรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว อันนี้ที่เราเขียนขึ้นก็เพื่อประโยชน์ที่ว่า ผมขอทราบเรียนท่านอีกสักนิดว่า

LIRT

ลักษณะของคดีแพ่งนี้เป็นเรื่องระหว่างเอกชนต่อเอกชน เพราะหลักของเรื่องคำพิพากษา หรือ คำสั่งในคดีแพ่งนี้ย่อมผูกพันแต่เฉพาะคนที่ เป็นคู่ความ ไม่ได้ผูกพันไปถึงบุคคลภายนอก เพราะฉะนั้นในเรื่องลูกหนี้เจ้าหนี้ก็เป็นเรื่องของเจ้าหนี้ลูกหนี้โดยเฉพาะ แต่เราเห็นว่าถ้าเรา ไม่มีบทบัญญัติขยายไว้ ลูกหนี้ก็อาจจะได้รับความยุ่งยาก อย่างที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย อ้างว่า ก็ต้องมาศาลมาขอเปลี่ยนคำสั่ง มาอะไรต่ออะไรต่างๆ แล้วก็โดยเฉพาะในเรื่องกรรมกร รถไฟที่กำลังเกิดเป็นปัญหายุ่งยากอยู่เดี๋ยวนี้ เราก็อยากจะผ่อนคลายแก้ไขให้แก่ได้รับความ สะดวกยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นเราจึงเติมว่า เมื่อศาลเห็นควร คือ หมายความว่าไม่ต้องมีใครมาร้อง ศาลเห็นเอง ศาลก็อาจจะสั่งให้แก้ไขคำสั่งนั้น ที่ว่ายึดได้เพียง ๔๐ บาทนะไม่ได้ อย่างน้อย ต้องให้เหลือไว้ ๓๕๐ บาท หรือว่าจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร นี่เรียกว่าศาลเห็นเอง ไม่ต้อง มีใครมาบอกศาลเลย ศาลก็มีอำนาจทำได้เนอะครับ หรือเมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษา อันนี้ก็ หมายความว่าลูกหนี้มีส่วนได้เสียแล้วเดือตร้อนเรื่องนี้ ศาลท่านก็ยังไม่ทำอะไร แล้วก็ศาล ท่านอาจจะไม่ทราบก็มาร้องเองเนอะครับ อันนี้เราก็ให้ลูกหนี้ร้องหรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในการ บังคับคดียื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้อง อันนี้ขยายกว้างออกไปถึงบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี อันนี้เราหมายความว่าในกรณีเช่นอย่างตัวอย่างของรถไฟกรรมกร รถไฟที่ว่านี้ การรถไฟซึ่งเป็นบุคคลภายนอก โดยหลักแล้วจะเข้ามาก้าวก้าวเข้ามาร้องขอให้ ศาลสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดในคดีนั้นนะ ตามกฎหมายทำไม่ได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติอนุญาตไว้ เพราะฉะนั้นการรถไฟซึ่งโดยหลักเราถือว่าเป็นลูกหนี้ของลูกหนี้ นั่นอีกทีหนึ่ง เพราะเหตุว่า กรรมกรที่ทำงานให้กับรถไฟนะ มีหน้าที่ทำงานและได้สิทธิในการจะได้ค่าจ้าง ได้เงินเดือน ตอบแทน การรถไฟในศัพท์ของกฎหมาย หรือในความหมายของกฎหมาย การรถไฟก็คือลูกหนี้ ของกรรมกรที่จะต้องจ่ายเงินเดือนให้ ตามอัตราที่ได้ตกลงหรือที่ได้กำหนดกันไว้ เพราะฉะนั้น เมื่อกรณีเรื่องนี้เกิดขึ้น การรถไฟก็อาจจะมาร้องต่อศาลเองทั้ง ๆ ที่ตัวเป็นบุคคลภายนอก ซึ่งในกฎหมายปัจจุบันทำไม่ได้ นี่เราก็เขียนว่า การรถไฟก็อาจจะมาร้องขอต่อศาลว่า เรื่องที่ ศาลบังคับคดีแก่กรรมกรรถไฟอยู่เวลานี้ หักเดือนละ ๔๐ บาท ให้เหลือ ๔๐ บาททุกเดือนนี้ ไม่ได้แล้วนะ เพราะมีกฎหมายนี้ไว้ เป็นการเตือนศาลให้รู้ นี่ก็เป็นการคุ้มครองลูกหนี้ ซึ่งผม เห็นว่าข้อบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ทวิ ที่เติมไว้เนี่ยเป็นการที่ให้ความคุ้มครองแก่ลูกหนี้เป็นอย่างดีที่สุด ที่ท่านบอกว่าในเรื่องที่ว่าทำให้ลูกหนี้ต้องมาศาลท่านอยากจะให้ออโต้เมติก (automatic)

เปลี่ยนไปเลย คือ หมายความว่าพอออกกฎหมายนี้ศาลก็ต้องไปรื้อเรื่องดูว่าลูกหนี้คนไหน ถูกบังคับคดีก็เปลี่ยนไป เรื่องนี้เป็นเรื่องติดกับหลักกฎหมายทั่วไปอยู่ตรงที่ว่า เพราะคดีแพ่งนี้เป็นเรื่องระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ถ้าไม่มีใครร้องขอ ศาลจะเข้าไปก้าวก่ายเที่ยวไปสั่งเรื่องโน้นเรื่องนี้ให้เขาหนี มันก็ไม่ถูกต้อง เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าลูกหนี้เขายอม เขาอยากจะให้หนีมันหมดไป แม้จะให้เหลือ ๔๐ บาท เขาก็ไม่เดือดร้อน เขาไม่ต้องการขอความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ เขามีรายได้อย่างอื่นที่เขาจะนั่นได้ เขาก็ไม่ต้องการ ศาลจะไปเที่ยวสั่งเขามันก็ไม่ได้ อันนี้เราก็ต้องเขียนไว้เพื่อที่ว่าให้ใช้ปฏิบัติได้ในทุกกรณี และนอกจากนั้นที่ท่านอ้างเรื่องรถไฟในเรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านว่า ตามที่เราปรับปรุงกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เรื่องนี้ให้ได้รับความคุ้มครองนี้เราก็เป็นห่วงเรื่องที่ว่าสังคมนี้เปลี่ยนแปลงไป บรรดาเจ้าหนี้ลูกหนี้ทั้งหลายนี้ก็มีปัญหาต่างๆ แล้วก็มองกันไปในทางที่ว่า นายทุนเงินชู้ตรีต่ออะไรต่างๆ และโดยเฉพาะในเรื่องรถไฟที่ท่านอ้างมาเมื่อกี้ อันนี้ผมก็ได้ศึกษาและก็ขอทราบข้อเท็จจริงมาจากทางศาลก็คงเป็นอย่างที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยท่านอภิปรายเมื่อกี้ว่า คือว่าในเรื่องนั้นนะเจ้าหนี้ใช้วิธีการที่ว่าลูกหนี้เนี่ย คือก่อนจะกู้ยืมให้ลูกหนี้ทำสัญญากู้เลย แล้วก็เอาสัญญากู้มาฟ้องศาลให้ศาลพิพากษาว่าลูกหนี้ที่จะกู้เงินนี้เป็นหนี้ตามคำพิพากษา เมื่อเป็นหนี้ตามคำพิพากษาแล้วถึงจะจ่ายเงินที่กู้ให้ เสร็จแล้วเมื่อลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระก็ดำเนินการบังคับคดี แจ้งไปยังการรถไฟซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาว่า เงินเดือนที่จะจ่ายให้ลูกหนี้เนี่ยอย่าไปจ่ายนะ ต้องมาจ่ายให้เจ้าหนี้หรือจ่ายให้พนักงานบังคับคดีไว้ แล้วเหลือเพียงเดือนละ ๔๐ บาท ซึ่งเป็นเรื่องเกิดความเดือดร้อนอย่างใหญ่หลวง มีการร้องเรียนกันเป็นอันมาก ทางศาลก็ไม่อาจจะช่วยได้ เพราะเหตุว่าเป็นหลักฐานที่เป็นอย่างนั้น เรื่องนี้ทางรัฐบาลปัจจุบันก็ไม่ได้นั่งนอนใจ เราคิดว่าเราจะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร ซึ่งเวลานี้ทางรัฐบาลนี้ก็ถือว่าการที่เจ้าหนี้ทำกับลูกหนี้อย่างนั้นคือก่อให้เกิดเป็นหนี้ตามคำพิพากษาเสียก่อน แล้วจึงจะจ่ายเงินกู้ นี่เป็นเรื่องเท็จ เป็นการร้องเรียนเท็จ เป็นการฟ้องเท็จ เพราะฉะนั้นเราจึงให้เจ้าพนักงานสอบสวนนี้ดำเนินการสอบสวนเจ้าหนี้ เพื่อดำเนินคดีอาญา ให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาต้องรับโทษตามกฎหมาย เมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้รับโทษตามกฎหมายแล้ว ศาลก็อาจจะพิเคราะห์ถึงหนี้ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ถูกบังคับคดีได้ว่าเป็นหนี้ที่เกิดจากการไม่ชอบ ซึ่งก็อาจจะงดไม่บังคับคดีให้เลยทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราจึงเขียนให้เลยลงไปถึงว่า "หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี" อันนี้ก็เพราะเหตุว่าเราอาจจะ

เห็นว่าถ้าให้ลูกหนี้กรรมการแต่ละคนเป็นจำนวนร้อยจำนวนพันมาร้องเอง จะเดือดร้อน และเขาก็จะยุ่งยาก จะเป็นปัญหาอยู่ที่กรรมการฝ่ายข้างน้อยเห็นว่า ต้องไปทหาหนายไปเสียค่าจ้าง เพราะฉะนั้นการรถไฟซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาเรียกว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี เพราะต้องหักเงินเดือนให้เจ้าหนี้ทุกเดือน ๆ นี้มาร้องศาลเลยบอกว่าเดี๋ยวนี้มีคำพิพากษาว่า เจ้าหนี้ตามคำพิพากษานี้ถูกศาลลงโทษ หนี้รายนี้เป็นหนี้ที่ไม่ชอบ เพราะฉะนั้นบังคับคดีไม่ได้เลย ยิ่งเสียกว่าได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ เสียอีก ซึ่งศาลก็อาจจะมีการสั่ง ยกเลิกเพิกถอนการบังคับคดีได้ นี่ก็เป็นเหตุผลที่กรรมการได้สร้างมาตรา ๘ ทวิขึ้น เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าหนี้และคิดว่าได้ทำอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางศาล ผมขอขอบคุณครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เฉลิมชัย วสินนท์ ขอสงวนของกระผมและคุณอมรณี มิได้เป็นเรื่องที่มีความขัดกันกับร่างของกรรมการ ซึ่งรวมทั้งกระผมด้วย แต่กระผมใคร่ขอเพิ่มเติม เพื่อให้มีผลได้สมความมุ่งหมายของการแก้กฎหมายฉบับนี้ กระผมขอขอบคุณทางสภา และสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้เห็นด้วยในการที่จะแก้ไขเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเกิดความเดือดร้อนแก่คนส่วนใหญ่ อันเป็นแรงกดดันจิตใจให้กระผมและเพื่อนได้เสนอแก้กฎหมายฉบับนี้ขึ้น กระผมขอรวบรัดว่าผลของการแก้กฎหมายฉบับนี้ ผลที่เห็นในทันตาก็คือว่าต่อไปนี้ลูกหนี้ที่เป็นลูกจ้าง ซึ่งมีเงินเดือนหรือรับเงินจากนายจ้าง ซึ่งเคยถูกบังคับคดี ว่าต่อไปนี้แกมีเงินค่าใช้จ่ายสำหรับตัวและครอบครัวเดือนละ ๔๐ บาท เกินกว่านั้นเจ้าหนี้เอาไปหมด ต่อไปนี้กฎหมายอันนี้ก็ยกขึ้นมาว่า ต่อไปนี้ให้ได้เงินเดือนหนึ่ง ๗๕๐ บาท ส่วนเกินนั้น ต้องให้เจ้าหนี้เขา อันนี้ก็เป็นการเมตตาของสภานี้ที่ได้แก้ไขความเดือดร้อนของลูกจ้าง มีจำนวนเป็นพัน ความประสงค์ที่กระผมสงวนนั้นกระผมมิได้ทำให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติเลยและเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ ทำไม่จึงเป็นไม่ได้ และไม่เกิดความยุ่งยากของการปฏิบัติเพราะในปัจจุบันนี้ หนี้ตามคำพิพากษานั้น ก็มีผลว่าลูกหนี้จะมีเงินเดือนใช้เดือนละ ๔๐ บาท โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจ เช่น การรถไฟ การท่าเรือ โรงงานยาสูบ มีหน้าที่จะต้องหักให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหมด เหลือไว้แค่ ๔๐ บาท เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาต่อไปนี้ถ้าเกิดมีคดีขึ้นมาถึงศาล ถ้าจะบังคับคดี ลูกหนี้รายใหม่ก็จะมีเงินใช้เดือนละ ๗๕๐ บาท ส่วนลูกหนี้เก่าก็ยังมี ๔๐ บาทอยู่ กระผมว่าน่าจะเป็นไปได้ที่กฎหมายอันนี้จะเป็นการ

LIRT

แก้เสียเลยโดยไม่จำเป็นต้องให้ทางการรถไฟหรือการทำเรือหรือโรงงานยาสูบซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียมาทำ เมื่อที่ท่านประธานกรรมาธิการท่านก็บอกแล้วว่า ถ้าทางการทำเรือ ทางโรงงานยาสูบหรือทางการรถไฟได้มายื่นขอต่อศาลให้แก้ไขคำสั่งการบังคับคดีจาก ๔๐ บาทเป็น ๗๕๐ บาท ก็ไม่มีทางขัดข้อง และก็ไม่มีทางจะขัดข้องด้วย เพราะกฎหมายเป็นเช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะเขียนให้มันเป็นอัตโนมัติได้หรือไม่ว่า ตัวเลข ๔๐ บาทที่ออกบังคับคดีไปนั้น เราก็แก้เป็น ๗๕๐ บาท คือหมายความว่าเจ้าหน้าที่การเงินของรัฐวิสาหกิจของลูกจ้างซึ่งมีเรือนพั้นนั้น ซึ่งเคยหักเงินเดือนของลูกจ้างหรือคนงานที่เป็นลูกหนี้ให้เหลือเดือนละ ๔๐ บาทนั้น ก็หักไว้ให้เหลือ ๗๕๐ บาทได้โดยไม่ต้องมาศาล กรณีเช่นนี้กระผมว่าน่าจะทำได้และก็เป็นเรื่องที่ควรกระทำนะครับ เราได้มีความกรุณาได้แก้ไขและยกระดับจากค่าครองชีพซึ่งลูกจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้จัดไว้ใช้สอยในครอบครัวจาก ๔๐ บาท มาเป็น ๗๕๐ บาท แล้วเรากลับมาคิดเรื่องวิธีการเล็กน้อยๆ ซึ่งเราคิดว่ามันจะเป็นปัญหา แต่กระผมอาจจะเป็นผู้มีความรู้หน่อย ว่าไม่มีปัญหา แล้วการที่เราจะต้องให้ลูกหนี้มาศาลนั้น กระผมเชื่อว่าลูกหนี้จะต้องมาเอง เพราะการรถไฟหรือการทำเรือหรือโรงงานยาสูบนั้นเขาคงไม่ค่อยทำ เพราะว่าเขาอาจจะถือว่าไม่ใช่หน้าที่ของเขาครับ เสร็จแล้วลูกหนี้ก็ต้องมา การมาศาลนั้นอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำคำร้อง กระผมเชื่อว่าก็คงจะเป็นเงินหลายร้อย มันก็คงหลายร้อย เงินร้อยสำหรับลูกจ้างประเภทนี้ค่าของเขาก็มีมกพอสมควร เพราะฉะนั้นกระผมกราบวิงวอนท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ที่เมื่อเราขอมรับการบังคับคดีเกี่ยวกับเงินเดือนของลูกจ้างจาก ๔๐ บาทเป็น ๗๕๐ บาทแล้ว ก็ให้เขาเป็นอัตโนมัติเลย ซึ่งไม่ต้องมาทำพิธีอะไรอีก ซึ่งกระผมว่าไม่เป็นการเดือดร้อนหรือกระทบกระเทือนหรือไม่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ทางเจ้าหน้าที่อะไรเลย ขอบพระคุณครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เพื่อความเข้าใจดีของท่านสมาชิก ผมอยากจะเรียนวิधिปฏิบัติของศาลสักหน่อยครับ คือว่าในทางปฏิบัติของศาลนี้ ตามที่ท่านกรรมาธิการท่านว่าถ้าเขียนกฎหมายนี้แล้ว ก็ให้มีผลใช้ได้เลยทีเดียวคือศาลต้องปฏิบัติ อันนี้ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติให้ทราบสักเล็กน้อยครับว่าบรรดาผู้พิพากษาหรือศาลนี้ ที่การทำงานของศาลนี้เราต่างกับข้าราชการฝ่ายบริหารอย่างหนึ่งเพราะเหตุว่าคดีความแต่ละเรื่องนี้เป็นเรื่องเฉพาะเรื่อง ถ้าหากว่าไม่มีไครมา มูฟ (move)

LIART

หรือไม่มีใครมาร้องขอต่อศาลให้ทำอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว ศาลเขาจะไม่เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่ง เพราะเรื่องนี้มันเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามกฎหมายที่ได้สั่งไปแล้ว ถ้าหากว่าจะมาอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าให้คำสั่งนั้นมันเปลี่ยนไปเองโดยกฎหมาย นี่ในทางปฏิบัติทำไม่ได้ครับ ทำไม่ได้เพราะไม่รู้ว่าจะเรื่องใครบ้างอยู่ที่ไหน อย่างไร แล้วก็บางทีก็หึงค้ำกันมาหลาย ๆ ปี แล้วถึงจะมาบังคับ เพราะการบังคับคดีนี้บังคับได้ถึง ๑๐ ปี แล้วสำนวนความก็ไปอยู่ที่ไหน ต่อที่ไหนบ้างแล้ว ซึ่งเป็นการขัดข้องมากในทางปฏิบัติ อันนี้จึงจำเป็นที่จะต้องให้คู่ความหรือว่า ผู้มีส่วนได้เสียมาบอกศาล ศาลจึงจะได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งให้ และเพื่อในกรณีที่ว่าถ้าหาก ศาลรู้เองศาลก็อาจจะสั่งให้ได้ คือเขาเขียนไว้ทุก ๆ วิธี ทุก ๆ แบบ แต่ว่าจะไปถึงกับผูกมัดว่า โดยอัตโนมัติ (automatic) เป็นไปโดยนัยเดี่ยวนั้น ในทางปฏิบัติจะเป็นไปไม่ได้ครับ จะทำไม่ได้ ผมขอขอบพระคุณครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ผมขอขอบคุณ ตามที่ท่านประธานกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงว่า คำสั่งของศาลนั้นไม่อาจจะแก้ไขได้ ผมไม่ สนใจที่ทำไมสนใจก็ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ คือว่าผมรู้สึกว่าคุณยกตัวอย่างในกรณีอภัยโทษ หรือนิรโทษกรรม เพราะกฎหมายบอกว่า นิรโทษกรรมให้แก่นักโทษนะครับ มันก็มีผลในทันที ผมเองก็ต้องมาขอร้องต่อศาลว่า เดียวนี้มีกฎหมายนิรโทษกรรมแล้วนะครับ ก็คำพิพากษาให้ ปลดปล่อยตัวผม อันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ คือถ้ากฎหมายบอกว่าที่เคยบังคับคดีไว้ ๕๐ บาท ก็แก้จากเลข ๕๐ เป็น ๗๕๐ โดยผลกฎหมาย ผมก็เชื่อว่ากฎหมายน่าจะเป็นการแก้ไขคำพิพากษา หรือคำบังคับคดีนั้นได้ จะไม่จำเป็นต้องให้พวกนั้นมาขอแก้จาก ๕๐ เป็น ๗๕๐ ซึ่งเมื่อมา ขอแก้แล้ว ทางศาลก็ต้องทำให้ ขอบพระคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ: ท่านประธานที่เคารพ สภานี้ก็ได้รับในหลักการที่จะให้เป็น คุณแก่เจ้าหนี้ โดยได้ผ่านการพิจารณามาตรา ๘ มาแล้ว ในเรื่องของร่างมาตรา ๘ ทวินี้ ข้อซึ่งเป็นข้อเถียงกันอยู่ก็ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายข้างมากกับฝ่ายข้างน้อยก็อยู่ใน ข้อที่ว่าควรที่จะเพิ่มเติมตามที่กรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยได้เสนอที่จะให้กำหนดเงินเดือน ขั้นต่ำเท่ากับเงินเดือนขั้นตานั้นเป็นไปโดยอัตโนมัติหรือไม่ ในเรื่องนี้กระผมคิดว่าถ้าหากว่า เรายอมรับว่า การที่กำหนดดังกล่าวก็น่าที่จะกระทำได้ แต่การที่จะกระทบได้หรือไม่ นั้น จาก

ที่ท่านประธานกรรมการ ท่านชี้แจงมา มีข้อข้องอยู่ ๒ ประการ ในประการแรก ซึ่งท่านได้กล่าวอ้างในตอนแรก คือเรื่องหลักกฎหมายนี่ละ เรื่องนี้เป็นเรื่องของกฎหมายเอกชน เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของระหว่างคู่กรณีเจ้าหนี้และลูกหนี้หรือถ้าเราเขียนกฎหมายดังกล่าวนี้ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับซึ่งก็รวมทั้งนายจ้าง โดยเหตุที่ฐานะเป็นนายจ้างซึ่งจ่ายเงินเดือนก็เป็นลูกจ้างด้วยตามกรณีตัวอย่างของการรถไฟ ซึ่งท่านยกตัวอย่างขึ้น ถ้าเอาข้อ ผู้เป็นคู่กรณีอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างการรถไฟซึ่งเป็นนายจ้างโดยนัยหนึ่ง ลูกจ้างก็ก้าวเข้ามามีส่วนที่จะขอร้องต่อศาลด้วย ท่านยอมรับ ยอมรับแค่นั้น ในข้อนี้กระผมเองมีความเห็นว่า มันไม่ใช่เรื่องของหลักกฎหมาย อาจจะเป็นแนวทางของการปฏิบัติโดยถือว่าถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายเขียนเป็นอย่างอื่น ศาลก็จะไม่ก้าวเข้าไปยุ่งเกี่ยว ปลอยให้เป็นเรื่องของคู่กรณีที่จะยก แต่ถ้าหากว่ากฎหมายเขียนขึ้นไว้ว่าเรื่องของคำสั่ง คำพิพากษา ถ้ามันยังไม่ได้มีการบังคับ ไม่ถึงที่สุดแน่นั้น ก็ให้กระทำได้ ถ้าเขียนอย่างนี้ มันก็ไม่มีอะไรที่มาห้ามว่าไม่ให้กระทำ กระผมเห็นว่าถ้ากฎหมายเขียนก็ทำได้ และในเรื่องนี้ปัญหาที่ว่า ควรจะเขียนหรือไม่ กระผมเห็นว่าควรเขียนเมื่อเห็นว่าควรเขียนแล้ว ถ้าจะเขียนไปตั้งนั้นก็กระทำได้ในข้อที่สอง ท่านประธานคณะกรรมการได้ยกขึ้นว่า มันมีความลำบากในเรื่องปฏิบัติ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่ามีคดีเกิดขึ้นมาในศาลไปแล้ว ก็มีหลายเรื่องหลายราว เป็นจำนวนมากเกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ รวมตลอดจนกระทั่งผู้พิพากษาบางท่านที่ได้นั่งอยู่คดีหนึ่งในขณะหนึ่ง ในขณะหนึ่งและต่อมาได้ย้ายไปที่อื่นเข้าเช่นนี้ ซึ่งท่านก็ไม่ได้ยกตัวอย่าง แต่ก็ก็เป็นกรณีที่เราน่าจะพิจารณาไปถึงด้วย ก็จะทำให้เกิดความลำบากเพราะเรื่องที่มีมันเกิดขึ้นนั้นไปอยู่ที่ไหน อย่างไร เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าปลอยให้เป็นเรื่องซึ่งมีคู่กรณีร้องเรียนขึ้นมากก็จะเป็นการช่วยให้ศาลสามารถหยิบยกขึ้นมาได้ในเรื่องทางปฏิบัติเช่นนี้ กระผมคิดว่าก็ไม่น่าที่จะเป็นข้อขัดข้องที่จะนำมาเป็นข้ออ้างได้เช่นกัน จริงอยู่ผู้พิพากษาอาจจะย้าย หรือถึงแม้ไม่ย้ายอาจจะเป็นเรื่องลำบากสำหรับท่าน แต่กระผมคิดว่าถ้ากฎหมายเขียนให้เป็นหน้าที่ที่จะต้องแก้ไขสิ่งเหล่านี้ ก็มีขบวนการวิธีที่จะกระทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองบังคับคดีแล้วก็จะขยายปรับปรุงงานนี้ขึ้นมา ถ้าหากว่ามีกฎหมายเขียนดังกล่าวก็จะมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการในกระทรวงยุติธรรมที่จะมาตรวจพิจารณาว่ามีคดีอะไรบ้างซึ่งอยู่ในประเภทนี้ที่จะต้องเพิ่มเงินขั้นต่ำจาก ๔๐ บาทมาเป็น ๗๕๐ บาท ก็ทำขึ้นแล้วก็เสนอขึ้นไปศาลต่าง ๆ ซึ่งมีขอบอำนาจในการพิจารณาเรื่องเหล่านั้นก็แก้ไขก็กระทำได้ กระผมเชื่อว่าถ้า

กฎหมายเขียนออกไปอย่างนี้ก็ไม่มีข้ออะไรที่จะเป็นข้อขัดข้องในทางปฏิบัติอีกเช่นกัน และ
 กระผมเชื่อว่าถ้ากฎหมายนี้ออกมาในขณะนี้ทันที ท่านรัฐมนตรีที่ท่านนั่งอยู่ที่นี่ท่านก็คง
 สามารถที่จะกระทำได้นั้น เพราะท่านก็เสนอกฎหมายปรับปรุงกระทรวงยุติธรรมไปแล้ว
 กระผมเชื่อเหลือเกินว่าถ้ากฎหมายเขียนออกมาก็ปฏิบัติได้ ในข้อกฎหมายก็ไม่มีอะไรขัดข้อง
 เพราะฉะนั้นข้อขัดข้องสองประการที่ท่านประธานกรรมาธิการท่านได้กล่าวมานั้นไม่น่าจะ
 เป็นสาเหตุที่จะมาทำให้สภาไม่เขียนกฎหมายขึ้นตามข้อเสนอที่เป็นมาตรา ๘ ทวิ ที่กรรมาธิการ
 ฝ่ายข้างน้อยได้เสนอ กระผมใคร่จะขอวิงวอนให้สภานี้ได้พิจารณาและเห็นคล้ายตามที่กรรมาธิการ
 ฝ่ายข้างน้อยได้เสนอขอให้เพิ่มเติมไว้ ขอบพระคุณครับ

นายเกษม จาติกวณิช : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ
 ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
 ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ผมถือว่าที่ประชุมให้ปิดอภิปรายได้

ต่อไปผมขอประธานมติตามมาตรา ๘ ทวิ ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
 เต็มประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่ง ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มเติมร่างขึ้นใหม่ ซึ่งก็เป็น
 ไปตามความเห็นของกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย คุณอมร และคุณเฉลิมชัย แต่ทางคุณอมร
 และคุณเฉลิมชัยเพิ่มข้อความขึ้นอีกเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์ เงินเดือนที่ไม่อยู่ในการบังคับคดี
 ผมใคร่ขอประธานมติว่าท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับความเห็นของคุณอมรและคุณเฉลิมชัย
 ซึ่งเป็นกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการฝ่ายข้าง
มากขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ถือเอาร่างมาตรา ๘ ทวิ
ของคุณอมรและคุณเฉลิมชัย กรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย

เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมใคร่ขอประธานมติว่า สมควรที่จะนำ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดที่ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้

เวลานี้ ๑๒.๑๕ นาฬิกาแล้ว ผมขอเลื่อนการประชุมไปในตอนบ่าย เวลา ๑๔.๐๐
นาฬิกา ขอขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกได้มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๔ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต
และประสาท พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการสาธารณสุขเสร็จได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒

ที่ ๔๓๘๔

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.

กรทาบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การสาธารณสุข ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้
คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกรทาบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

โกมล เพ็งศรีทอง

(นายโกมล เพ็งศรีทอง)

ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๒๐๘๕๐

รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายจิตต์ เหมะจุฑา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายประกอบ ตูจันดา อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ นายชูวิทย์ รัตนไชย ประจำกระทรวง และนายประกอบ วิศาลเวทย์ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

๒. คณะกรรมการได้เชิญเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ นายสนั่น สดงคุณท์ เลขานุการกรรมการร่างกฎหมายพิเศษ เป็นผู้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	"
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

หมวด ๑ คณะกรรมการวิสามัญออกกฤษฎีกา**ต่อจัตมาและประลาท**

<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การขออนุญาตและออกใบอนุญาต**เกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์**

<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	"
<u>มาตรา ๒๓</u>	"

หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

<u>มาตรา ๒๔</u>	"
<u>มาตรา ๒๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	"

LIRT

<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	"
<u>มาตรา ๓๐</u>	"
<u>มาตรา ๓๑</u>	"
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ หน้าที่ของเภสัชกร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	"
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ วัตถุออกฤทธิ์ปลอม วัตถุออกฤทธิ์</u> <u>ผิดมาตรฐาน และวัตถุออกฤทธิ์</u> <u>เสื่อมคุณภาพ</u>	"
<u>มาตรา ๓๖</u>	"
<u>มาตรา ๓๗</u>	"
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	"
<u>หมวด ๖ การขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ</u>	"
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	คณะกรรมการมาธิการตัดออก
<u>มาตรา ๔๔</u>	"
<u>มาตรา ๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ การโฆษณา</u>	"
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	"
<u>มาตรา ๕๒</u>	"
<u>มาตรา ๕๓</u>	"
<u>มาตรา ๕๔</u>	"
<u>หมวด ๙ การพักใช้ใบอนุญาตและการ เพิกถอนใบอนุญาต</u>	"
<u>มาตรา ๕๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	"
<u>มาตรา ๕๗</u>	"
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	"
<u>มาตรา ๖๐</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑๐ มาตรการควบคุมพิเศษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	"
<u>มาตรา ๖๒</u>	"
<u>มาตรา ๖๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	"
<u>มาตรา ๖๕</u>	"
<u>มาตรา ๖๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	"
<u>มาตรา ๖๙</u>	มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๗๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑๑ การค้าระหว่างประเทศ</u>	"
<u>มาตรา ๗๒</u>	"
<u>มาตรา ๗๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๗</u>	"
<u>มาตรา ๗๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๙</u>	"
<u>มาตรา ๘๐</u>	"
<u>มาตรา ๘๑</u>	"
<u>มาตรา ๘๒</u>	"
<u>มาตรา ๘๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๗</u>	"
<u>มาตรา ๘๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๐</u>	"
<u>หมวด ๑๒ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๒</u>	"
<u>มาตรา ๙๓</u>	"

LIRT

<u>มาตรา ๕๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	"
<u>มาตรา ๕๖</u>	"
<u>มาตรา ๕๗</u>	"
<u>มาตรา ๕๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๑</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๒</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๓</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๔</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๕</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๖</u>	"
<u>มาตรา ๑๐๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๒</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๔</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๕</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๖</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๗</u>	"
<u>มาตรา ๑๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๙</u>	มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒๐

"

มาตรา ๑๒๑

"

อัตราค่าธรรมเนียม

"

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ)

บดี จุฬานนท์

(นายบดี จุฬานนท์)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"วัตถุออกฤทธิ์" หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากสิ่งธรรมชาติ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

“วัตถุตำรับ” หมายความว่า สิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใด ที่มีวัตถุออกฤทธิ์ รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้รวมทั้งวัตถุออกฤทธิ์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรมซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

“วัตถุตำรับยกเว้น” หมายความว่า วัตถุตำรับที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมบางประการสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ใน วัตถุตำรับนั้น

“เอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏ ความหมายด้วยรูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใดๆ อันเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งสอดแทรก หรือรวมไว้กับภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปรุง หรือแปรสภาพ และหมายความรวมถึง เปลี่ยนรูป แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

“ขาย” หมายความรวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ส่งมอบ หรือมีไว้ เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้าในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกจากราชอาณาจักร เพื่อไปต่างประเทศ

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร แต่ไม่รวมถึงการนำหรือส่ง วัตถุออกฤทธิ์ผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้มีการขนถ่ายออกจากเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่ง สาธารณะระหว่างประเทศ

“สถานที่” หมายความรวมถึง อาคารหรือส่วนของอาคารและบริเวณของสถานที่ ด้วย

“เภสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขา เภสัชกรรมชั้นหนึ่ง

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณี

LIRT

นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า

(๑) อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(ก) สำหรับการอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท

(ข) สำหรับการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ และประเภท ๔ หรือนำผ่าน ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท

(ค) สำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓ และประเภท ๔ ในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓ และประเภท ๔ ในจังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจยกเว้นกรุงเทพมหานคร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา
ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ
ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ
ได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ว่าวัตถุออกฤทธิ์โดยอยู่ในประเภท ๑
ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔

(๒) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์หรือ
ลักษณะอื่นของวัตถุออกฤทธิ์ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๓) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๔) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามมิให้ผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน
หรือมีไว้ในครอบครอง

(๕) ระบุชื่อและประเภทวัตถุที่ออกฤทธิ์ที่ต้องมีคำเตือนหรือข้อควรระวังเป็น
หนังสือหรือเป็นภาพ ให้ผู้ใช้ระมัดระวัง ตามความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้

(๖) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องแจ้งกำหนดสิ้นอายุไว้ในฉลาก

(๗) ระบุวัตถุตำรับให้เป็นวัตถุตำรับยกเว้น

(๘) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามนำเข้าไปยังประเทศหนึ่งประเทศใด
ตามมาตรา ๘๕

(๙) ระบุสถาบันของทางราชการตามมาตรา ๑๕ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) และ
มาตรา ๖๕ (๓)

หมวด ๑

คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีทุกกรมในกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เลขาธิการคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ผู้อำนวยการกอง กองสุขภาพจิต ผู้อำนวยการกอง กองควบคุมสารพิษ เลขาธิการแพทยสภา และหัวหน้ากองควบคุมตรวจประกอบโรคศิลปะ เลขาธิการเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ และ ผู้อำนวยการกองควบคุมสารพิษ เลขาธิการเป็นเลขานุการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(๖) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งในสามกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้ความเห็นหรือ คำแนะนำหรือความเห็นชอบในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การผลิต ขยาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์หรือการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ

(๒) การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับหรือการเพิกถอนวัตถุตำรับยกเว้น

(๓) การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิต ขยาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน มีไว้ในครอบครอง หรือการนำมาเป็นตัวอย่าง ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์หรือวัตถุตำรับยกเว้น และการตรวจสอบสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่เก็บ และสถานที่ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งวัตถุดังกล่าว

(๔) การออกกฎกระทรวงหรือประกาศที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา

LIRT

หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากกระทรวงสาธารณสุข เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ กระทรวงสาธารณสุขอาจอนุญาตให้ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง สารณะระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภท ๒ ในปริมาณพอสมควร เท่าที่จำเป็นต้องใช้จ่ายในการปฐมพยาบาลหรือใน กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะนั้นได้

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ขายเฉพาะสำหรับคนไข้ของตน หรือที่ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งขายเฉพาะสำหรับสัตว์ที่ตนบำบัดหรือป้องกันโรค

(๒) การขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ โดยกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาด ไทย องค์การเภสัชกรรม หรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ติดตัวไว้ในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร

LIRT

จักรไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้รักษาเฉพาะตัวภายในสามสิบวันโดยมีหนังสือรับรองของแพทย์ หรือ

(๔) การนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบินหรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติมาตรา ๑๖ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตยาที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ประเภท ๔ ตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมสำหรับคนไข้เฉพาะราย หรือของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งสำหรับสัตว์เฉพาะราย

(๒) การผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ โดยกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรมหรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) การขายวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ขายเฉพาะสำหรับคนไข้ของตน หรือที่ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งขายเฉพาะสำหรับสัตว์ซึ่งตนบำบัดหรือป้องกันโรค

(๔) การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้รักษาเฉพาะตัวภายในสามสิบวัน โดย

LIRT

มีหนังสือรับรองของแพทย์ หรือ

(๕) การนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ในเรือเครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) ได้รับใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา แล้วแต่กรณี และ

(๒) มีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาทำการ

ให้ผู้รับอนุญาตผลิต หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ขายวัตถุดังกล่าวที่ตนผลิต หรือนำเข้าได้โดยไม่ต้องรับใบอนุญาตขายอีก.

มาตรา ๑๙ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ และประเภท ๔ หรือจะออกใบอนุญาตให้นำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เฉพาะแต่ละครั้งและจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะสว่างรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีทีออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอ

LIRT

ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่ง
ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบ
อนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของผู้อนุญาตแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาต
ให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีมีการอุทธรณ์การขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ตามวรรคหนึ่ง
ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีจะสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อน
เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๒๓ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติการ
ตามกฎหมายว่าด้วยยาอีก

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต ผลิต ขาย นำเข้าหรือเก็บไว้ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์
ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๕ ผู้อนุญาตอาจอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓
หรือประเภท ๔ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายส่งตรงแก่ผู้รับอนุญาตอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือแก่ผู้ประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมหรือผู้ประกอบ
การบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง

LIRT

(๒) การขายในบริเวณสถานที่ที่มีการประชุมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ที่ผู้สหภาพวิชาชีพเวชกรรมเภสัชกร หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ต้องจัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นชั่วคราว

ในระหว่างที่เภสัชกรมิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการผลิต หรือขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔

มาตรา ๒๗ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ผลิต แสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตวัตถุออกฤทธิ์ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้งและมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า สิบปีนับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์หรือค่าเตือน หรือข้อควรระวัง การใช้วัตถุออกฤทธิ์ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

LIRT

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ขาย แสดงว่าเป็นสถานที่ขายวัตถุออกฤทธิ์ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสกัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) ดูแลให้มีฉลาก เอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ หรือคำเตือนหรือข้อควรระวัง การใช้วัตถุออกฤทธิ์ที่ภษณะหรือหีบบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

(๔) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่นำเข้า แสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า

(๓) จัดให้มีฉลากที่ภษณะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

(๔) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ เอกสารกำกับต้องเป็นภาษาไทย แต่จะมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้

(๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาต แจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตย้าย เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ และประเภท ๔ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

หน้าที่ของเภสัชกร

มาตรา ๓๓ ให้เภสัชกรหรือมีหน้าที่ควบคุมการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๒๗ (๓)
- (๓) ควบคุมการแบ่งบรรจุและการปิดฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔
- (๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ
- (๖) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๒๘ (๒)
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ (๓)
- (๓) ควบคุมการขายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ควบคุมการปรุงวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามใบสั่งยาของบุคคลซึ่งกล่าวใน (๕)
- (๕) ดูแลให้มีฉลากที่ภาษาหรือที่บ่งบอรรจวัตถุออกฤทธิ์ที่ปรุงตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๖) ควบคุมการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ให้ถูกต้องตามใบสั่งยาของบุคคลซึ่งกล่าวใน (๕)
- (๗) ควบคุมการทำบัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๘) ควบคุมมิให้มีการขายวัตถุออกฤทธิ์แก่ผู้ซึ่งไม่มีใบสั่งยาของบุคคลซึ่งกล่าวใน (๕) หรือแก่ผู้ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์
- (๙) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ
- (๑๐) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- มาตรา ๓๕ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้
- (๑) ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้าให้ถูกต้องตามตำรับของวัตถุตำรับที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๒๙ (๓) และ (๔)
- (๓) ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔

(๔) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ

(๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

วัดอุทธอกฤทธิ์ปลอม วัดอุทธอกฤทธิ์ผิตมาตรฐาน และวัดอุทธอกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งวัดอุทธอกฤทธิ์ดังต่อไปนี้

(๑) วัดอุทธอกฤทธิ์ปลอม

(๒) วัดอุทธอกฤทธิ์ผิตมาตรฐาน

(๓) วัดอุทธอกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

(๔) วัดอุทธอกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัดอุตุดำรับแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้

(๕) วัดอุทธอกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัดอุตุดำรับ

มาตรา ๓๗ วัดอุทธอกฤทธิ์หรือสิ่งต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัดอุทธอกฤทธิ์ปลอม

(๑) สิ่งที่ทำเทียมวัดอุทธอกฤทธิ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๒) วัดอุทธอกฤทธิ์ที่แสดงชื่อว่าเป็นวัดอุทธอกฤทธิ์อื่น หรือแสดงเดือนปีที่วัดอุทธอกฤทธิ์สิ้นอายุซึ่งเกินความจริง

(๓) วัดอุทธอกฤทธิ์ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งไม่ใช่ความจริง

(๔) วัดอุทธอกฤทธิ์หรือสิ่งที่แสดงว่าเป็นวัดอุทธอกฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๑) หรือตามตำรับของวัดอุตุดำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๕) วัดอุทธอกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานถึงขนาดสารอุทธอกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบของปริมาณที่กำหนดไว้ไปจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๒) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับของวัดอุตุดำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้

LI RT

มาตรา ๓๘ วัดถุออกฤทธิ์ต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัดถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน

(๑) วัดถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๒) หรือตามตำรับของวัดถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้ แต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าวในมาตรา ๓๗ (๕)

(๒) วัดถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของวัดถุออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๒) หรือตามตำรับของวัดถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๓๙ วัดถุออกฤทธิ์ต่อไปนี้เป็นวัดถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

(๑) วัดถุออกฤทธิ์ที่สิ้นอายุตามที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนวัดถุตำรับไว้

(๒) วัดถุออกฤทธิ์ที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัดถุออกฤทธิ์ปลอม ตามมาตรา ๓๗ (๕) หรือวัดถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๘

หมวด ๖

การขึ้นทะเบียนวัดถุตำรับ

มาตรา ๔๐ ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งวัดถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัดถุตำรับที่มีวัดถุออกฤทธิ์ดังกล่าว ต้องนำวัดถุตำรับนั้นมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดถุตำรับแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัดถุตำรับนั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนวัดถุตำรับ และการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งวัดถุตำรับตัวอย่างที่ได้รับอนุญาตแต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา ๔๑ การขอขึ้นทะเบียนวัดตุตำรับตามมาตรา ๔๐ ต้องแจ้งรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อวัดตุตำรับ
- (๒) ชื่อและปริมาณของวัดตุต่าง ๆ อันเป็นส่วนประกอบของวัดตุตำรับ
- (๓) ขนาดบรรจุ
- (๔) วิธีวิเคราะห์มาตรฐานของส่วนประกอบของวัดตุตำรับ ในกรณีที่ใช้วิเคราะห์นอกตำรายาที่รัฐมนตรีประกาศระบุตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๕) ฉลาก
- (๖) เอกสารกำกับวัดตุตำรับ (ถ้ามี)
- (๗) ชื่อผู้ผลิตและประเทศที่สถานที่ผลิตตั้งอยู่ และ
- (๘) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ การแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แก้ไขรายการนั้นแล้ว

การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ การขอขึ้นทะเบียนวัดตุตำรับหรือแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุตำรับ และการขอใบสั่งผู้กระขึ้นทะเบียนวัดตุตำรับหรือการแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนวัดตุตำรับ

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัดตุตำรับ เมื่อในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีมติเห็นว่า

LIRT

(๑) การขอขึ้นทะเบียนวัดตุตารับไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ และหรือตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๓๔๐

(๒) วัดตุตารับที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือในสรรพคุณหรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้

(๓) วัดตุตารับที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพหรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง หรือ

(๔) วัดตุตารับที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัดตุตออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๓๗ หรือเป็นวัดตุตารับที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๔๘

มติของคณะกรรมการคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนวัดตุตารับของพนักงานเจ้าหน้าที่
ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ บทบัญญัติมาตรา ๔๕ ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขรายการทะเบียนวัดตุตารับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดตุตารับให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นขอก่อนใบสำคัญสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการจะได้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญนั้น

การขอต่ออายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดตุตารับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการไม่ผู้ขอต่ออายุใบสำคัญไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญ ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับอนุโลม

มาตรา ๔๘ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าวัดตุตารับใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วนั้นต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือเป็นวัดตุตออกฤทธิ์ปลอมหรือใช้ชื่อผิดไปจากที่ขึ้นทะเบียนไว้ ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี

LIRT

และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับนั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๙ ในกรณีใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับสูญหายหรือถูกทำลาย
ในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการ
ขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับและการออกใบแทนใบสำคัญ
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

การโฆษณา

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่การโฆษณา
ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง
สถานทันตกรรมหรือสถานเภสัชกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ที่รับเป็นผลผลิตหรือ
เภสัชภัณฑ์ที่ผลิตจากวัตถุดิบที่เภสัชหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

(๑) การโฆษณาซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบ
โรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม เภสัชกร หรือผู้ประกอบการบำบัดโรค
สัตว์ชั้นหนึ่ง หรือ

(๒) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ที่เภสัชหรือหีบห่อบรรจุวัตถุ
ออกฤทธิ์

หมวด ๘

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต
สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจนำวัตถุออกฤทธิ์ในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ หรือในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจยึดหรืออายัดวัตถุออกฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตลอดจนภาษาหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตและบรรดาผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การขาย การนำเข้าหรือการเก็บ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บ อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ วัตถุออกฤทธิ์รวมทั้งภาษาหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์และเอกสารที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๑ หรือในกรณีมีการส่งออกหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสียหาย ความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาของวัตถุออกฤทธิ์ พนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดการขายสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ก่อนถึงกำหนดตามวรรคหนึ่งก็ได้ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ยึดเงินนั้นไว้แทน

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ในกรณีมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งสหุตุตกรผลิต การขาย หรือการนำเข้าซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ และจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

มาตรา ๕๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือเข้าลักษณะต้องห้ามข้อหนึ่งข้อใด ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือไม่จัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งสหุตุตกรผลิต การขาย หรือการนำเข้าซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ และจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้ สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๕๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้จะโฆษณาให้

LIRT

ประชาชนทราบในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้

มาตรา ๕๘ ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๕๙ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือแก้ไขคำสั่งของผู้อนุญาตในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายวัตถุออกฤทธิ์ของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับอนุญาตอื่น หรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือวันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาให้ต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๑๐

มาตรการควบคุมพิเศษ

มาตรา ๖๑ ให้ถือว่าวัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทนั้นด้วย

มาตรา ๖๒ ในกรณีวัตถุตำรับมีวัตถุออกฤทธิ์อันระบอบอยู่ในประเภทต่างกันมากกว่าหนึ่งประเภทผสมอยู่ ให้ถือว่าวัตถุตำรับนั้นเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดกว่าในประเภทที่ผสมอยู่นั้น

LIRT

มาตรา ๖๓ ในกรณีวัดตุตจารับได้

(๑) มีวัดตุตออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อย่างหนึ่ง
อย่างใดหรือหลายอย่างปรุณผสมอยู่

(๒) มีลักษณะที่ไม่อาจก่อให้เกิดมีการใช้ที่ผิดทาง

(๓) ไม่สามารถจะแยกสกัดเอาวัดตุตออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัดตุตจารับนั้นกลับมาใช้
ในปริมาณที่จะทำให้เกิดมีการใช้ที่ผิดทาง และ

(๔) ไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางด้านสุขภาพและสังคมได้

รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นวัดตุตจารับยกเว้นได้ ทั้งนี้ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

วัดตุตจารับยกเว้นที่ประกาศตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจประกาศเพิกถอนได้ เมื่อ
ปรากฏว่าวัดตุตจารับนั้นไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากกระทรวงสาธารณสุขมิไว้ในครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ใดๆ ซึ่งวัดตุตออกฤทธิ์ทุกประเภท
เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๕ บทบัญญัติมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์สำหรับกิจการของผู้รับอนุญาตผลิต
ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ซึ่งวัดตุตออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔

(๒) การมีไว้ในครอบครองของบุคคลในปริมาณพอสมควรเพื่อการเสพ การรับ
เข้าร่างกาย หรือการใช้ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งวัดตุตออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔

LIRT

ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน
ชั้นหนึ่ง ในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์
บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยของบุคคลนั้นหรือสัตว์ของบุคคลนั้น

(๓) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ใน
ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การ
เภสัชกรรม หรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท
๑ หรือประเภท ๒ ของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข

(๕) การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือ
ประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือในกรณี
เกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่าง
ประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราช
อาณาจักร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ในกรณีให้เห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุ
วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์
ชั้นหนึ่ง มีไว้ในครอบครองในปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดโดยไม่ต้องขออนุญาตก็ได้

มาตรา ๖๗ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครอง
หรือใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์
สูญหาย หรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ไปใช้โดยมิชอบ

มาตรา ๖๘ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่
ผลิตสถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ขายวัตถุดังกล่าวให้แก่ผู้อื่นในสถานที่นั้น
วันแต่อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเภสัชกรประจำสถานที่นั้น

มาตรา ๖๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๐ เภสัชกรจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓

LIRT

หรือประเภท ๔ ให้ได้เฉพาะแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน
ชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ผู้ที่มีใบสั่งยาของบุคคล
ดังกล่าว หรือผู้รับอนุญาตผลิตหรือขายซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวเท่านั้น และต้องลงบัญชี
รายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบสั่งยาตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้ครั้งเดียว เว้นแต่ผู้สั่งจะได้กำหนดไว้ว่าให้จ่ายซ้ำได้
แต่รวมกันต้องไม่เกินสามครั้ง และจำนวนยาที่สั่งแต่ละครั้งต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้
ภายในเวลาไม่เกินสามสัปดาห์

ใบสั่งยาแต่ละฉบับให้ใช้ได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออก

มาตรา ๗๐ ในกรณีไม่มีผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผน
ปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งในปริมาตร
ทำกิโลเมตรจากสถานที่ที่มีใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ เกสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการ
ของสถานที่ขายนั้นจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ สำหรับผู้ป่วยหรือ
สัตว์ป่วยโดยไม่ต้องมีใบสั่งยาของบุคคลดังกล่าวก็ได้ แต่ทั้งนี้จะขายสำหรับการใช้แต่ละราย
ได้ไม่เกินสามวันต่อเดือน และต้องลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ในการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๐ เกสัชกร
ต้องมอบคำเตือนหรือข้อควรระวังตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๕) ให้แก่ผู้ซื้อด้วย

หมวด ๑๑

การค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๗๒ ในการนำเข้าหรือส่งออกแต่ละคราว ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑
หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะ
คราวจากผู้อนุญาตก่อน

LIRT

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๓ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งของประเทศที่ส่งออกนั้นส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์หนึ่งฉบับและให้ส่งตรงไปยังอธิบดี เลขาธิการอีกสองฉบับ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง โดยแจ้งวันเดือนปี และปริมาณที่แท้จริงของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้นหนึ่งฉบับ และเก็บรักษามาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ

มาตรา ๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตนำเข้า

มาตรา ๗๕ ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนั้นมามอบให้กระทรวงสาธารณสุขก่อนจึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และในการส่งออกให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ

ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์สองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วย และให้อธิบดี เลขาธิการ จัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตที่จะส่งกลับมานั้น

มาตรา ๗๖ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ และต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกทราบก่อนผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร และให้ผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่อยู่ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ

LIRT

ในกรณีมีการขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์ออกจากยานพาหนะที่ใช้บรรทุกไปยังยานพาหนะอื่น ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกมานั้นแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ที่นั้นทราบก่อน และให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรนั้นมีหน้าที่ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ในระหว่างขนถ่าย เมื่อขนถ่ายเสร็จ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่รับขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์นั้นมีหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ควบคุมยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเกี่ยวกับการตรวจการยึด การริบ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิดมาใช้บังคับแก่การนำเข้า การส่งออก หรือการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๗๘ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นที่มีได้ระบุในใบอนุญาตส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้น และสิทธิพิเศษทางการให้ความเห็นชอบด้วย

มาตรา ๗๙ ในกรณีมีการเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นตามมาตรา ๗๘ ให้ถือว่าวัตถุออกฤทธิ์นั้นได้ส่งออกจากประเทศที่ออกใบอนุญาตเข้ามาในราชอาณาจักรและให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำผ่านและส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้นหนึ่งฉบับ และเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ

ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายใหม่ตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตต้องนำใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่มามอบให้กระทรวงสาธารณสุขก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งไปยังจุดหมายใหม่ด้วยหนึ่งฉบับ

ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์สองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่ด้วย และให้อธิบดีเลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตที่จะส่งกลับมานั้น

LIRT

มาตรา ๘๐ ในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ หรือในระหว่างที่วัตถุออกฤทธิ์อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา ๗๖ ววรรคสอง ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปหรือแปรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสชชขตเลขาธิการ

มาตรา ๘๑ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น สชชขตเลขาธิการมีอำนาจผ่อนผันการใช้บังคับมาตรการควบคุมตามมาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘๒ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีสำเนาใบแจ้งการส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์หนึ่งฉบับและให้ส่งตรงไปยังสชชขตเลขาธิการอีกสองฉบับ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบแจ้งการส่งออกตามวรรคหนึ่ง โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัตถุที่ออกฤทธิ์ที่นำเข้า และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ส่งใบแจ้งการส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ และเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ

มาตรา ๘๓ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๘๒ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบแจ้งการส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น

มาตรา ๘๔ ในการส่งออกแต่ละคราว ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีสำเนาใบแจ้งการส่งออกไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ และให้ส่งตรงไปยังสชชขตเลขาธิการอีกสองฉบับ

ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบแจ้งการส่งออกตามวรรคหนึ่งสองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับเข้า และให้สชชขตเลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบแจ้งการส่งออกที่จะส่งกลับมานั้น

มาตรา ๘๕ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้งการห้ามนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดที่ต่างประเทศได้แจ้งผ่านเลขาธิการสหประชาชาติระบุนำเข้า

LIRT

ไปยังประเทศนั้น ให้รัฐมนตรีประกาศการห้ามนำเข้านั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระบุห้ามนำเข้าตามมาตรา ๘๕ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากสชชดีเลขาธิการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๗ ให้การมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมสำหรับการนำเข้า นำผ่านหรือส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๘ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๘๗ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ

มาตรา ๘๙ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๖๔ รวมทั้งกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม และสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่ได้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่มีใช้วัตถุตำรับยกเว้น ต้องจัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์และเสนอรายงานให้สชชดีเลขาธิการทราบเป็นรายเดือนและรายปี บัญชีดังกล่าวต้องเก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลาในขณะเปิดดำเนินการ ทั้งนี้อย่างน้อยภายในสองปีนับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี

บัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์และรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๐ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ สชชดีเลขาธิการหรือ

LIRT

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขานุการโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจ
สั่งให้จัดส่งผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ ณ สถานพยาบาล
หรือสถานพักฟื้นตามที่เห็นสมควรเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับ
การรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ อธิบดีเลขานุการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากเลขานุการจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ให้กระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ให้การรักษา การศึกษาอบรม การดูแลภายหลัง
 การรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามสมควรแก่บุคคลดังกล่าวใน
 วรรคหนึ่ง เพื่อให้บุคคลนั้นกลับคืนสู่สภาพของปกติซึ่งมิได้เสียดังวัตถุออกฤทธิ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ ผู้เสียดังวัตถุออกฤทธิ์ให้หมายความ
 ถึงผู้เสพ รับเข้าร่างกายหรือใช้ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์และแสดงอาการเสียดังวัตถุ
 ออกฤทธิ์ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาทตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
 และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๓ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๙ ผู้ใดดำเนินกิจการ
 ภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วและมิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับ
 วันละหนึ่งสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจนถึงวันที่มายื่นคำขอต่อ
 อายุใบอนุญาต

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง
 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

LIRT

มาตรา ๙๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันหมื่นบาท ถึงหนึ่งหมื่นแสนบาท

มาตรา ๙๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันหมื่นบาท

มาตรา ๙๙ เกษีกรผู้มีหน้าที่ปฏิบัติผู้ใดละทิ้งหน้าที่ในการควบคุมกิจการของผู้รับอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันหมื่นบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นแสนบาทถึงห้าหมื่นสามแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่สองพันหมื่นบาทถึงสี่หมื่นสองแสนบาท

ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันหมื่นบาทถึงห้าพันหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ(๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองหนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันสองหมื่นบาทถึงสองหมื่นแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่

LIRT

หกเดือนถึงสามห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันหมื่นบาทถึงทุกพันหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ โดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ แต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ หรือมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันหนึ่งบาทถึงห้าพันหนึ่งบาท

มาตรา ๑๑๐ เกสซ์กรผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันหนึ่งบาทถึงห้าพันหนึ่งบาท

มาตรา ๑๑๑ เกสซ์กรผู้ใดไม่ลงบัญชีตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๗๐ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๑๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหนึ่งบาท

มาตรา ๑๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหนึ่งบาท

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันหนึ่งบาท

มาตรา ๑๑๖ ผู้เสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใดขัดขืนไม่ยอมไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของอธิบดีเลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันหนึ่งบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้วให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม

มาตรา ๑๑๗ ผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของอธิบดีเลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ผู้ใดหลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน

LIRT

หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้วให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษายาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม

มาตรา ๑๑๘ เมื่อมีการลงโทษตามมาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ หรือมาตรา ๑๐๓ ให้รับวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งภาชนะหรือหีบห่อที่บรรจุที่เกี่ยวข้องเนื่องกับความผิดในคดี ให้แก่กระทรวงสาธารณสุข เพื่อทำลายหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๑๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้สันนิษฐานว่าเลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการมีอำนาจเปรียบเทียบได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๐ ให้ผู้ได้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งยาที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ หรือมีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วยตามกฎหมายว่าด้วยยาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตดำเนินการไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๑ ยาที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์หรือมีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ซึ่งผลิต ขายหรือนำเข้าโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีข้อความว่า "วัตถุออกฤทธิ์" ตามมาตรา ๒๗ (๓) ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๘)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๑๐)	ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๑๑)	การต่ออายุใบอนุญาต หรือใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น	
(๑๒)	ค่าสลิกลงใบอนุญาตในการค้าระหว่างประเทศ สำหรับวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓	ครั้งละ	๑๐๐ บาท

ขอเชิญคณะกรรมการมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และสภานี้ได้รับหลักการไปแล้ว จึงเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะแถลง เชิญ

นายโกมล เพ็งศรีทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในระยะนี้คณะกรรมการยังไม่มีข้ออะไรที่จะต้องแถลง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ชูพินิจ เนื่องจากมาตรา ๔ นี้ คณะกรรมาธิการได้กรรณาแก้ไขข้อความและเพิ่มเติมข้อความขึ้นมาใหม่ โดยเหตุที่การแก้และเพิ่มเติมข้อความนี้ กระผมมีความสงสัยอยู่บางประการ โดยเฉพาะผู้อนุญาตซึ่งใช้คำจำกัดความว่า หมายความว่าตามร่างเดิมนั้น ผู้อนุญาต คืออธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุข แต่คณะกรรมการได้กรรณาแก้ไขจากอธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขมาเป็นเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และข้อความใดที่มีข้อความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขนั้น คณะกรรมาธิการได้แก้เป็นเลขาธิการฯ ที่กระผมมีความข้องใจและสงสัยนั้น เพราะว่าตามร่างเดิมนั้นกระผมคิดว่าเป็นร่างของรัฐบาล คงจะคำนึงถึงการที่จะอำนวยความสะดวกสะดวกให้แก่ผู้ขอ และโดยเฉพาะเพื่อที่จะไม่ให้เกิดการดำเนินการขอมีวิธีการยื่นข้อ จึงได้กำหนดให้อธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขเป็นผู้อนุญาตแต่ผู้เดียว แต่โดยเหตุที่คณะกรรมการได้แก้ไขมาเป็นเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้อนุญาต กระผมอยากจะเรียนถามว่า การที่เปลี่ยนตัวบุคคลผู้อนุญาตให้มีอำนาจเป็นผู้อนุญาตมาเป็นเลขาธิการฯ นี้

LIRT

ท่านคณะกรรมการธิการจะให้ความมั่นใจได้หรือไม่ว่าเมื่อมีการขอและจะมีการเซ็นอนุญาตให้แก่ผู้ขอ นั้น การเปลี่ยนตัวบุคคลเช่นนี้จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนเขาตามเจตนาร่างเดิมของรัฐบาลแค่ไหนเพียงใดหรือไม่ เพราะในทางปฏิบัติเท่าที่ปรากฏอยู่ขณะนี้ นั้น ไม่ว่าจะขออะไรก็ตาม ราษฎรเขาร้องขอมามากกว่าจะได้รับการอนุญาตนั้นใช้เวลาเป็นแรมเดือนแรมปี การกำหนดเช่นนี้ให้เป็นเลขาธิการฯ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งไม่ใช่เฉพาะตัวบุคคลอธิบดีเช่นนี้ มีทางที่จะอำนวยความสะดวกให้ความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ขอแค่ไหน เพียงใด กระผมจึงขอประทานเรียนถามคณะกรรมการธิการครับ

นายโกมล เพ็งศรีทอง (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ สำหรับการแก้จากท่านอธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขมาเป็นเลขาธิการสำนักงานอาหารและยา นั้น เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการที่กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบราชการใหม่ในกระทรวง ในตอนที่กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา นั้น กระทรวงสาธารณสุขยังมีระบบกระทรวงเป็นไปตามแบบเก่า คือว่า มีกรมส่งเสริมสาธารณสุข ซึ่งมีกองควบคุมอาหารและยาอยู่ในสังกัด เพราะฉะนั้นในระยะนั้นเราก็กำหนดให้อธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้ควบคุมกองควบคุมอาหารและยาเป็นผู้อนุญาตตามกฎหมาย แต่ในระยะที่พระราชบัญญัตินี้ได้รับหลักการและได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบงานของกระทรวงสาธารณสุขแล้ว กรมส่งเสริมสาธารณสุขได้ยุบหายไป และได้มีการนำเอากองควบคุมอาหารและยามาอยู่ในสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งมีเลขาธิการสำนักงานเป็นผู้บังคับบัญชา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงได้เปลี่ยนตัวผู้อนุญาตจากอธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขมาเป็นเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ส่วนในข้อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งในเรื่องของการปฏิบัติงานของกระทรวงสาธารณสุข ในการที่จะรับขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตนั้นเป็นคนละเรื่องกับที่ได้ขอแก้ไขไปในที่นี้ อย่างไรก็ตามเพื่อความกระฉ่างแจ้ง ในฐานะที่กระผมก็เคยปฏิบัติงานในด้านนี้มาก่อน จึงใคร่ที่จะขอทำความเข้าใจว่า การที่ผู้ดำเนินการค้ายาจะมาขออนุญาตหรือขอขึ้นทะเบียนใบสำคัญของตำรับยาก็ตาม การที่เราจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณากันอย่างรอบคอบ ทั้งนี้ก็เพื่อความปลอดภัยและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นใหญ่ การที่เราจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบนั้น

LIRT

เราไม่ได้หมายความว่าต้องการที่จะประวิงเวลาของการพิจารณาให้เนิ่นนานออกไปเพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด หากแต่เพื่อให้สามารถที่จะควบคุมยาหรือการดำเนินธุรกิจการขายยานั้นให้เป็นไปตามกฎหมายและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นใหญ่ กระผมขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายต่อไป ขอให้ท่าน
เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท มาตรา ๗ มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ โดยเหตุที่ร่างเดิมนั้นได้กำหนดว่า อธิบดีทุกกรมในกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่เป็นกรรมการ แต่เพราะกรรมาธิการได้กรุณาตัดคำว่าอธิบดีทุกกรมในกระทรวงสาธารณสุขออก แต่จะใช้อธิบดีบางกรมเข้ามาทำหน้าที่แทน มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์หลายสิ่งหลายอย่างในทำนองที่ว่ามีการเกิดการขัดแย้งกัน ในทำนองลักษณะที่ว่ามีการแย่งงานกันทำ งานอันใดที่จะอำนวยความสะดวกแก่กิจการนั้น กรมนั้น ดึงเอาไปดำเนินการเสีย กรณีที่คณะกรรมการตัดอธิบดีทุกกรมในกระทรวงออกนั้น แล้วใช้เฉพาะอธิบดีกรมการแพทย์และอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์บ้าง เฉพาะ ๒ อธิบดีนี้เข้ามาเพิ่มเติมแทนนี้ เหตุผลที่คณะกรรมการได้พิจารณาเพิ่มเติมและตัดออกนั้นกระผมจะขอประทานกราบเรียนอย่างทีกระผมได้ยินเสียงวิพากษ์วิจารณ์มานั้น การวิพากษ์วิจารณ์คงจะเป็นไปในลักษณะนั้นด้วยหรือเปล่า เพราะเหตุใดคณะกรรมการจึงเพิ่มเติมเฉพาะเท่านี้ ซึ่งผิดกับร่างของรัฐบาลเดิมเขาไปขอกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงด้วย

นายโกมล เพ็งศรีทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลในคณะกรรมการนี้ก็เนื่องจากคณะกรรมการได้เล็งเห็นว่าจำนวนของกรรมการในคณะกรรมการนี้ควรจะตัดลงให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นต่อการดำเนินงานเท่านั้น ในระยะเริ่มแรกตอนที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งที่ผมได้กราบเรียนไว้ตอนต้นแล้ว ในกระทรวงสาธารณสุขมีกรมอยู่เพียง ๔ กรมรวมทั้งสำนักงานปลัดกระทรวงด้วย คือมีกรมการแพทย์อนามัย กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

LIRT

กรมส่งเสริมสาธารณสุขซึ่งกรมเหล่านี้ก็มีหน้าที่เกี่ยวข้องอยู่กับการดำเนินการควบคุมยา และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทนี้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นในร่างนั้นเราจึงได้ใช้คำว่าอธิบดี ทุกกรมในกระทรวงสาธารณสุข แต่ต่อมาหลังจากที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบงานของ กระทรวงสาธารณสุขแล้ว กรมบางกรมมีความเกี่ยวข้องกับควบคุมวัตถุที่ออกฤทธิ์นี้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือกรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งไม่ค่อยจะมีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับการควบคุมยานัก ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงเห็นควรที่จะตัดเอากรมที่ไม่ค่อย จะเกี่ยวข้องออกไปเสียเพื่อที่จะได้ลดจำนวนของกรรมการในคณะกรรมการนั้นให้น้อยลง ซึ่งจะเห็นได้ว่าแม้แต่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเดิมนั้นได้เสนอไว้ ๑๐ คน คณะกรรมการ ก็ได้ตัดลงให้เหลือเพียง ๖ คน ทั้งนี้เพื่อให้จำนวนของคณะกรรมการนั้นมีเพียงเท่าที่จำเป็น ต่อการดำเนินงานเท่านั้น ขอขอบพระคุณ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่หายความข้องใจ ที่กระผม ข้องใจก็เพราะเหตุว่าคำชี้แจงของคณะกรรมการที่ได้กรุณาชี้แจงนั้นไม่ตรงเป้าหมาย ที่ กระผมเรียนถาม เรียนถามเพราะเหตุว่าได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่เราปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แกไขให้อำนาจแก่อธิบดีกรมอนามัยนั้นจะมีอำนาจที่จะเป็นผู้พิจารณาอนุญาตนั้น ท่านประธาน กรรมการคงจะได้อ่านหนังสืออะไรต่างๆ ที่เขาส่งมาให้สมาชิกเสียงว่าเลือกที่รักมักที่ชัง ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้ การที่กำหนดอย่างนี้ได้ คำนึงถึงเสียงการวิพากษ์วิจารณ์อย่างนั้นบ้าง หรือไม่ว่าทำไม่อธิบดีทุกกรม เจตนาของรัฐบาลเขาปรารถนาคงจะให้อธิบดีทุกกรมได้ร่วม แสดงความคิดเห็นร่วมรับผิดชอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนาของรัฐบาล แต่ว่า คณะกรรมการมาเปลี่ยน จำกัดคนเพียง ๒ ตำแหน่งอย่างนี้มีบ้างไหม การดำเนินการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ได้ปรึกษาหารือกับรัฐบาลบ้างหรือเปล่าว่าที่ต้องเปลี่ยนไม่เอา อธิบดีทุกกรมเอาเฉพาะนี้ ได้พิจารณาเห็นมีความจำเป็นหรือสมควรแล้วที่คณะกรรมการ ดำเนินการไป และโดยเฉพาะทางรัฐบาลนี้ได้เห็นดีเห็นชอบกับการปรับปรุงอย่างนี้บ้างหรือไม่ ผมอยากจะขอประธานทราบเรียน เพราะรัฐบาลเป็นผู้เสนอ รัฐบาลคงจะเห็นความจำเป็นที่ กำหนดให้อธิบดีทุกกรมมีความส่วนรับผิดชอบในการที่จะเป็นผู้พิจารณานั้น อาจจะกรมไหน แม้จะกรมอนามัยจะไม่เกี่ยวกับวัตถุอะไรต่างๆ ออกฤทธิ์นี้ก็ตาม แต่ว่ากรมอนามัยมีหน้าที่

รับผิดชอบ อธิบดีกรมนี้เขามีหน้าที่รับผิดชอบดูแลสุขภาพอนามัยอาณาประชาราษฎร์ กระผมไม่เข้าใจเจตนาของคณะกรรมการว่า ทำไมจึงตัดเขาออกหมด ไม่ให้อธิบดีเหล่านั้นเขามีส่วนเป็นกรรมการ หรือจะเป็นเพราะว่า การพิจารณานี้เราเลือกอย่างไรอย่างนี้เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ให้และผู้รับเป็นเฉพาะรายตัวบุคคลไปกระนั้นหรือ กระผมอยากจะเรียนถามอย่างนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณชนะ กรรมการ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการชุดนี้ได้เปลี่ยนคอนเซ็ปต์ (concept) เดิมของกระทรวงสาธารณสุขไปจากเดิมแล้ว การแก้ไขปรับปรุงตามนี้เป็นวิวัฒนาการในรูปร่างของกระทรวงสาธารณสุข ความแตกต่างใดๆ ในกระทรวงสาธารณสุขที่มีอยู่เดิมนั้นคณะกรรมการชุดนี้ได้คำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง และได้ขจัดสิ่งนั้นออกไปแล้ว เข้าใจว่าคอนเซ็ปต์เดิมจะไม่มีอยู่ในกระทรวงสาธารณสุขอีกแล้ว รูปแบบของงานได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว แล้วเจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขเองคือปลัดกระทรวงสาธารณสุขและอธิบดีกรมการแพทย์ ก็ได้อยู่ในกรรมการชุดนี้แล้ว ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ สมาชิกเขาสงสัยว่าร่างเดิม ทำไมไม่เอาอธิบดีทุกกรมมาเป็นกรรมการ แต่ว่ากรรมการก็ไม่ชี้แจงให้ตรงประเด็น ผมอยากเรียนว่าผมนี้ไม่ใช่กรรมการ แต่พอจะรู้ว่าที่กรรมการร่างมานี้มันถูกต้องต่อวิชาการ การวิจัยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทนั้นเป็นวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่จริงควรจะมีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมเดียวก็เหลือใช้เหลือสอย กรมอื่นๆ จะตั้งมาไม่ใช่ในวิทยาศาสตร์การแพทย์ก็ไม่สามารถจะวิจัยได้ว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทนั้นคืออะไร ให้ผลสูงต่ำเพียงใด ผมเห็นด้วยกับกรรมการที่ว่าเอากรมการแพทย์เข้าไปด้วยนั้น เพราะว่าการแพทย์นี้เป็นคนรักษา แต่การจะรักษาคนนั้นวัตถุที่เกี่ยวข้องกับจิตประสาทนี้จะต้องเป็นทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ถ้าพูดกันอย่างนี้ก็ไปมองกันว่าใครมาตั้งเป็นกรมนี่ขึ้นหรือกรมนี่ก็จะกินสินบนอย่างนี้แล้วกฎหมายในสภานี้ก็ออกไม่ได้เลย ก็ต้องคิดกันว่าทุกคนสุจริตกันก่อน แล้วคนสุจริตนั้นนะคนชั้นอธิบดีที่จะเป็นนะผมก็คิดว่าก็ตีบ้างช้ำบ้าง แต่ก็พอจะไว้ใจกันได้ และการวิจัยวัตถุที่เป็นอันตรายต่อจิตประสาทนี้มันฆ่าคน ผมไม่เชื่อหรือว่าอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

LIRT

จะเป็นผู้ร้ายฆ่าคนหรืออาชญากร ผมจึงคิดว่าร่างที่กรรมการว่ามานี้หรือร่างมานี้ มันควรจะ
 ใช้ได้ ถ้ามองกันว่าจะกินสินบนกันแล้ว แล้วเรื่องนี้กินยกครบ ถ้าจะกินกันเรื่องอาหารและยานั้น
 ก็อีกเรื่องหนึ่งและก็ถ้าหากว่าจะมีสำนักงานอยู่น้อยๆ และกลัวกินสินบนก็ต้องไม่มี มันไม่รู้
 จะทำอะไรครับ ระบบกินสินบน ผมคิดว่าอย่ามาปนกับหลักการในกฎหมายเลย ใครจะเป็น
 คนวินิจฉัยวัตถุที่จะเป็นอันตรายต่อจิตประสาทดีกว่ากรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ไม่มี นี่มัน
 หลักมันเป็นอย่างนี้ การบรรจุนายแพทย์หรือนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่เข้าไปอยู่ในกรมนี้
 นั้นก็ศึกษาเล่าเรียน คนเป็นบัณฑิตถึงขนาดนั้นแล้วไม่ฆ่าคนเพื่อเงิน ผมเชื่อ ผมเชื่ออย่างนั้น
 และก็อยู่กับกระทรวงนี้มานานพอสมควร รู้ว่าก็ไม่เคยมีใครแปรผันไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 การที่เอา มา ๒ กรมแล้วตัดออกนั้นนะท่านสมาชิกท่านกวีตลกกังวลตั้งต้นตั้งคนจะเอาสินบนกัน
 เอาอีกเอาไป แล้วรัฐมนตรี ๒ คนนี้ก็ออกไปแล้ว ทุระอะไรจะไปให้คนข้างหลังมานั่งกินสินบน
 ไปส่งส่วยกับชาวบ้าน มันเป็นไปได้ไม่ได้ มันก็จบ แต่ว่าเหตุผลนะผมใคร่ดูว่าการวินิจฉัยวัตถุที่
 ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทนะไม่มีใครดีกว่ากรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่เอากรมการแพทย์
 ไปร่วมด้วยนั้นก็ถือว่า การวิจัยใช้วัตถุที่เกี่ยวกับจิตประสาทนี้มันไปเกี่ยวข้องกับและโยงกันกับ
 การรักษาทางการแพทย์เหมือนอย่างวิสัญญีแพทย์ ถ้าหากว่าจะวางยาสลบสักทีนาที่ก็จะต้อง
 ถ้ามหมอที่ผ่าตัดว่า ท่านตัดได้ก็นาที่เพื่อไม่ต้องให้มันติดเกินหรือต้องให้วางยากันเกินจน
 เป็นอันตรายแก่คนไข้ ผมคิดว่ากรรมการนี้ทำมาดีนะครับ แต่ชี้แจงไม่ค่อยดีเลย ผมจึง
 กราบเรียนอย่างนี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการชุดนี้
 ไม่ได้ชี้แจงในเรื่องของทุจริตคอร์รัปชันของกรมการใด และเหตุผลที่นอกเหนือจากเอากรม
 วิทยาศาสตร์เข้ามาแล้วนั้นก็เห็นว่า กรมการแพทย์นั้นเป็นกรมหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ในการรักษา
 พยาบาลด้วย เพราะฉะนั้นจึงน่าจะเอากรมการแพทย์เข้ามาประกอบในรายการนี้ และยิ่งไป
 กว่านั้นคณะกรรมการยังได้พิจารณาถึงหน่วยงานอื่นอีกด้วย เช่นเลขธิการคณะกรรมการ
 ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีงานเกี่ยวข้อง แม้จะไม่อยู่ในกระทรวงสาธารณสุข
 เอง ก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ในการนี้จึงได้พิจารณานำเข้ามา เพราะฉะนั้นจำนวนก็ไม่ได้มาก
 มากอะไร เป็นวิวัฒนาการของกฎหมายซึ่งควรจะออกมาในระยะใหม่ๆ นี้เท่านั้นครับ ขอขอบคุณ

LIRT

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้อาวุโสที่เคารพรักของกระผมแล้ว กระผมรู้สึกที่ท่านคงจะปล่อยไป การอภิปรายของกระผมนั้น กระผมไม่ได้กังวลหรือไม่ได้ห่วงหรือไม่มีความสำนึกหรือไม่มีความระลึกว่าจะมีการกินสินบนกันขึ้น กระผมไม่ปรารถนา และกระผมไม่เคยพูดเลย กระผมพูดแต่เพียงว่ากระผมมีความสงสัย ร่างของรัฐบาลเขาปรารถนาที่จะให้อธิปไตยทุกกรมได้เป็นกรรมการในที่นี้ โฉนดคณะกรรมการจึงตัด เหตุที่ตัดจะเนื่องมาจากมีเกิดการแก่งแย่งกันบ้างหรือไม่มีเสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์อย่างนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนต่อประธานว่ากระผมสันนิษฐาน กระผมเชื่อว่าทุกคนสุจริต กระผมไม่เชื่อว่าใครจะกินสินบน และกระผมไม่เคยพูดเรื่องการกินสินบน เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าถ้าท่านสมาชิกผู้อาวุโสได้กรุณาอภิปรายโน้มเอียงไปในทางว่ากระผมพูดมีความเข้าใจอย่างนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนต่อประธานสภาว่า โดยความรู้สึกนึกคิดของกระผมโดยความสุจริตใจนั้นกระผมไม่เคยคิดอย่างนั้น แต่ว่าเพราะเหตุที่กรรมการตัดออกไป ไม่ให้อธิปไตยทุกกรม ตามร่างของรัฐบาลเขาปรารถนาที่จะให้อธิปไตยทุกกรมมาเป็นกรรมการ โฉนดจึงตัดเหลือสองกรม การตัดเป็นเพราะเหตุส่วนตัว การแทรกแซงการแตกแยกกันบ้างหรือไม่ เกิดจากเหตุนี้บ้างหรือไม่เท่านั้น กระผมกราบเรียนเท่านั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่ากระผมเชื่อว่าทุกคน คนไทยทั้งชาติทุกคนเป็นคนสุจริต กระผมไม่แบล็ม (blame) หรือไม่ตำหนิติเตียนใครว่าเป็นคนกินสินบน จึงขอประทานกราบเรียนอย่างนี้

นายประกอบ ตูจินดา (กรรมการ) : เพื่อจะตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้น ผมขอเรียนว่าตามที่ได้จัดคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาตามที่ได้แก้ไขนี้ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องการแก่งแย่งทำงานหรือว่าอยากจะเป็นกรรมการแต่อย่างใดเลยนะครับที่ประชุมได้พิจารณาว่ากรมไหนที่เกี่ยวข้องมากก็เอามาร่วมเป็นกรรมการ ส่วนกรมไหนแทบจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับยาประเภทนี้เลยก็ไม่ได้เอามาเป็นกรรมการ ดังเหตุผลที่ประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว และก็ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ก็ได้ช่วยอภิปรายด้วย ขอขอบคุณครับ

นางสายหยุด นิยมวิภาต : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดิฉัน สายหยุด นิยมวิภาต ดิฉันขอกราบเรียนข้อเสนอแนะว่าคณะกรรมการชุดนี้ ถ้าหากว่าท่านได้พิจารณาในมาตราต่อไป คือมาตรา ๑๑ อันเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ เราก็จะเห็นได้เด่นชัดว่าคณะกรรมการนี้มีหน้าที่ให้คำแนะนำควบคุมเกี่ยวกับเรื่องวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ต้องอาศัยหลักการและวิชาการ เพราะฉะนั้นดิฉันเข้าใจว่าท่านกรรมาธิการได้พิจารณาถึงหน้าที่ขอบเขตและความรับผิดชอบของคณะกรรมการซึ่งต้องอาศัยวิชาการเป็นหลักใหญ่ในการวินิจฉัย ฉะนั้นผู้ที่จะมาเป็นกรรมาธิการก็จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่และมีความรับผิดชอบประกอบทั้งมีวิชาความรู้ทางด้านนี้ ดิฉันเข้าใจว่าเจตจำนงของกรรมาธิการที่ได้เลือกบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่มีความเหมาะสมและรับผิดชอบเพื่อนำมาพิจารณานี้ และจำนวนไม่มากเกินไปก็เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานแล้ว ก็จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ควรจะมาอยู่ดำรงตำแหน่งเพื่อจะใช้ความรู้ทางด้านวิชาการทำงานให้เกิดผลเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงให้ได้มีข้อเจตนาอย่างอื่นไม่ เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการคะ ขอพระคุณคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายต่อไป ถือว่าผ่านไปเลยทีเดียว ท่านเลขาธิการรัฐสภากรุณาอ่านมาตรา ๘ ต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การขออนุญาตและออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับอนุญาต ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข หมวด ๔ หน้าที่ของเภสัชกร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ วัตถุออกฤทธิ์ปลอม วัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน และวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

LIRT

มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การขึ้นทะเบียน
 วัตถุประสงค์สำหรับ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒
 มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ คณะกรรมการจัดการตัดออก มาตรา ๔๔ คณะกรรมการจัดการตัดออก มาตรา
 ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ และมาตรา
 ๔๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การโฆษณา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข หมวด ๘
 พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข
 หมวด ๙ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการ
 แก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข หมวด ๑๐ มาตราการควบคุมพิเศษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
 ๖๑ และมาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕
 มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙
 มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑๑ การค้าระหว่างประเทศ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๙ มีการแก้ไข มาตรา ๘๐ มีการแก้ไข มาตรา ๘๑ มีการแก้ไข มาตรา ๘๒ มีการ
 แก้ไข มาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ มีการแก้ไข มาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๖
 มีการแก้ไข มาตรา ๘๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๙๐ มีการแก้ไข หมวด ๑๒ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๑ มีการแก้ไข
 มาตรา ๙๒ มีการแก้ไข มาตรา ๙๓ มีการแก้ไข มาตรา ๙๔ มีการแก้ไข มาตรา ๙๕ มีการ
 แก้ไข มาตรา ๙๖ มีการแก้ไข มาตรา ๙๗ มีการแก้ไข มาตรา ๙๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙๙
 มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๒ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๐๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๖
 มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๓
 มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๙ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ...

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เดี่ยวครับ ๆ คุณหมอ สุต แสงวิเชียร เชิญครับ

นายสุต แสงวิเชียร: ท่านประธานที่เคารพ ผมสงสัยบทลงโทษของมาตรา ๑๑๖ คือผู้เสพติดที่ไม่ยอมไปรับการรักษา แล้วก็ต้องส่งไปรับการรักษา ถ้าปฏิเสธก็ต้องโทษจำคุกถึง ๓ เดือนแล้วก็ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ผมเห็นว่าโทษจำคุกกับค่าปรับนี้มันสูงเกินไป นอกจากนั้นแล้ว ถ้าถูกจำคุกแล้วผู้เสพติดเหล่านั้นจะได้รับการรักษาที่ไหน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๑๗ นี้ผมก็มีความเห็นแบบเดียวกันว่า ถ้ากรมการจะพิจารณาลดโทษจำคุกแล้วก็ลดโทษปรับ แล้วก็สามารถที่จะให้การรักษาโดยถูกต้องตามหลักวิชา ผมว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เสพติดครับ

นายโกมล เพ็งศรีทอง (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องการให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้ติดยาหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์นี้ได้เป็นไปตามร่างเดิมที่ได้เสนอและรับหลักการไปแล้ว ไม่ได้มีการแก้ไขในเรื่องโทษจำ ส่วนสำหรับโทษปรับนั้นเราแก้ไขให้เป็นไปตามกฎหมายที่เราได้วางเอาไว้ว่า ถ้า ๑ ปีการปรับก็ต้องเป็น ๒ หมื่นบาทแทนที่จะเป็น ๒ พันบาทตามกำหนดเดิม สำหรับการที่จะให้การรักษาพยาบาลนั้นก็คงจะต้องให้การรักษาพยาบาลที่ในสถานควบคุม ซึ่งอาจจะเป็นในกรมราชทัณฑ์ และเมื่อหายแล้วก็อาจจะมาที่โรงพยาบาลรัฐวิสาหกิจ ซึ่งทางกฎหมายนี้ได้บังคับไว้ว่าให้มีการฟื้นฟูแก่ผู้ติดยาหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์เหล่านี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายสุต แสงวิเชียร: ท่านประธานที่เคารพ กระผมสงสัยว่าในกรมราชทัณฑ์นี้มีการรักษาพยาบาลผู้ติดยาเสพติดหรือเปล่า กระผมเข้าใจว่าจะมีอยู่เฉพาะที่โรงพยาบาลรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นผู้เสพติดโดยมากก็เป็นผู้เยาว์ ซึ่งในขณะนี้ซึ่งเราเป็นทุกข์กันมาก ถ้าต้องเข้าไปอยู่ในคุก หรือในกรมราชทัณฑ์นี้ กระผมว่าจะกลายเป็นคนเสียคนไป เพราะไม่มีโอกาสที่จะได้รับการรักษาครับ

นายโกมล เพ็งศรีทอง (ประธานคณะกรรมการ): สำหรับที่ในกรมราชทัณฑ์ เขาก็มีแผนสำหรับรักษาพยาบาลผู้ติดยาเสพติดด้วยและนอกจากนั้นผู้ที่ต้องขังแล้วก็ติดยาเสพติดก็ควรจะได้รับการพักผ่อน ก็มีสถานที่อยู่ที่รังสิต ซึ่งแยกต่างหากจากโรงพยาบาลรัฐวิสาหกิจอีกแห่งหนึ่ง

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๙ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๒๑ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะนำร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ. นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรนำออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผมใคร่ขอประธานปรึกษาต่อที่ประชุมด้วยว่า ได้มีร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ซึ่งท่านสมาชิก คือ อาจารย์ระวี ภาวิไล กับคุณมารุต บุณนาค เป็นผู้เสนอ และได้รอการพิจารณาไว้ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ จึงขอประธานปรึกษาว่าจะนำร่างพระราชบัญญัติทั้งสามนี้มาพิจารณารวมกัน เพราะเหตุว่ามีหลักการและเหตุผลคล้ายคลึงกันมาก และเพื่อความสะดวกรวดเร็ว กระผมจึงใคร่ขอประธานมติว่า ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยที่จะนำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้มาพิจารณารวมกันแล้ว ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฯ ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และที่อาจารย์ระวี ภาวิไล และคุณมารุต บุณนาค เป็นผู้เสนอ มาพิจารณารวมกัน

(สำเนา)

วันที่ ๒๑๒๘/๒๕๑๗ วันที่ ๑๖ ก.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่สร. ๐๒๐๓/๑๓๔๖๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

ลาวัณย์ พิมพ์

๒๐๗๗ ทาน

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
มิได้มีเจตนาที่จะใช้เป็นการถาวร หากมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในระหว่างที่มีสถานการณ์ปฏิวัติ
เท่านั้นบัดนี้สถานการณ์ปฏิวัติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อเป็นหลักประกันแก่เสรีภาพของบุคคล
จึงเป็นการสมควรที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย

แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ โดย
ให้ถือว่าวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นวันที่ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

กตม

ลาวัณย์ พิมพ์

กตม ทน

(สำเนา)

รับที่ ๓๔๙/๒๕๑๗ วันที่ ๑ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

โดยที่พิจารณาเห็นว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยผลการปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลายเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับนี้เสีย

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ระวี ภาวิไล

(นายระวี ภาวิไล)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สัมฤทธิ์ พิมพ์

แทน

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวข้างต้น เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายการปกครอง และตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยผลการปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย จึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙

ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ.

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายการปกครองและตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการ ล้วงละเมิดและสิทธิเสรีภาพตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้ โดยผลการ ปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย จึงเป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่อ้างถึง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะ ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) ระวี ภาวิไล ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรพันธ์ มณีวัต สาโรช บัวศรี ชัย มุกตพันธุ์ สวัสดิ์ ไชยคุณา พงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสถ
 มะเนาะ ยูเด็น ชนะ รุ่งแสง เล็ก วานิชอังกูร แรม พรหมโมบล บุณยประสพ
 เอกวิทย์ ณ กลาง กมล สมวิเชียร เกษม สุวรรณกุล วิชาศ มณีวัต ไพจิตร เอื้อทวีกุล
 สุภาพ วิเศษสุรการ เพทาย อมาตยกุล วิกรม เมลานนท์ ศักดา สายบัว
 ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร เสริมศรี เอกชัย พิสุทธิ อุตตะโมท สถาปน ศิริพันธ์
 เสน่ห์ จามริก เสนอ อินทรสุขศรี เสนาะ อุณากุล สุวิทย์ ยิ่งวรพันธุ์ สนิท เอกชัย
 ไพโรจน์ สุวรรณการ เลอศักดิ์ สมบัติศิริ ไพโรจน์ จิยาศักดิ์ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

รับที่ ๑๒๙๒/๒๕๑๗ วันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๑๗
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑ พฤษภาคม ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

มารุต บุณนาค

(นายมารุต บุณนาค)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สัมพันธ์ พิมพ์
ทาน

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

เพื่อให้การควบคุมผู้ต้องหาในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนให้เป็นไป
ในเรื่องวิธีการและกำหนดระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหา ดังที่บัญญัติไว้ในกฎหมายจึงเป็น
การสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ซึ่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวน
ควบคุมตัวผู้ต้องหาได้เกินกว่ากำหนดเวลาในกฎหมาย เสีย

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙

ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ.

เพื่อให้การควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนให้เป็นไปในเรื่องวิธีการและกำหนดระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหาตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ซึ่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหาได้เกินกว่ากำหนดเวลาในกฎหมาย เสีย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้ดำเนินการปล่อยตัวผู้ถูกควบคุมตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ หรือดำเนินการคดีตามกฎหมายภายใน ๗ วัน แล้วแต่กรณี

LIRT

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้

(ลงชื่อ) มารุต บุณนาค ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) พิชัย รัตตกุล มะเนาะ ยูเด็น วิกรม เมลาณนท์ ดวงเดือน ณ เชียงใหม่
 บรรจบ คลังจันทร์ บรรจง นิวาสะบุตร บรรเจิด คู่ณรงค์ บรรหาร ศิลปอาชา
 บัญชา ลำซ่า บัญญัติ สุชีวะ ดำรง ลัทธพิพัฒน์ ตันย บุณนาค เต็มสิริ บุญยสิงห์
 กระจ่าง ธรรมโชติ แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ วทัญญู ณ ถลาง วิเชียร จະວະລิต
 ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม เฉลิมชัย วสินนท์ เฉลียว วัชรพุกก์ พงศ์เพ็ญ ศกุนตาภัย
 ประคอง เทวารุท ประจวบ ทองอุไร ปวย อังภากรณ์ สถาปนั ศิริพันธ์
 ปรีดา การณสูต ร.ต.ท.บุศย์ จินตนา ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

สัมฤทธิ์ พิมพ์
 ทาน

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย แกลงครับ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ตามร่างกฎหมายยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ นี้ โดยหลักการก็คือรัฐบาลต้องการจะยกเลิกประกาศฉบับนี้

เหตุผล โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้มีเจตนาที่จะใช้เป็นการถาวรก็ความจริงมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในระหว่างที่มีสถานการณ์ปฏิวัติเท่านั้น บัดนี้สถานการณ์ปฏิวัติก็ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อเป็นหลักประกันแก่เสรีภาพของบุคคล จึงเป็นการสมควรที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย

สำหรับในร่างของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้โดยหลักการนั้น ผมก็รู้สึกว่าจะตรงกับร่างของทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอทั้ง ๒ ท่านขอประทานโทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือของท่านสมาชิก อาจารย์ระวี ภาวิไล และของท่านสมาชิก คุณมารุต บุณนาค แต่มีสาระที่ผิดแปลกกันอยู่ในมาตรา ๔ ของรัฐบาล ที่ได้มีกำหนดในการควบคุมให้ขอใช้สำหรับผู้ต้องหาที่ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้และถูกควบคุมตัวโดยอาศัยอำนาจของประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ นี้ ให้เริ่มนับ ๑ ตั้งแต่วันที่เริ่มกฎหมายฉบับนี้ เหตุผลทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ผมใคร่จะกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบการควบคุมผู้ต้องหาในคดีที่เกี่ยวข้องกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ สำหรับในการควบคุมตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้นั้น ผู้ต้องหาปัจจุบันที่ถูกควบคุมตัวอยู่เท่าที่ได้สำรวจเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคมนี้ ก็มีจำนวนยอดทั้งสิ้น ๓๔๗ คน ๓๔๗ คนนี้ทั่วราชอาณาจักร จำนวนผู้ที่ถูกจับกุมทุกๆ มีเพียง ๖๓ คน ส่วนจำนวนผู้เข้ามอบตัวก็มี ๒๘๔ คนสำหรับในการที่ผู้ที่ถูกจับกุมก็ตีหรือผู้ที่เข้ามอบตัวก็ดี ผมใคร่จะกราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบว่าผู้ต้องหาในคดีที่เกี่ยวข้องในการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ ความจริงเป็นผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ผกค. ทั้งสิ้น และก็ เป็นเรื่องที่มีได้ถูกควบคุมตัวอยู่จังหวัดพระนครธนบุรีเลย ส่วนใหญ่อยู่ในเขตต่างจังหวัด ทั้งสิ้น แล้วก็การดำเนินการก็มีเป็น ๒ ประการด้วยกันประการแรก สำหรับผู้ที่ถูกจับกุมจำนวน ๖๓ คนนั้น ส่วนใหญ่ก็คือเป็นพวก ผกค. หรือผู้ถูกสงสัยเป็น ผกค. คือผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ซึ่งถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล หรือต้องเข้ามาอยู่กับเจ้าหน้าที่รัฐบาล โดย

LIRT

ที่เจ้าตัวไม่ได้สมัครใจ เช่นในกรณีที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์พยายามเข้ามามอบตัว แต่ภายหลังถูกเจ้าหน้าที่รัฐบาลจับได้ และก็มีจำนวนในขณะที่ผมได้สำรวจเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม มีจำนวน ๖๓ คน สำหรับจำนวนผู้ที่เข้ามามอบตัว ๒๘๔ คนนั้น หมายถึงผู้ที่เป็นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่จะถืออาวุธหรือไม่ถืออาวุธก็ตาม แต่เป็นสมาชิกอยู่ร่วมกลุ่ม ผกค. ที่ถืออาวุธ เช่นเป็นผู้โฆษณาชวนเชื่อ เป็นแพทย์ หรือพยาบาล หรือเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอื่น หรือผู้ที่เคยให้การสนับสนุนอย่างเต็มใจแก่ ผกค. ถืออาวุธหรือไม่ถืออาวุธ โดยการส่งข่าวสารหรือส่งกำลังบำรุง การหาสมาชิกและกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ผกค. เป็นต้น และบุคคลดังกล่าวนี้ก็ได้เข้ามามอบตัวต่อรัฐบาลโดยมีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะละทิ้งข้อผูกพันใดๆ ที่เคยมีต่อการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เสียทั้งสิ้น ผู้ต้องหาที่เข้ามามอบตัวที่มีจำนวนยอด ๒๘๔ คนนี้ จำนวนส่วนใหญ่การที่เข้ามามอบตัวนั้น บางคนก็มีความประสงค์ที่จะอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ เพราะการดูแล ของเจ้าหน้าที่ย่อมให้ความปลอดภัยได้ดีกว่าที่จะกลับไปอยู่ในภูมิลำเนาที่ตัวเคยอยู่ การที่ตัวเองได้สำคัญผิดหรือได้มีความรู้สึกผิดชอบในการที่จะเปลี่ยนความรู้สึกนั้น ให้กลับมาเป็นฝ่ายรัฐบาลก็อาจจะเป็นภัยกับตัวเองถ้าหากว่าไปอยู่ในภูมิลำเนาที่ตัวเคยอยู่ บางคนก็อาจจะออกไปนอกพื้นที่ประเทศไทยไปแล้ว แล้วก็กลับเข้ามา ความชำนาญในพื้นที่ไม่มีพอ ถ้าหากเจ้าหน้าที่ไม่ให้ความช่วยเหลือในการดูแลแล้วผลลัพธ์อันนั้นจะเป็นผลร้ายแก่ผู้ที่เข้ามามอบตัว ซึ่งสิ่งเหล่านี้การควบคุมตัวอยู่ จึงจำเป็นต้องใช้กฎหมายนี้ เพราะเราถือว่าต้องควบคุมอยู่เช่นเดียวกัน แม้ว่าจะเป็นการให้ความปลอดภัยก็เป็นการให้อยู่ในขอบเขตที่กำหนด เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติให้ทราบว่า พวกเหล่านี้ไม่ใช่เป็นผู้ต้องหาที่เป็นเรื่องของอาชญากร ไม่ได้เป็นผู้ที่กระทำความผิดในทางอาชญากรรม แต่บางคนก็มีความคิดเห็นในทางการเมืองในลักษณะที่ไม่ตรงต่อสภาพความเป็นอยู่ของการปกครองในปัจจุบัน มีลักษณะไปในการที่มีความคิดเห็นไปในทางการเมืองการปกครองฝ่ายคอมมิวนิสต์ซึ่งเข้าลักษณะความผิด เพราะฉะนั้นเมื่อกลับใจได้และเข้ามาสวามิภักดิ์ เจ้าหน้าที่ก็จำเป็นที่จะต้องให้การดูแลให้ความปลอดภัยและให้การดูแลเป็นอย่างดี ในเรื่องนี้ผมใคร่จะกราบเรียนผมเองก็ได้ไปดูด้วยความเป็นห่วงถึงสิ่งเหล่านี้ ผมคิดว่ามีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อยู่ใกล้ชิดต่อเหตุการณ์นี้จะเป็นพยานได้ดีหลายท่านอยู่ในที่ประชุมนี้จะยืนยันได้ว่า การดูแลของเจ้าหน้าที่ในการที่ให้ความปลอดภัย

LIRT

ต่อผู้ต้องหาที่ผมได้เรียนให้ที่ประชุมทราบนั้นนั้นว่าอยู่ในความเป็นอยู่เช่นใด นอกจากนั้นการที่เราทำไม่จึงต้องใช้เวลาดูแลเขา ผมใคร่จะกราบเรียนดังนี้ เพราะว่าการที่เขามามอบตัวก่อนที่เราจะรู้ถึงข่าวสารใด ๆ หรือก่อนที่เราจะรู้ถึงเจตจำนงในการที่เขามามอบตัวนั้น ก็จะต้องมีการซักถาม ต้องมีการสอบถามและสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดประโยชน์ในการที่เราจะตกลงใจ หรือจะให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานได้รับทราบถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นในระยะนี้ส่วนใหญ่ถ้าเราสามารถพิสูจน์ได้ หรือว่ารู้ว่าจะไม่เป็นพิษเป็นภัยประการใดก็ได้ปล่อยไป ทั้งนี้ก็ได้ปล่อยไปเป็นคราว ๆ แล้วจำนวนมาก การควบคุมส่วนใหญ่ ผมอาจจะให้ตัวเลขได้ว่าจำนวนเท่าใดจากท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องที่อยู่ในที่ประชุมนี้ ผมคิดว่าท่านคงจะมีการเตรียมตัวเลขมาได้ดีกว่าผม ผมเตรียมมาเฉพาะตัวเลขครั้งสุดท้ายที่อยู่ในความควบคุม แต่ตัวเลขที่ปล่อยไปเท่าใด และได้มีแนวในการควบคุมดูแลอย่างใด ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องในที่นี้บางท่านที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้จะช่วยทำความเข้าใจแก่บรรดาท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องได้ดีกว่าผม แต่สำหรับในเหตุผลในร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลักการใหญ่คือในเรื่องการยกเลิกคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้ ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลเองและท่านสมาชิกผู้ยื่นร่างพระราชบัญญัติก็มีตรงกัน เพียงแต่มีความเห็นที่ผิดแปลกไปบ้าง ในมาตรา ๔ ของรัฐบาลที่กล่าวถึงในเรื่องการควบคุม ในการควบคุมนี้ ผมอยากจะเรียนยืนยันได้ว่า ที่รัฐบาลขอให้เริ่มต้นนับหนึ่งในวันควบคุมนับแต่วันยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ ก็ด้วยความประสงค์ที่จะต้องการเคลียร์ คือต้องการที่จะให้ผู้ต้องหาที่ยังอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่อยู่เดิมนั้นได้พิสูจน์ตัวเอง แล้วก็จัดการสะสางให้หมดไป ซึ่งผมก็เรียนให้ทราบแล้วว่าสำหรับผู้ต้องหาที่เพียงแค่ ๖๓ คนทั่วราชอาณาจักร แล้วก็สำหรับผู้ที่เข้ามามอบตัวก็มีอยู่ ๒๘๔ คนด้วยเหตุผลและความจำเป็นอย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว ผมก็ขอความเห็นใจ ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องว่า สำหรับการยกเลิก ทางรัฐบาลเองก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน แต่ว่าความที่ผิดแปลกกันก็ในเรื่องปัญหาในเรื่องการควบคุมเท่านั้น ว่า จะสมควรเป็นประการใดขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญอาจารย์ระวี ภาวิไล ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ แกลง

LIRT

นายระวี ภาวิไล : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายระวี ภาวิไล ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ดังมีหลักการและเหตุผลต่อไปนี้

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวข้างต้น เป็นการให้อำนาจแก่พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพตลอดการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยผลการปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบ เยี่ยงอารยะสังคมทั้งหลาย จึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย

ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่สภาครั้งหนึ่งแล้วเมื่อกลางเดือนพฤษภาคมที่แล้วมา และรัฐบาลได้ขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ผมขอขอบพระคุณฝ่ายรัฐบาลที่กรุณาเห็นด้วยในหลักการที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่เขียนหลักการอันเดียวกันนี้ และเสนอมาอย่างสม่ำเสมอ ในครั้งนั้นผมก็ได้อภิปรายเหตุผลสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่ผมเสนอมาอย่างสม่ำเสมอโดยชัดเจนแล้ว ในครั้งนี้เมื่อร่างพระราชบัญญัติอันนี้กลับเข้าสู่สภาอีกเป็นวาระที่ ๑ นี้ พร้อมกับร่างของรัฐบาล ผมก็ใคร่ขอโอกาสอภิปรายเพิ่มเติม โดยขอเทียบเคียงร่างรัฐบาลกับร่างของผม สำหรับในขั้นต้นนี้เพื่อจะให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้เห็นภาพชัดเจน ผมก็ใคร่จะขออ่านใจความสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ นี้เสียก่อน ในความสำคัญ ก็คือบรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ ไม่ว่าจะมียุทธวิธีหรือจะทำความผิดอย่างอื่นด้วยหรือไม่ และไม่ว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่แล้วในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ใช้บังคับหรือไม่ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมผู้ต้องหาไว้ได้ตลอดระยะเวลาที่ทำการสอบสวน หรือที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อความมั่นคงของประเทศและความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้โดยมีต้องปฏิบัติการในเรื่องวิธีการและกำหนดระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหาตั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย เมื่อผมนำร่างของรัฐบาลมาเทียบเคียงกับร่างของผม โดยตรวจสอบดูเหตุผลและเนื้อหามาตราแล้ว ผมเห็นว่าเจตนารมณ์และผลที่จะบังเกิดขึ้น

LIRT

ถ้านำร่างแต่ละร่างออกไปประกาศใช้นั้น แตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งทำให้ผมยังไม่อาจจะเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลทั้งในเหตุผลเนื้อหามาตราและเจตนารมณ์ เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติที่ผมเสนอนั้นมุ่งที่จะป้องกันการแก้ไขการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน มุ่งให้ประชาชนพลเมืองพ้นจากความหวาดหวั่นในอำนาจที่จะกดขี่ทิ่มแทงหัวใจ และเสรีภาพทางร่างกายของเขา และให้มีการดำเนินคดีไปตามกระบวนการยุติธรรมต่อผู้ที่ต้องทำ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนพลเมืองได้มีความผาสุกภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ผมขอพิจารณาเหตุผลที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้อ้างมาเสียก่อนในร่างนั้น ในร่างนั้นกล่าวว่า การออกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ นั้น มิได้มีเจตนาที่จะใช้เป็นการถาวร หากมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในระหว่างที่มีสถานการณ์ปฏิวัติในเหตุผลอันนี้ อ้างเจตนาของรัฐบาลก่อน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ซึ่งคล้ายกับว่ารัฐบาลปัจจุบันทราบเจตนาของรัฐบาลที่ได้สิ้นสุดลงเมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ในข้อนี้กระผมก็เกิดความสงสัยและก็อยากจะเรียนถามว่ารัฐบาลก่อนวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ นั้นมีเจตนาที่รักษาสถานการณ์ปฏิวัติให้ยาวนานสักเพียงใด แล้วจะได้ทราบว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ตามเจตนา นั้นจะมีอายุยืนนานสักเท่าไร และคนจะต้องถูกคุมขังนานเท่าใด และเมื่อสถานการณ์ปฏิวัติจำเป็น ต้องสิ้นสุดลงเพราะเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ นั้นแล้ว และมีรัฐบาลใหม่เกิดขึ้นตั้งแต่นั้น เหตุใดรัฐบาลใหม่จึงไม่รับพิจารณายกเลิกเสีย ต้องรอให้สมาชิกสภานิติบัญญัติดำเนินการ ซึ่งอาจจะทำให้มีผู้สงสัยว่ายังคงมีการยึดมั่นอยู่ในเจตนาของรัฐบาลก่อน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ นั้น หรือประการใด อีกข้อหนึ่งในเหตุผลก็คือว่าเพื่อให้เป็นหลักประกันแก่เสรีภาพของบุคคล กระผมขอทราบเรียนว่าหลักประกันเสรีภาพของบุคคลนั้น มีอยู่แล้วในกฎหมายรัฐธรรมนูญ การยกเลิกกฎหมายที่คุกคามเสรีภาพของประชาชนไม่ใช่การสร้างหลักประกันแก่เสรีภาพของบุคคล เป็นแต่เพียงการทำลายปฏิสัมพันธ์ของประชาธิปไตยลงข้อหนึ่งเท่านั้นซึ่งยังจะมีเหลืออยู่อีกมากมายในบ้านเมืองนี้ อนึ่งสิ่งที่ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยพึงได้รับนั้น ไม่ใช่แต่เพียงหลักประกันตามตัวหนังสือหรือคำพูดเปล่า ๆ หรือความคุ้มครองแบบใช้อำนาจบังคับ จะต้องเป็นไปโดยการปฏิบัติ คือประชาชนพลเมืองจะต้องปลอดภัยจากการกดขี่ข่มเหงลิดรอนสิทธิเสรีภาพ จะต้องไม่ถูกกล่าวหาและนำไปคุมขังกักขังเอาไว้โดยไม่ได้รับการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม หรือโดยข้ออ้างอิงที่ว่าต้องการปกป้องรักษาโดยเขาไม่สมัครใจ

LIRT

เจ้าพนักงานบ้านเมืองจะต้องไม่กระทำตัวเป็นศาลพิพากษาลงโทษเขาเสียเองในเมื่อไม่มีหลักฐานที่จะฟ้องร้องต่อสถาบันศาลแท้จริงในความผิดของเขา เมื่อเราพิจารณาเหตุผลในร่างของรัฐบาลประกอบกับมาตรา ๔ ที่ปรากฏในร่างรัฐบาล ซึ่งมีความหมายว่าผู้ต้องหาที่เคยถูกขังอยู่โดยประกาศของคณะปฏิวัติที่ ๑๙๙ นั้น เมื่อเลิกประกาศฉบับนั้นแล้วจะถูกขังหาตามพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ต่อในทันที และถูกกักกันต่อไปโดยทันที เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วพระราชบัญญัติที่ออกมาตามร่างของรัฐบาลนี้ก็จะได้แก้ไขความผิดพลาดของปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ที่ได้เป็นมาแล้วแต่อย่างใด โดยเฉพาะผู้บริสุทธิ์ที่ได้ถูกกล่าวหาโดยเจ้าพนักงาน ไม่ได้ หรือไม่อาจหาหลักฐานมาฟ้องร้องเขาได้นั้น ซึ่งควรจะได้รับการปลดปล่อยไปเสียโดยทันทีนั้น ก็ยังจะถูกหน่วงเหนี่ยวกักกันไว้อีก เพื่อความกระจำของท่านสมาชิก กระผมขออนุญาตอ่านมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งถูกอ้างอิงโดยมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลเสนอมามีดังนี้ "มาตรา ๑๘ บรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะมิใช่ข้อหาว่ากระทำความผิดอย่างอื่นด้วยหรือไม่ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามสัปดาห์นับแต่วันที่ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ต้องหาไว้เกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ก็ให้พนักงานสอบสวนโดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจควบคุมผู้ต้องหาไว้ได้อีกไม่เกินหกสัปดาห์ แต่ทั้งนี้ถ้าการกระทำความผิดได้เกิดขึ้นในเขตที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ กำหนดเวลาหกสัปดาห์ให้ขยายเป็นหนึ่งร้อยแปดสัปดาห์

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับเกินกำหนดเวลาในวรรคก่อน เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ส่งตัวผู้ต้องหามาศาลให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ ศาลมีอำนาจสั่งขังผู้ต้องหาได้ครั้งละไม่เกินเก้าสัปดาห์แต่ไม่เกินสามครั้ง" อันนี้ก็เป็นสิ่งที่กระผมใคร่จะขอความกรุณาให้ลองคิดคำนวณงาย ๆ ดูว่าครั้งแรกก็ ๓๐ วัน แล้วก็ในกรณีของเหตุเขตแทรกซึมก็จะโดนอีกได้ ๑๘๐ วัน โดยอนุมัติของอธิบดีกรมตำรวจ ถัดจากนั้นนำมาศาลขอได้อีก ๓ ครั้ง ครั้งละ ๙๐ วัน รวมเข้า

LIART

ไปแล้วเป็น ๔๘๐ วัน ท่านจะเห็นว่าในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นวันที่ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๑๘ นั้น เป็นวิธีการเสนอที่ไม่ตรงข้อเท็จจริงและไม่มีเหตุผลสมควรที่จะทำ และถ้าหากได้อ้างความจำเป็นต่างๆ ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ได้อ้างมาแล้วนั้น กระผมขอกราบเรียนให้ลองคิดถึงว่า การดำเนินการเพื่อยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ นี้ได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ เมื่อกระผมเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภานับเป็นเวลา ๙ เดือนครึ่งหรือประมาณเกือบ ๓๐๐ วันมาแล้วหรือถ้าจะนับตั้งแต่วันที่รัฐบาลขอรับร่างไปพิจารณาคือ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ก็นับเวลาเป็นรวม ๖ เดือน ๑๘๐ วันมาแล้ว กระผมเข้าใจว่าถ้าจะมีการดำเนินคดีใดๆ ทางกฎหมายทุกประการก็น่าจะได้ทำลุล่วงไปแล้วการที่จะรอให้กฎหมายออกเสียก่อนถึงจะเริ่มดำเนินนับหนึ่งกันใหม่นั้น กระผมเห็นว่าไม่มีความหมาย แต่อาจจะเป็นการแสดงได้ว่าเจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลนั้น ขาดเป้าหมายในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและยินดีที่จะใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ นี้มากกว่ากฎหมายอื่นในประการสุดท้ายเนื่องจากกฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอนี้ แม้ว่าจะมีหลักการที่เขียนมาปรากฏว่าคล้ายคลึงเหมือนกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอ แต่ว่าโดยเจตนารมณ์ที่กระผมได้วินิจฉัยมานั้นนั้น ดูมีลักษณะเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ ไว้เพียงแต่มาในรูปแบบใหม่เท่านั้นกระผมจึงอยากจะขอให้รัฐบาลได้โปรดทบทวนพิจารณาว่า ความต้องการ เจตนารมณ์แท้จริงของรัฐบาลเป็นเช่นนี้หรือไม่ มุ่งหมายที่จะให้ประชาชนได้อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงหรือไม่ และกระผมขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดกรุณาพิจารณาว่าท่านจะเลือกร่างกฎหมายที่มีเจตนารมณ์อย่างไร ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โดยที่ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ นั้น นอกจากคณะรัฐมนตรีและอาจารย์ระวี ภาวิไล เป็นผู้เสนอแล้ว ยังมีคุณมารุต บุณนาค เป็นผู้เสนอด้วย ขอเชิญคุณมารุตแถลงครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อเป็นการรวบรัดเวลาเฉพาะเหตุผลและหลักการในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมขอถือตามที่อาจารย์ระวี ภาวิไล

LIRT

ได้แถลงไว้โดยละเอียดแล้ว กระผมขอกว่าเพิ่มเติมเหตุผลพอสมควรในเบื้องต้นในฐานะสมาชิกสภานั้นก็ขอขอบพระคุณรัฐบาลอย่างยิ่งที่ได้รับเอาร่างของกระผมและของอาจารย์ระวีไปพิจารณาและนำกลับเข้ามา ถึงแม้ว่าจะเป็นกรล่าช้าไปบ้างแต่อย่างน้อยก็เป็นการรับรองคำมั่นสัญญาของรัฐบาลเอง ที่ว่าจะยกย่องและเชิดชูเสรีภาพของประชาชน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้รัฐบาลจะได้เสนอมาร่างผมก็ไม่เห็นด้วยในหลักการบางประการของรัฐบาลในเบื้องต้น กระผมใคร่จะกราบเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบถึงที่มาของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕๙ นี้เสียก่อนที่มาของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๙ นี้ที่มาเดิมมาจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๒ สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งได้ประกาศใช้บังคับเมื่อเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ โดยความประสงค์อันแท้จริงของขณะนั้น ก็เพื่อที่จะจับกุมผู้ที่มีความคิดเห็นในทางการเมืองซึ่งตรงข้ามกับคณะปฏิวัติในขณะนั้น เข้าคุมขังไว้โดยไม่มีกำหนดเวลาจนกระทั่งได้มีการร้องต่อศาลยุติธรรม แล้วศาลฎีกาได้สั่งยื่นสำนวนให้ศาลต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาไต่สวนและปล่อยผู้ร้องไปหลายรายแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงเห็นชัดว่าที่มาของประกาศอันนี้เป็นที่มาอันไม่ชอบในการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยตรง ที่นี้กลับมาระเด็นว่าร่างของรัฐบาลหรือร่างของสมาชิกทั้งสองคือของกระผมและของอาจารย์ระวีนั้นมีหลักที่ควรวินิจฉัยอย่างไร ของรัฐบาลนั้นกระผมไม่มีความขัดข้องประการใดในมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ คงมีความเห็นว่าอาจจะเห็นด้วยไม่ได้ในมาตรา ๔ ซึ่งมาตรา ๔ นี้กระผมฝากความหวังไว้ต่อท่านสมาชิกว่า ถ้าหากว่าจะมีการพิจารณาในสภานี้โดยคณะกรรมการเต็มสภา หรือส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา กระผมคิดว่าเราจะต้องช่วยกันแปรญัตติในมาตรา ๔ นี้ อย่าได้โปรดถือร่างของรัฐบาลเป็นหลัก เหตุผลนอกจากอาจารย์ระวีได้อภิปรายแล้ว กระผมขอเสนอให้เห็นอย่างชัดเจน ในถ้อยคำที่ท่านได้กล่าวในมาตรา ๔ ฉบับร่างของรัฐบาลในตอนท้ายว่าให้ถือว่าวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นวันที่ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ เป็นประการใดนั้น ถ้าอาจารย์ระวีได้อ่านแล้วจะเห็นได้ว่า สมมติว่าผู้ต้องหานั้นได้ถูกจับตามประกาศของคณะปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕ จนถึงปัจจุบันนี้ก็เป็นเวลาถึง ๒ ปี ๓ เดือนแล้ว เมื่อกฎหมายออกใช้บังคับใหม่และให้นับ ๑ ใหม่ ๒ ปี ๓ เดือนนั้นก็เป็นการอันว่าสูญเสียเปล่า ๆ โดยไม่ได้ประโยชน์อะไรนับใหม่อาจจะต้องไปบวกกับอีก ๔๘๐ วัน บุคคลผู้นั้นจะต้องถูกขัง

อย่างน้อย ๓ ปีเศษ ๓ ปี ๙ เดือน หรือ ๑๐ เดือนแล้วแต่กรณี อันนี้ละครับเป็นการขัดต่อหลักมนุษยชนอย่างยิ่ง ขัดต่อหลักสากล ขัดต่อนิติธรรมประเพณีที่ดี เพราะแม้แต่ศาลที่จะพิพากษาจำคุกบุคคลใดนั้นยังให้สิทธิที่จะนับโทษจำคุกย้อนต้นตั้งแต่วันที่ถูกคุมขังเป็นวันแรก เหตุไฉนรัฐบาลจึงได้เสนอร่างกฎหมายนี้มาซึ่งเป็นขัดต่อหลักสากลและขัดต่อหลักนิติธรรมอย่างเป็นไปไม่ได้นอกจากขัดต่อหลักนิติธรรมแล้ว จะเห็นได้ว่าถ้าหากว่าท่านได้พลิกดูบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหลายมาตรา เช่นมาตรา ๓๑ จะเห็นได้ว่าไม่เพียงจะได้รับโทษเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้อันนี้เป็นหลัก จะเห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น ในบางข้อห้ามโทษถึงประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต แต่ในบางข้อหาอันมีโทษจำคุกเพียง ๒ ปีเท่านั้น ถ้าหากว่าถ้าเอามาซึ่งไว้ถึงเป็นจำนวนมากมาเทียบกัน ๒ ปีแล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในอัตราที่เขาต้องโทษจำคุกเกินไปเช่นนั้น นี่เป็นหลักที่กระผมขอฝากไว้ด้วยนอกจากนี้ในมาตรา ๓๒ ยังได้ถือว่าคำพิพากษานั้นควรจะได้กระทำเมื่อเขาได้กระทำความผิดจริง ๆ ในเมื่อเอาตัวบุคคลเหล่านั้นมาซึ่งเอาไว้ และเมื่อปรากฏว่าไม่มีหลักฐานที่จะลงโทษเขาเช่นนั้นแล้ว การชั่งนั้นก็เป็นการชั่งที่ไม่ชอบ มาตรา ๓๔ ก็ยังได้กล่าวไว้ชัดถึงว่าการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีสำหรับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นต้องกระทำด้วยความเป็นธรรม และต้องกระทำด้วยความรวดเร็ว การที่รัฐบาลจะได้นับหนึ่งใหม่โดยไม่ได้คำนึงถึงวันเวลาที่เขาถูกคุมขังแล้ว อันนี้ก็เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ อย่างชัดแจ้งซึ่งเป็นการสอบสวนโดยไม่เป็นธรรมและไม่เป็นการสะดวกรวดเร็วเท่าที่ควร ข้อสังเกตในประการต่อมาจะเห็นได้ว่า ที่รัฐบาลได้กล่าวว่ามีผู้ต้องหาหลายคนผู้ต้องขังหลายคนที่มามอบตัวต้องการให้รัฐบาลให้การดูแลรักษาเพื่อความปลอดภัยนั้น กระผมคิดโดยสามัญสำนึกของคนธรรมดาว่า การจะให้ความปลอดภัยบุคคลใดนั้นไม่จำเป็นจะต้องคุมขังโดยอำนาจของกฎหมาย ท่านอาจจะให้ความปลอดภัยโดยหน้าที่ของรัฐบาลที่ดีซึ่งพึงมีต่อประชาชน เพราะแม้แต่ในคดีอาญาทั่วไปนั้นพนักงานสอบสวนเป็นอันมากก็ยังให้ความปลอดภัยต่อผู้ต้องหาหรือต่อพยานโจทก์ที่จะมาให้การในคดีสำคัญ โดยไม่ถือว่าเป็นการชั่งตามอำนาจของกฎหมายด้วยเหตุผลตามที่กระผมได้เรียนมานี้ ถ้าหากจะมีการอภิปรายในวาระ ๒ กระผมก็สงวนสิทธิที่จะไม่รับมาตรา ๔ ของรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่จะกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถึงข้อสงสัยบางประการ ที่ท่านได้หยิบยกขึ้นมาในความแตกต่างในมาตรา ๔ ของร่างที่รัฐบาลเสนอนั้น ในเรื่องแรกคือในเรื่องที่ท่านได้กล่าวถึงการควบคุมของเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหาในคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น ว่าได้ควบคุมมาเป็นเวลานานแล้ว ทำไมถึงจะต้องมานับ ๑ กันใหม่ ความจริงนั้นในเรื่องนี้ การควบคุมได้ดำเนินการแล้วก็ปลดปล่อยไปเป็นงวดๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมใคร่จะกราบเรียนว่าการควบคุมผู้ต้องหาในคดีที่มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์สำหรับในเรื่องนี้นั้น ไม่ได้ควบคุมเหมือนอย่างผู้ต้องหาธรรมดา กระผมยังคิดว่าถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีโอกาสอยากจะให้ท่านไปแลเห็นสภาพของการดูแลของพวกเหล่านี้ว่าอยู่ในสภาพเช่นใดเราบางครั้งก็เหมือนกับอยู่บ้านธรรมดา เพียงแต่เราได้ให้อยู่ขอบเขตที่การดูแลของเจ้าหน้าที่ให้ปลอดภัยจากอันตราย แล้วการสอบสวนในการที่จะหาข้อเท็จจริงก็ได้พยายามที่จะทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ผิดจากการควบคุมของผู้ต้องหาโดยทั่วไป ที่มีการกระทำความผิดในทางอาญา แล้วนอกจากนั้นในเรื่องนี้สำหรับผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมอยู่อย่างมากที่สุด มีการควบคุมเพียงชั่วระยะเวลาประมาณ ๕ เดือน ๖ เดือนเศษ คือว่าสำหรับที่อยู่ยาวนานที่สุด มีอยู่เพียง ๓ คน คือถูกควบคุมตั้งแต่วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๑๗ ส่วนนอกนั้นก็ถูกควบคุมในระยะเวลาไม่ถึงนี้ทั้งสิ้น ส่วนมากก็ถ้าพ้นความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่จะดูแล เราก็ปลดปล่อยไปหรืออาจจะเห็นว่าเขาสามารถจะช่วยตัวเองได้ในกรณีที่เขาสามารถตามตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดถึงว่า ทำไมจะต้องใช้การควบคุมแบบนี้ คือ อาจจะให้ความดูแลกับเขาก็ทำได้ ในเรื่องนี้กระผมคิดว่าในครั้งแรกเราก็ไม่แน่ใจว่าการที่เขาเข้ามามอบตัวนั้น จะเป็นการเข้ามามอบตัวด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือไม่ เราจำเป็นจะต้องดูความเป็นไปที่แท้จริง เพราะการเข้ามามอบตัวบางครั้งเราสอบไปสอบมาแล้วเป็นการเข้ามาลวงความลับเรา เป็นการเข้ามาเพื่อหยั่งดูชั้นเชิงหรือดูความเป็นอยู่ของฝ่ายเรา การดำเนินการในลักษณะการของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์นั้นมิใช่เป็นการดำเนินการโดยลักษณะการธรรมดา มันมีลักษณะการที่เกือบเทียบว่าจะเป็นสงคราม เป็นสงครามที่จะเอาชนะกันในทางจิตใจ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทางด้านนี้ก็ได้คำนึงถึงในปัญหาเหล่านี้เป็นเรื่องใหญ่ในการควบคุมดูแลเขา

LIRT

นี้ ถ้าเราดำเนินการในลักษณะที่เอาเขาเป็นฝ่ายตรงกันข้ามเป็นศัตรู เราก็ยิ่งจะเพิ่มศัตรูมากขึ้น แต่ถ้าเราได้ดูแลเขา ทำความเข้าใจกับเขาและให้เขาเห็นว่าเรามีความยุติธรรม สิ่งที่เราจะได้ประโยชน์ก็ย่อมมีมาก เพราะฉะนั้นการที่ได้ดำเนินการที่ผ่านมาส่วนใหญ่ก็ยึดถือแนวอย่างที่ กระผมได้กราบเรียนมานี้ กระผมใคร่จะกราบเรียนชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจต่อท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติในปัญหาบางข้อที่สงสัยเพียงแค่นี้ กระผมขอขอบคุณครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมถาวร ชะนะภัย กระผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่รัฐบาลเสนอมาร่วมกับที่ท่านสมาชิกทั้งสองได้เสนอมาด้วย กระผมมิใช่เป็นนักกฎหมายครับ แต่ว่าได้อ่านร่างที่รัฐบาลเสนอมามีความเห็นอยู่ ๓ ประการ

ประการแรกกระผมมีความเห็นว่าในหลักการและบทบัญญัติมีลักษณะที่ขัดกัน อยู่ในตัว ที่ว่าขัดกันนั้น กระผมมีความเข้าใจอย่างนี้ คือให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ และในเหตุผลตอนหนึ่งที่ว่าเพื่อเป็นหลักประกันแก่เสรีภาพของบุคคลตาม บทบัญญัติมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญของรัฐบาล กระผมมีความเห็นว่าไม่ได้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับนั้น แล้วเหตุผลจึงขัดกันอยู่กับบทบัญญัติดังกล่าว

ประการที่ ๒ กระผมมีความเห็นว่าร่างในมาตรา ๔ ของรัฐบาลขัดกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ที่รัฐบาลเคยแถลงต่อสภานี้ ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๗ ที่บัญญัติว่า รัฐพึงจัดระบบงานของกระทรวงยุติธรรมให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน การที่มาตรา ๔ ได้บัญญัติให้อำนาจพนักงานสอบสวนได้ควบคุมผู้ต้องหาเหล่านี้ไว้นานอีกต่อไปถึง ๑๖ เดือนยังไปขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ ที่ว่าการพิจารณาคดีจะต้องพิจารณาด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม

และประการสุดท้ายคือประการที่ ๓ กระผมจะได้อ่านโครงการการุญทัณฑ์โทษที่ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลได้แจกจ่ายแก่บรรดาสมาชิก กระผมเองนั้นมีความเห็นใจทหารหาญของชาติ มีความเห็นใจเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความเห็นใจตำรวจและแม้กระทั่งประชาชนที่เป็นอาสาสมัคร ซึ่งได้ยอมเสียสละชีวิตในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายแต่อย่างไรก็ตามเมื่อได้อ่านในโครงการการุญทัณฑ์โทษอันเป็นโครงการที่ดั้น ในหน้า ๑๐ ได้เขียนไว้ว่า ผู้สงสัยมีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ควรจะได้รับ การปลดปล่อย ไม่ควรจะต้องนำตัวไปฟ้องร้องยังศาล แต่กฎหมายอาญาไม่มีบทบัญญัติไว้ก็ไม่สามารถจะทำได้ ดังนั้นก็สามารถต้องใช้อำนาจตามโครงการ

การรณรงค์แพทย์นี้ เมื่อพิจารณาดูในโครงการนี้ กระผมมีความคิดเห็นเป็นส่วนตัวว่าตามมาตรา ๔ นั้นขัดกับโครงการนี้ซึ่งเป็นโครงการรัฐบาลโดยตรง กระผมจึงขอยืนยันว่าผู้ร่างกฎหมายของรัฐบาล ซึ่งเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งภูมิปัญญาและความรู้ โฉนจึงร่างกฎหมายโดยมีรายละเอียดและบทบัญญัติ ขัดกับหลักการและเหตุผลของกฎหมายที่ร่างขึ้นมาเอง กระผมมีความคิดเห็นเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณ

พันตำรวจเอก หม่อมราชวงศ์ยงสุช กมลასน์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมจะขออนุญาตพูดในฐานะสมาชิกสภาคนหนึ่งและในฐานะที่ผมเคย เป็นเจ้าหน้าที่ในด้านนี้และเป็นพนักงานสอบสวนมา ผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้ยิน ท่านสมาชิกบางท่านอภิปรายว่าเจตนารมณ์ของคำสั่งของคณะปฏิวัติฉบับนี้เพื่อจะควบคุม ตัวผู้ต้องหาทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพหรือแก่ลี้ภัยผู้ต้องหาที่มีความเห็นตรงกันข้ามกับรัฐบาล ผมขอรับรองว่าในระยะ ๑๐ ปีนับจากปัจจุบันขึ้นไปนั้น พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ ของเรานี้ได้พยายามทำหน้าที่ด้วยความเป็นธรรมและเจตนารมณ์ของคำสั่งของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ ก็ออกมาเพื่อต้องการจะไม่ให้เอาคนเข้าคุก คือเราเปลี่ยนทัศนคติ ต้องการใช้มาตรการ ทางการเมืองแทนที่จะเป็นมาตรการทางกฎหมาย เพราะอะไร เพราะเราได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ต้องหาที่มีการกระทำเป็นคอมมิวนิสต์นี่เป็นผู้ที่ได้มีความผิดทางแนวความคิด ไม่ใช่อาชญากร ถ้าเป็นอาชญากรเราเอาไปตัดสินตามเราเอาเข้าคุกเข้าตะรางออกมาแล้วก็กลับตัวได้ แต่ผู้ต้องหา ทางการเมืองนี่เป็นเรื่องของความคิด เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วถ้าเราจะใช้มาตรการทางกฎหมายธรรมดา เมื่อพนักงานสอบสวนจับมาได้ สอบสวนเสร็จส่งฟ้องศาลพิพากษาจำคุก พวกเหล่านี้เข้าไปอยู่ในคุกแล้วก็ไม่ได้ทำอะไรให้ดีขึ้น เพราะความคิดทัศนคติอุดมการณ์ของท่านเหล่านี้ไม่ยอม เปลี่ยนแปลง นอกจากนั้นยังจะไปแผ่ขยายลัทธิที่เราไม่ยอมรับในคุกอีกด้วย ทำให้เป็นประโยชน์ ต่อฝ่ายตรงข้าม แทนที่จะเป็นผลดี ฉะนั้นเจ้าหน้าที่จึงได้พิจารณาเห็นแล้วว่า ถ้าเรามีมาตรการ ในการที่จะเอาตัวเขามา แล้วก็ควบคุมอย่างมิตร ไม่ใช่เอาไปเข้าห้องขังตีตรวน เราพยายามทำ ความเข้าใจทัศนคติทางการเมืองเพื่อให้แก่เห็นว่าสิ่งที่เขาทำไปนั้นนะไม่ถูกต้อง ให้กลับความคิด เสียใหม่ มาร่วมกันเพื่อชาติไทยของเราแทนที่จะทำเพื่อผลประโยชน์ของชาติอื่น และกระผม กล้ารับรองยืนยันได้ในระหว่างที่กระผมรับผิดชอบในด้านนี้เราไม่เคยทำอันตรายต่อพวกเหล่านี้

LIRT

และที่เราจำเป็นต้องส่งฟ้องจริงๆ และศาลพิพากษาจำคุกนั้นไม่ถึง ๒ ปีครึ่งแน่ชัด เราพยายามจะใช้มาตรการทางการเมืองดังที่กระผมกราบเรียนแล้วทำความเข้าใจกัน ที่นี้การทำความเข้าใจนี้ครับ มันใช้เวลาเพราะว่าผู้ต้องหาเหล่านี้อยู่ในป่าในเขา ๒๐ ปีขึ้นไป การที่เราเอาตัวเขามาแล้วเราจะเปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนอุดมการณ์เขาทันทีทันใดไม่ได้ เราจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการพูดจาทำความเข้าใจในทางการเมืองให้เขาเข้าใจว่า ความคิดของเขานั้นส่วนใหญ่ผิด แต่ถ้าเรามามีผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของชาติไทยด้วยกันแล้ว เราสามารถจะอยู่ร่วมในสังคมกันได้โดยไม่ต้องเป็นปรปักษ์กัน โดยไม่ต้องเข่นฆ่ากัน โดยไม่ต้องใช้วิธีรุนแรง ซึ่งผลที่เจ้าหน้าที่โดยตรงได้ปฏิบัติมานั้น กระผมกล้ากราบเรียนได้ว่าเราได้ผลประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ครับ ที่ทำให้ท่านเหล่านี้คลี่คลายจากความรู้สึกในทางรุนแรงที่จะฆ่าฟันกันเองระหว่างคนไทยกลับกลายมาสู่แนวสันติ คือมีการขัดแย้งกันทางแนวความคิด เรายอมเขาในขณะที่เรายอมเขา นี้เราก็อาจจะปล่อยตัวเขาออกไป ถ้าเขาไม่ดำเนินการโดยวิธีรุนแรง อันนี้มีสถิติอยู่ที่ กอ.รมน. ซึ่งมีท่านพลโทสายหยุดกั๊งอยู่ที่นี้ ก็น่าจะชี้แจงได้ครับว่า การที่เราควบคุมตัวผู้ต้องหาที่เราไม่ได้เอาเขามาขัง ไม่ได้เอาเขามาทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพ ด้วยเจตนาธรรมณ์ดังที่สมาชิกบางท่านเข้าใจ เราพยายามที่จะทำความเข้าใจ เป็นเพื่อน ทำความอบอุ่นให้แก่เขาอย่างยิ่ง จนกระทั่งบางครั้งมีคนกล่าวว่า ถ้าใครอยากสบาย อยากให้พัฒนา อยากให้ได้เสื้อผ้ามีอาหารกินฟรีให้เป็นคอมมิวนิสต์เถิด ถึงขนาดนี้ครับ แทนที่จะเข้าใจว่าเราเอาเขามาขังขัง เอามาให้เขาเดือดร้อนและนอกจากนั้นเราได้ทำความเข้าใจกับครอบครัว กระผมเองเคยอยู่ในเรื่องนี้มานาน ได้ทำความเข้าใจตลอดถึงบิดามารดา ญาติพี่น้อง ทำความเข้าใจไปส่งถึงบ้าน และผลดีมันก็เกิดกับส่วนรวมของชาติในแง่ที่เราไม่มีศัตรูต่อไป ในที่สุดนี้ กระผมจึงขอกราบเรียนว่าเจตนาธรรมณ์นะครับ ของคำสั่งของคณะปฏิวัตินั้น ขอความกรุณาอย่ามองในแง่ร้ายนักว่ารัฐบาลต้องการที่จะควบคุมตัวผู้ต้องหาทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพรังแก แก้งจับ ความจริงนั้นเจตนาธรรมณ์จริง ๆ นะครับ ก็คือเพื่อต้องการทำให้คนเหล่านี้กลับมาเป็นพวกเดียวกันเท่านั้นเอง

นายใหญ่ ศรีตชาติ : ท่านประธานครับ สภายอมรวมกฎหมายนี้ทั้ง ๓ ฉบับเข้ามารวมกัน ที่อภิปรายกันมาแล้วนั้น ยังไม่ได้บอกว่าควรจะมีฉบับใดเป็นหลัก ผมเองฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งคือ คุณระวี ภาวิไล แถลงถึงเหตุผลและหลักการ ผมคิดว่าร่างนั้น

LIRT

เป็นร่างที่ดีที่สุด ๓ ฉบับ ซึ่งควรจะทำเป็นหลัก ถ้าเอาร่างนี้เป็นหลักแล้วปัญหาที่จะพาดพิงไปถึงสิ่งอื่น มันก็จะเบาบางลง เพราะที่ไม่มีสมาชิกในสภาจะไม่รับหลักการเลยจากที่ผมฟังมา ประเด็นที่จะพูดก็ว่าจะเอาหลักของใคร แต่หลักของรัฐบาลนั้นรู้สึกว่าจะไม่ค่อยในทัศนคติของผม ที่ไม่ดีก็มีอยู่ ๔ ประการ ประการแรก ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวถึงการเอาคนมาขัง เพื่อให้ความปลอดภัยของเขานั้นผมไม่เห็นด้วย จะจริงหรือไม่จริง ผมไม่เห็นด้วย นักขุ่นทองอยู่ในกรงทองยังไม่อยากจะอยู่ในที่คุมขังเท่ากับอยู่ในป่า ฉันทัดมนูซึ่งดีกว่าสัตว์เดรัจฉานก็ไม่อยากเสียเสรีภาพแน่นอน กระผมเป็นคนที่จะอาจจะเป็นคนคำนึงถึงเสรีภาพมากจนเกินขอบเขตและถึงแก่เป็นอันตรายแก่สังคม แต่กระผมคิดว่าถึงจะเป็นคนที่ เป็นคอมมิวนิสต์หรือเป็นอะไรไปก็ตาม เสรีภาพก็ยังอยากอยู่ ถ้าไม่ได้อยากอยู่ก็ไม่จำเป็นต้องไปอยู่ในเขา เพื่อจะยิงกับคนที่จับเข้าคุก ประเด็นนี้ผมไม่เชื่อ ถึงเป็นความจริงหรือไม่จริงผมก็ไม่เชื่อที่ผมไม่เชื่อผมยังมีข้อเท็จจริงอยู่ประการหนึ่ง ต้องขอประทานโทษว่าข้อเท็จจริงอันนี้มันขัดกับเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งที่กล่าวไว้ว่าเจตนาดีมันมีครับ เจตนาดี ไม่ใช่ไม่มี แล้วก็คนที่มาขังไม่ใช่คนคนเดียวที่มีเจตนาดี คนเจตนาร้ายก็มี ทำไมผมรู้ว่ามี แก่เป็นเจ้าของสวนยาง แก่ถูกบังคับให้ต้องไปเสียค่าคุ้มครองแต่คนคุ้มครองเป็นคอมมิวนิสต์ก็จับแกไปเป็นคอมมิวนิสต์ ก็เมื่อขังอยู่หลายปีเต็มทีแล้ว ญาติพี่น้องก็ร้องท่อมร้องไห้ ก็มาจ้างผมเป็นหมอลความ เพราะผมเป็นหมอลความ ก็เล่าให้ฟังว่าเขาจะเอาเงินล้านหนึ่งถึงจะปล่อย ถ้าเอาเงินล้านหนึ่งปล่อยละก็เพื่อหวังดีต่อประเทศอย่างไรก็ใช้ไม่ได้แล้ว อันนี้ก็อาจจะจะเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่ามันมีอยู่สองประเภท ประเภทหนึ่งขังเพื่อริดเงิน ไปดูผู้ต้องขัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงไปดูประวัติผู้ถูกขัง เศรษฐีมีมาก ทำไมจึงต้องขัง ขังเพื่อริดเอาเงิน พวกนี้ต่างหากผมอยากคุ้มครอง แต่ว่าถ้าเราไปคุ้มครองอย่างนี้มันไม่มีหลักเกณฑ์ในการออกกฎหมาย เอากันก็ควรจะให้มันเป็นไปตามวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งใช้เป็นหลักการปกครองบ้านเมืองมานานแล้ว การร่างกฎหมายนี้มานั้นเราไม่ใช่ต้องการปล่อยคนผิด เราไม่ปฏิเสธในการที่จะเป็นมิตรกับคนที่ก่อการร้ายในทางการเมือง ผมคิดไกลไปยิ่งกว่านั้นอีกว่าความเห็นที่แตกต่างในทางการเมืองนั้น ถ้าจะรับเสรีภาพของคนแล้วก็ควรจะรับว่าทุกคนควรจะมีสิทธิ แต่คนที่ตัดสินโชคชะตาของบ้านเมืองไม่ใช่เรา ไม่ใช่พนักงานที่จะเอาคนมาขังเท่านี้ครับที่จะใช้โชคชะตาของบ้านเมือง แต่จะเป็นคนที่มีเสียงข้างมาก ในทัศนคติของผมจะผิดหรือถูกผมก็ไม่ทราบ นี่เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่สอง การขัง

LIRT

คนที่ซึ่งให้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดโดยอาศัยอำนาจคำสั่งคณะปฏิวัติคือคนคนเดียวออกกฎหมายนั้นก็เป็นวิธีการของเผด็จการ ถึงจะหวังดีหรือหวังร้ายเรารับระบบนี้ไม่ได้ กฎหมายที่ร่างมาอย่างที่เป็นสมาชิกสองท่านและผมรับและสนับสนุนอยู่ท่านหนึ่งนั้นก็คือทำให้เข้ามาสู่ระดับเสมอภาคในการที่จะแสวงหาความยุติธรรม เมื่อมันเป็นอย่างนั้นแล้วก็แปลว่าเราไม่ได้แยกคนว่าใครมีความเห็นแตกต่างกับเรา จะต้องถูกขัง จะต้องเป็นอันตรายแก่ประเทศ บางทีเราเองอาจจะเป็นอันตรายแก่ประเทศก็ได้ คนที่ตัดสินไม่ใช่เรา คนตัดสินคือประชาชนทั้งชาติ ประชาชนทั้งชาติโดยสมมติก็คือออกประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อแลกกับเอกราชทางศาลไว้ ให้เป็นหลักในการที่จะขังคนเอาคนเข้าคุกหรือปล่อยคน หรือลงโทษคน ก็เมื่อเราไม่ใช้กฎหมายฉบับนั้นแล้ว คนคนเดียวเขียนคำสั่งคณะปฏิวัติก็มาเป็นกฎหมายเราจะมารับรองเอาอย่างนี้ ผมกลืนไม่ลงครับ เพราะฉะนั้นร่างของรัฐบาลบกพร่องตรงนี้เป็นประการสำคัญไม่มีความหมายเลย ส่วนทัศนคติที่ว่าล่วงเกินไปว่ารัฐบาลอยากจะกดขี่ข่มเหงคนหรือไม่นั้นก็ไม่ใช่รัฐบาลนี้หรอก แต่ว่าถ้ารัฐบาลนี้ยังจะเอาอีกก็รัฐบาลนี้ด้วย รวมทั้งรัฐบาลที่ออกคำสั่งคณะปฏิวัติด้วย อีกประเด็นหนึ่งครับ การยกเลิกหรือให้อำนาจนี้ ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ใครไม่ว่าตำแหน่งใดๆ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือพนักงานชั้นใดซึ่งเป็นข้าราชการ และข้าราชการในขณะนี้ทัศนคติมันเปลี่ยนไปบอกว่าระบบมลายูธิปไตยจะสูญสิ้นไปแล้ว ประชาธิปไตยจะเกิดขึ้นแล้ว ประชาธิปไตยจะเกิดก็คือทัศนคติของคนข้างมาก ผิดถูกก็คนข้างมากซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ อะไรเล่าเป็นทัศนคติของคนข้างมาก ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาออกโดยสภา สภาที่สันนิษฐานหรือรับรู้กันทั่วโลกว่าเป็นตัวแทนของคนข้างมาก เราไม่ใช่ แต่จะใช้คำสั่งของคนคนเดียว อันนี้ผมจึงไม่เห็นด้วยอีกประเด็นหนึ่ง ข้อสุดท้าย การที่บอกว่าการขังคนชอบหรือไม่ชอบนั้นเป็นทัศนคติเขา คนถูกขังไม่ชอบแน่ แต่คนขังบางทีก็ชอบบางทีก็เศร้าใจ คนที่ขังคนนั้นไม่ค่อยถูกขังเท่าไรหรอกครับ ลองไปถูกขังสัก ๗ วันจะร้องให้ ผมเคยมีเพื่อนเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย เข้าไปอยู่ในคุกก็ร้องให้เหมือนกันเคยแต่ขังคน แต่ไม่เคยถูกขัง ข้อเท็จจริงเราต้องรับ ผมมีเพื่อนอยู่ ๒ คน ไปติดคุกเพราะพวกปฏิวัติก็ร้องให้ ตัวเคยแต่ขังเขา แต่ไม่เคยถูกขัง เราอยู่ในสถานที่ถ้าใครไม่เคยถูกขังลอง ผมมีเพื่อนสมาชิกอยู่คน อยู่ใกล้ๆ นี้เฉยๆ ครับ ถูกขังมาเสียมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นจะต้องรู้ เดกเอานั่นมันไม่ถูกหรือครับ, ห้องขังไม่ใช่ไฮเต็ลหรือครับ ผมจึงเห็นกับร่างของคุณระวี ภาวิไล ขอความกรุณาท่านสมาชิก

LIART

เอานั่นเป็นหลัก แล้วส่วนข้อปลีกย่อยไปพิจารณากันในชั้นแปรญัตติ

นายมรุต บุณนาค: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกล่าวแสดงความรู้สึกอันแท้จริงที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวก่อนว่าเป็นท่านองว่าเจ้าของร่างได้อภิปรายเป็นท่านองว่ารัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่กระทำการลิดรอนสิทธิเสรีภาพประชาชนนั้นกระผมไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้น กระผมหมายถึงว่าที่มาของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๙ นี้ไปลอกข้อความประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๒ ของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งมีที่มาอันไม่ถูกต้อง คือ ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนเอามาปฏิบัติตามกันเรื่อยมา ถึงแม้ว่าในทางปฏิบัติขณะนี้ท่านยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการณ์แล้ว ให้ความเป็นธรรมต่อผู้ต้องหาประการใดนั้น โดยที่ท่านเป็นเพื่อนของกระผมและเป็นนายตำรวจผู้มีเกียรติ กระผมเชื่อ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ว่าเป็นจริงตามนั้น กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกซึ่งเพิ่งนั่งลงสักครู่นี้ที่ว่าการพิจารณาควรจะถูกร่างของใครเป็นหลักสักร่างหนึ่ง กระผมเห็นด้วย แต่กระผมเห็นว่าพิจารณาร่างของใครเป็นหลักนั้นน่าจะได้รับการพิจารณาในที่ ๒ โดยคณะกรรมการวิสามัญหรือคณะกรรมการเต็มสภานี้ซึ่งจะได้ว่ากันไป ในประเด็นอีกข้อหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวว่าต้องการให้ผู้ที่มีความคิดเห็นในทางการเมืองซึ่งฝักใฝ่ต่อความรู้สึกในการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ได้รับการอบรมในระยะเวลาอันสมควร ต้องการระยะเวลาอันนานกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ กระผมไม่เห็นด้วยนโยบายเช่นนั้นถ้าจะเปรียบเหมือนในบางประเทศที่ปกครองด้วยเผด็จการเขาเรียกว่านโยบายล้างสมอง ท่านไม่น่าจะเอาคนมาล้างสมองด้วยใช้อำนาจกฎหมายซึ่งในระยะเวลาอันยาวนานเช่นนั้น นโยบายของท่านที่ได้วางไว้ในการเข้าถึงประชาชนท่านได้ปฏิบัติได้ครบถ้วนหรือไม่ การเข้าถึงประชาชนทุกหมู่บ้าน ทุกซอก ทุกป่า ทุกเขา โดยไม่กีดข่มเหงประชาชนนั้นน่าจะ เป็นนโยบายที่ถูกต้องในการให้ประชาชนเข้าใจถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตยยิ่งกว่าที่จะเอาคนมาขังเอาไว้ ประการสุดท้าย บุคคลที่สูญเสียอิสรภาพ สิ่งที่เขาต้องการคือลูกเขาเมียเขา เขาต้องการกลับไปอยู่กับครอบครัวของเขา บุคคลเหล่านี้มีเป็นอันมากที่ถูกขังไว้เป็นเวลาแรมปี ท่านจะขังเขาไว้อยู่อีกต่อไปจะเป็นการสมควรหรือไม่ กระผมขอฝากไว้ด้วย นอกจากนี้กระผมขอกล่าวสักเล็กน้อยในร่างของท่านอาจารย์ ระวี ภาวิไล นั้นย่อมมีความหมายว่าเมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วบรรดาผู้ต้องหาทั้งหลายทั้งปวงตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๙

จะต้องปล่อยตัวทันที ส่วนร่างของรัฐบาลนั้นมีความหมายว่าเมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว เจ้าหน้าที่อาจจะขังได้อีก ๔๘๐ วัน บวกกับระยะเวลาที่เคยขังมาแล้วแต่เดิม อันนี้ผมขอฝากไว้ด้วย ส่วนร่างของกระผมนั้นกระผมมีข้อความว่าให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตามกฎหมายภายใน ๗ วัน หรือปล่อยตัวแล้วแต่กรณีย่อมมีความหมายว่าเมื่อหลักฐานไม่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดที่จะฟ้องร้องได้ก็ต้องปล่อยตัวไป แต่ถ้าเมื่อหลักฐานปรากฏอยู่ก็ต้องดำเนินการภายใน ๗ วัน ซึ่งเป็นการให้ความชอบธรรมตามวิถีทางกรปกครองระบอบประชาธิปไตย กระผมขอฝากไว้ด้วยครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกว่าการพิจารณาเนี่ยยังไม่ค่อยจะกระจ่างชัดนัก กระผมขอกรุณาแยกประเด็น ประเด็นแรกก็คือว่าสภานี้จะรับหลักการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ หรือไม่ ประเด็นที่สองก็คือ ถ้าเลิกแล้วจะทำอย่างไรต่อไป กระผมคิดว่าถ้าไม่แยกแล้วจะสับสนเป็นอันมาก สำหรับในประเด็นแรกที่ว่าควรยกเลิก ป.ว. ๑๙๙ หรือไม่ กระผมคิดว่าไม่เป็นปัญหานัก เพราะว่าทั้งร่างของท่านสมาชิกก็ดีและร่างของรัฐบาลนั้นตรงกันทุกประการ เพราะฉะนั้นประเด็นที่เหลือที่เป็นปัญหาสำคัญที่สภานี้จะต้องใช้ดุลพินิจก็คือเมื่อเลิก ป.ว. ๑๙๙ แล้วเราจะทำอย่างไรต่อไป อันนี้ก็เป็นอย่างที่ท่านเจ้าของญัตติที่เพิ่งนั่งลงไปนั้นได้ชี้แจงแล้ว คือร่างของรัฐบาลนั้นพูดง่าย ๆ ก็คือว่าเมื่อยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติแล้วให้ท่านเจ้าหน้าที่จะควบคุมตัวต่อไปได้ ๓๖๐ วันในกรณีที่เป็นเขตธรรมดา ๔๘๐ วันในกรณีที่เป็นเขตแทรกซึม นี่คือสาระของร่างรัฐบาล ร่างของอาจารย์ระวีนั้น ยกเลิกแล้วปล่อยหมด ร่างของคุณ มารุต อยู่กลาง ๆ ก็คือเมื่อยกเลิก ป.ว. ๑๙๙ แล้ว ให้รัฐบาลรีบดำเนินการ คนที่จะฟ้องก็ฟ้องเสีย คนที่ไม่ฟ้องก็ปล่อยไปเสีย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าที่สภานี้จะต้องวินิจฉัยก็คือ ในระหว่าง ๓ ร่างนี้จะเอาร่างไหน กระผมขอกราบเรียนสั้น ๆ แต่เพียงเท่านี้ว่า ร่างของรัฐบาลนั้นสภานี้รับไม่ได้ ขอประทานโทษนะครับ ไม่ใช่ไม่ยอมรับ แต่รับไม่ได้ครับ รับไม่ได้เพราะว่าร่างของรัฐบาลในมาตรา ๕ นั้นขัดกับรัฐธรรมนูญอย่างฉกรรจ์ ขัดในหมวด ๓ มาตรา ๓๑-๓๒-๓๓-๓๔ ขัดหมดครับ เมื่อก่อนนี้ในการใช้ประกาศคณะปฏิวัติก็ดี ใช้พระราชบัญญัติป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ก็ดี ทำได้ เพราะเรายังไม่มีรัฐธรรมนูญ ปัจจุบันนี้รัฐธรรมนูญมีแล้ว แต่รัฐบาลกลับเสนอกฎหมายที่ขัดรัฐธรรมนูญอย่างฉกรรจ์ถึง ๕ มาตรา

LIRT

สภานี้รับไม่ได้ ไม่ใช่ไม่ยอมรับนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเพื่อให้กระจำนี่ ของที่ขัดรัฐธรรมนูญอย่ารับไปเลย ที่เหลือก็มีแต่เพียงว่าจะเอาของอาจารย์ระวีหรือเอาของคุณมารุตของอาจารย์ระวินั้นกระผมคิดว่ายังไม่รัดกุม ปล่อยไปเลย พอปล่อยออกพ้น ตำรวจก็จับอีก ย่อมทำได้ แต่ว่าของคุณมารุตนั้นขัด ถ้าหากว่าอยากจะจับเห็นว่าเขามีความผิดก็ฟ้องศาลไปเลย ถ้าไม่ฟ้องก็ปล่อยออกมา ถือว่าเขาไม่มีความผิด อันนี้รัดกุมที่สุด เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอสนับสนุนว่ารัฐสภาที่น่าที่จะรับร่างของคุณมารุต ของรัฐบาลนั้นโดยสรุปก็คือว่าของรัฐบาลรับไม่ได้ของอาจารย์ระวินั้นดีแต่ว่ายังไม่รัดกุม มีรัดกุมก็ของคุณมารุต ขอบคุณครับ

นายธานี นทร์ กรัยวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายธานี นทร์ กรัยวิเชียร ใครจะขออภิปรายในแง่ที่ว่าร่างของรัฐบาลนั้นมีเหตุผลสมควรที่จะได้รับการสนับสนุนตามสมควรตามที่ท่านสมาชิกที่เพิ่งนั่งลง และคุณมารุต รวมทั้งท่านอาจารย์ระวีด้วย บอกว่าตามร่างของรัฐบาลนั้นน่าจะผลเท่ากับว่าพนักงานสอบสวนนี้สามารถจะขังต่อไปได้อีกถึง ๔๘๐ วันนั้น ผมยังไม่เห็นด้วย โดยเหตุผลที่ว่าผมใครจะขอเปรียบเทียบเสียก่อนว่า ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ จะเห็นได้ว่าการขังนั้นน่าจะจะเป็นการขังเพื่อทำการสอบสวนก็ได้ประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นการขังเพื่อรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของประเทศก็ได้ หรือว่าขังไว้เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองก็ได้ ๓ เหตุด้วยกันขังได้เลยโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาซึ่งเรื่องนี้เมื่อคราวแรกที่ร่างของท่านอาจารย์ทั้งสองได้เข้ามาสู่สภา ผมก็ได้อภิปรายแล้ว ผมก็เห็นด้วยในหลักการว่ากฎหมายอย่างนี้ใช้ไม่ได้ กฎหมายอย่างนี้แม้ว่าเขาจะเป็นผู้ก่อการร้าย แม้ว่าเขาต้องการจะทำลายทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบการปกครองของเรา เราก็ทำไม่ได้ จุดเด่นของระบอบประชาธิปไตยนี้ก็คือว่าเราให้ความมีมนุษยธรรมแก่บุคคลทุกฝ่ายโดยที่เรียกว่าเมื่อมีข้อกล่าวหาอันใดก็ต้องให้ศาลยุติธรรมเท่านั้นเป็นผู้วินิจฉัยตามหลักนิติธรรม แต่การขังชั่วคราวจนจรจัดขังลิ้มอย่างนี้ใช้ไม่ได้ แต่ร่างของรัฐบาลไม่ใช่อย่างนั้น ที่บอกกว่า ๔๘๐ วันนี่เป็นการขังอย่างสูงสุด สูงสุดเท่านั้นที่จะได้ ๔๘๐ วัน สมมติว่าถ้าหากว่าพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนแล้วเห็นว่าเรื่องนี้ควรจะปล่อยตัวไป ปล่อยไปได้ทันที แต่ตรงกันข้ามถ้าหากว่าเห็นว่าการสอบสวนในระยะเวลา ๓๐ วันยังไม่เสร็จ อาจจะต้องสอบสวนต่อไปอีก ก็สอบสวนต่อไปได้อีก ๖๐ วัน แต่ว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจแต่ว่าตรงกันข้าม

LIART

ถ้าหากว่าเป็นในเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ ซึ่งเวลานี้มีถึงกว่า ๓๐ จังหวัดแล้วนะครับ ขอความกรุณาท่านสมาชิกได้โปรดดูภาพนี่ครับ ที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้แทรกซึมอยู่เป็นจำนวน ๓๐ กว่าจังหวัด ขอให้ดูภาพนี้ เห็นไหมครับ นี่แหละครับ แล้วพวกเหล่านี้เป็นพิษเป็นภัยต่อบ้านเมืองของเราประการใด ท่านสมาชิกคงจะทราบแล้ว คราวนี้ปัญหาที่มีต่อไปว่า ถ้าหากว่าอยู่ในเขตแทรกซึมอย่างที่ได้ชี้ภาพแผนที่นี้ให้ท่านดู ทำอย่างไร กฎหมายของรัฐบาลนี้ ได้มีมาตรการพิเศษไว้ว่า ถ้าในเขตเหล่านี้ก็ขังต่อไปได้อีก ๑๘๐ วัน แต่จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจ นี่แหละครับ มันเป็นเรื่องนี้เป็นช่วง ๆ ไป คราวนี้หลังจากกระยะนั้น ได้สิ้นสุดไปแล้ว ทำอย่างไร ตามมาตรา ๑๘ ก็ได้ให้โอกาสแก่ผู้ก่อการร้าย หรือว่าผู้ต้องขังนี้ มาขออนุญาตศาลอีกครั้งละ ๙๐ วัน ๓ ครั้ง แต่การขอคราวนี้พนักงานสอบสวนจะต้องแสดงต่อศาลว่า การกักขังนั้นเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนเท่านั้น ไม่ใช่ขังเพื่อความมั่นคงของประเทศ หรือว่าขังเพื่อความสงบเรียบร้อย เพราะฉะนั้นศาลอาจจะไม่ให้ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมมติว่าผมนั่งพิจารณาในศาลชั้นต้นนี้ กรณีอย่างนี้ศาลต้องพิจารณาเป็นพิเศษทีเดียวว่า อะไร ขังกันตั้งนานแล้ว แล้วยังจนบ้านนี้ยังสอบสวนไม่เสร็จนี้ ไม่อนุญาตก็ได้ ศาลอาจจะไม่อนุญาตก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ครับ อยู่ในอำนาจของศาลที่จะอนุญาตหรือไม่ แล้วสมมติเอาละว่า ได้เกิดมีกรณีที่เราเรียกว่ากักขังหรือคุมขังโดยไม่ชอบด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ผู้ที่ต้องขังอยู่นั้น อาจที่จะร้องขอต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐ อยู่แล้วนะครับ อาจจะมาร้องต่อศาลได้เสมอ แล้วศาลต้องพิจารณาดู ถ้าหากว่าเห็นว่าการขังนั้นนะ ไม่ใช่เป็นไปเพื่อการสอบสวน ศาลไม่ยอมก็ได้ การก่อการร้ายนี้เป็นอาชญากรรมที่มีแผนที่สูงที่สุดแล้วนะครับ ซึ่งเป็นภาระอย่างยิ่งของฝ่ายบริหารของบ้านเมืองนี้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องช่วยกันประสานงาน ต้องทำความเข้าใจในด้านของบริหารเหมือนกันว่า อย่างนี้กรณีอย่างนี้เราจะให้เวลาฝ่ายบริหารเพื่อจะสอบสวนในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็ได้เปิดอกให้เราฟังแล้วว่า ในระยะเวลานั้นนะ เป็นระยะเวลาสอบสวนเพื่อดูว่าเขานี้มา ยอมตัวนี้ หรือว่ามามอบตัวนี้ มามอบด้วยความสุจริตใจหรือไม่ซึ่งการสอบสวนนี้ไม่ใช่เฉพาะตัวผู้ที่ยอมมอบเท่านั้น จะต้องสอบสวนถึงเรื่องนอกตัวภายนอกด้วย แล้วเรื่องอื่นๆ ด้วย รวมทั้งทางบ้านด้วย มันก็ต้องอาศัยระยะเวลามากกว่ากรณีคดีอาชญากรรมทั่วไป เพราะฉะนั้นอย่างนี้นะครับ ผมคิดว่า ถ้าหากว่าเราเชื่อฝ่ายบริหารบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ตัวบุคคล ซึ่งสมาชิกของเราท่านหนึ่ง

ท่านเป็นผู้ทำมาแล้วนี่ท่านก็ได้ให้คำมั่นสัญญาว่า เรื่องนี้มันเป็นอย่างไรร ท่านก็ได้พูดอย่างอาศัยเกียรติของท่านแล้ว เราก็น่าจะเชื่อท่านบ้าง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าปัญหาที่ในแง่เชิงผลเลิศเพื่อความมั่นคงของบ้านเมือง ผมเห็นว่าร่างของรัฐบาลนั้นน่าจะได้รับการพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง ส่วนปัญหาที่ว่า จะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ผมยังมองไม่เห็นครับว่าเรื่องนี้ไปขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่ประการใด เพราะฉะนั้นโดยผลสรุปแล้ว ผมเห็นว่าร่างของรัฐบาลนี้ควรจะเป็นร่างที่ยึดเป็นหลักในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ขอขอบคุณครับ

พลโท สายหยุด เกิดผล : ท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อเสนอข้อคิดเห็นและชี้แจงประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกในประเด็นที่ทางรัฐบาลและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอร่างกฎหมายในทางหลักการนั้น กระผมก็เห็นด้วยที่ว่าทุกฝ่ายมีความเห็นตรงกันและเจตนารมณ์ก็เช่นเดียวกัน คือมุ่งที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน และโดยเฉพาะทางด้านรัฐบาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ชี้แจงแล้ว ซึ่งกระผมเองในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ก็อยากจะสนับสนุนคำกล่าวของท่านว่า ในการแก้ปัญหาผู้ก่อการร้ายนั้นนโยบายหลักของรัฐบาลก็คือที่จะให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการของรัฐบาล เพราะฉะนั้นการดำเนินการทุกอย่างนี้ก็ต้องการที่จะให้เป็นไปด้วยความยุติธรรม แต่มีประเด็นอยู่ ๒-๓ ข้อ ซึ่งกระผมคิดว่าท่านสมาชิกควรจะได้รับฟังนอกจากเพื่อนสมาชิกของกระผมได้ชี้แจงในแง่การปฏิบัติแล้ว ก็คือ ๑. เกี่ยวกับโครงการการุญเทพ ที่กระผมได้ขออนุญาตแจกให้กับบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้รับทราบแล้ว โครงการนั้นนับว่าเป็นโครงการที่ได้ผลดี และท่านรัฐมนตรีก็ได้ให้ตัวเลขแล้ว จากผู้ที่เราปลดปล่อยทั้งหมดไปจากโครงการนี้ก็จำนวน ๔,๐๐๐ คนเศษ เกือบหมื่นคน จากจำนวนนี้ก็จะเห็นว่าผู้ถูกจับกุมและมอบตัวมาก็อยู่ในจำนวนใกล้เคียงกัน แต่จะมีอยู่ในที่ที่เราเรียกว่าศูนย์การุญเทพนี้ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คน จำนวน ๒๐๐-๓๐๐ คนนี้ก็หมุนเวียนกันอยู่ ตัวเลขนี้กระผมอยากให้ความมั่นใจว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ ซึ่งมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๙ ถึงอย่างไรก็ตามในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่นั้นก็ได้นำถึงนโยบายหลักในการป้องกันปราบปรามคอมมิวนิสต์ตามที่กล่าวนี้เป็นหลัก เพราะฉะนั้นผู้ที่จับกุมและมอบตัวก็จะได้รับการถูกปลดปล่อยอย่างเช่นในปี ๒๕๑๕ มีผู้ถูกจับกุมและมอบตัว ๒,๑๔๕ คนก็

LIART

ถูกปล่อยไปประมาณ ๒,๐๐๐ คน ปี ๒๕๑๖ มี ๑,๐๐๐ คนเศษ และก็ถูกปล่อยตัวไปจำนวน
ไล่เสียกัน ในปี ๒๕๑๗ นี้เอง ผู้ที่ถูกจับกุมมอตัว ๘๖๙ คน ถูกปลดปล่อยไปปลด ประมาณ
๗๗๘ คน ซึ่งก็เหลืออยู่ไม่กี่คน ทั้งนี้ก็จะได้ว่าตัวเลขที่จะแสดงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ทางรัฐบาล
นั้นได้ปฏิบัติตามโครงการนี้จริง และโครงการนี้ ประเด็นที่ทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเข้าใจว่าเรา
จะเอาตัวบุคคลเหล่านี้มาล้างสมองหรือเปลี่ยนความคิดของเขานั้น ในโครงการซึ่งกระผมได้
แจกให้กับท่านสมาชิกก็ได้ระบุไว้แน่ชัดว่า เราไม่มีนโยบายเช่นนั้น เพราะว่าถ้าจะทำการล้าง
สมองแบบอย่างตามลัทธิคอมมิวนิสต์แล้วก็ต้องใช้เวลามาก และใช้วิธีการที่ทางระบบเสรี
ประชาธิปไตยไม่สามารถยอมรับได้ แต่สำหรับบุคคลที่มาอยู่กับเราเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งเรา
คาดว่าระยะที่เหมาะสมกับที่สุดก็ประมาณ ๒ เดือน ระยะเวลาที่เราใช้เวลาทั้งหมดไปในด้านการ
ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะปัญหาส่วนตัวของเข่าว่าเขามีปัญหาในทางเศรษฐกิจ
คือการทำมาหากินในทางสังคมว่าไม่ได้รับความยุติธรรมหรืออย่างไร และในทางอื่น ถ้าหาก
ว่าเขาจะกลับไปอยู่ยังภูมิลำเนาหรืออยู่ที่หนึ่งทีใดแล้ว เราจะช่วยเขาได้อย่างไรในปัญหาเหล่านี้
นี้ เขาสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ไหม เราก็ไม่ต้องการที่จะให้เขามาเป็นภาระกับรัฐบาล
ที่จะต้องเลี้ยงดูเขาไปตลอดเวลา เราก็ใช้เวลาเหล่านี้ มาทำความเข้าใจ และช่วยเขาแก้ไขปัญหา
เหล่านี้ เมื่อเขามั่นใจว่าจะสามารถช่วยตัวเอง ได้ละก็จะมีความปลอดภัยโดยสมควร รวมทั้ง
ทั้งเราให้เสรีภาพแก่เขาในการเลือกถิ่นที่อยู่ว่าจะกลับไป ยังภูมิลำเนาเดิมหรือว่าจะอยากจะไป
อยู่ที่นิคม ทางรัฐบาลเราก็ได้สนองตอบ เมื่อตกลงในเรื่องเหล่านี้แล้ว บุคคลเหล่านั้นก็จะ
ได้กลับไปยังถิ่นที่เขาเลือก พร้อมกับทางรัฐบาลได้สนับสนุนให้เงินทองค่าพาหนะ ไม่ไปส่งก็
มีเงินสำหรับติดกระเป๋าไป ยังให้สิ่งของและเครื่องใช้ที่เขาจะไปดำรงชีพในชั้นต้น นี่ก็เป็น
โครงการที่รัฐบาลดำเนินการในการใช้เวลากับบุคคลเหล่านั้นสำหรับสถานที่ที่ท่านรัฐมนตรี
ได้เรียนให้ทราบแล้ว แม้แต่ชื่อเราก็พยายามระมัดระวัง เดิมเรียกว่า ที่ควบคุม ซึ่งก็ไม่ถูกกับ
เรื่องที่เราดำเนินการอยู่ ต่อมาเห็นว่าชื่อ อบรมฟื้นฟู ดูจะตรงกับความหมาย เมื่อใช้ไปผู้ที่
อยู่ในโครงการนี้ก็รู้สึกว่าจะไม่ค่อยพอใจ ขณะนี้เราก็เรียกว่า ศูนย์การศูนย์แพทย์ ในสภาพ
ของศูนย์นั้น กระผมอยากจะเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า เราได้เอาใจใส่เป็นอย่างดี และก็ได้อ
ไ้ทั้งงบประมาณในการที่จะดำเนินการให้เป็นไปในทางที่ให้เขาเกิดความรู้สึกว่าเขาอยู่เหมือน
กับอยู่บ้านของเขา แล้วก็ในการที่ทำความเข้าใจก็ไม่ใช่เป็นการอบรม เป็นการทำความเข้าใจ

LIRT

ซึ่งกันและกันและในด้านอื่น ๆ อีกรวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เหมือนกับเพื่อนฝูงมากกว่าที่จะเป็น
 ผู้ควบคุม นี่ก็เป็นนโยบายและหลักการที่เราดำเนินการอยู่ เพราะฉะนั้นมาถึงอีกประเด็น
 หนึ่ง ก็คือประเด็นเกี่ยวกับระยะเวลา กระผมก็ใคร่อยากจะฝากท่านสมาชิกว่าถ้าเห็นว่
 โครงการนี้มีประโยชน์ ซึ่งกระผมใคร่ขอยืนยันว่าต้องมีประโยชน์เป็นอันมาก แล้วก็โครงการ
 หนึ่งที่เราได้สามารถปลดเปลื้องภาระจากทางด้านตำรวจ ซึ่งเดิมเป็นผู้ดำเนินการกับบุคคล
 เหล่านี้ และทางตำรวจเองเท่าที่กระผมได้ศึกษาดูก็จำเป็นที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมาย
 ที่คุมขังต่าง ๆ ที่ทางตำรวจสร้างไว้ก็ด้วยความมุ่งหมายและเจตนารมณ์อย่างหนึ่ง งบประมาณที่
 ทางรัฐบาลให้ก็ด้วยเจตนารมณ์ที่ส่วนใหญ่เป็นไปตามภาวะปกติ เพราะฉะนั้นโครงการนี้ก็
 ช่วยแก้ปัญหา ได้ขอให้แยกบุคคลที่ถูกกล่าวหาหรือเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
 ให้มาอยู่ในโครงการนี้ ก็ทำให้เราสามารถดูแลได้ และก็ค่าใช้จ่ายงบประมาณไปในการนี้ เพราะ
 ฉะนั้นในด้านเกี่ยวกับโครงการนี้กระผมก็วิตกถ้าหากว่าท่านสมาชิกได้พิจารณา แล้วก็ลงมติ
 อย่างหนึ่งอย่างใดที่จะทำให้เราไม่สามารถดำเนินการตามโครงการนี้ได้ ก็อาจจะเป็นผลที่จะ
 กระทบกระเทือนต่อการแก้ปัญหาในขณะนี้ อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือระยะเวลา กระผมก็คิดว่า
 เรื่องนี้ก็มีความสำคัญ ถ้าหากว่าจะจะไปตามมติที่ว่า เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศในราช
 กิจจานุเบกษาแล้ว ก็ต้องใช้เป็นกฎหมาย ที่นี้ก็มีความว่าผู้ที่จับกุมมอตัวซึ่งอาจจะก่อน
 เวลานี้เพียง ๑ วัน ๒ วัน ก็จะเป็นปัญหาแก่เจ้าหน้าที่จำเป็นที่จะต้องปลดปล่อยคนเหล่านั้นไป
 ถ้าหากว่าปลดปล่อยไปแล้ว เกิดมีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยและปัญหาอื่นอย่าง
 ที่ท่านรัฐมนตรีได้ยกตัวอย่างให้ทราบแล้วก็อาจจะเป็นเรื่องที่หนักใจแก่ทางเจ้าหน้าที่ แล้ว
 กระผมใคร่ขอยืนยันว่าในความคิดของกระผมเองที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาเหล่านี้ กระผมเห็นว่า
 แม้ว่าเราจะมีกฎหมายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ตามที่จะไม่เอาผิดกับบุคคลเหล่านี้ แต่ว่าราษฎรใน
 ท้องถิ่นย่อมทราบข้อเท็จจริงและความจริง ปัญหาเหล่านี้บางปัญหาก็เป็นเรื่องของการขัดแย้งของ
 ราษฎรในท้องถิ่นนั้น ถ้าหากว่าเรา เจ้าหน้าที่จะดำเนินการแต่ในทางกฎหมายอย่างเดียว กระผม
 คิดว่าความปลอดภัยของบุคคลที่เราหวังดีนี้ก็คือ และความปลอดภัยของราษฎรที่อยู่ใน
 หมู่บ้านกระผมกล่าวอ้างนี้ เป็นหมู่บ้านซึ่งห่างไกลอาจจะไม่ได้รับความคุ้มครองที่ดีพอ
 เมื่อสรุปแล้วกระผมคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับการก่อการร้ายนี้เป็นปัญหาที่ซับซ้อนและก็เป็นปัญหาที่
 หนักไปในทางการเมือง ถ้าจะใช้มาตรการในทางศาลในทางกฎหมายแต่อย่างเดียวโดยไม่ให้

โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่มีเครื่องมือในการที่จะดำเนินการในทางการเมืองที่จะทำความเข้าใจกับบุคคลเหล่านี้ให้เป็นผลดีต่อสังคมต่อความสงบสุขของท้องถิ่นแล้ว กระผมคิดว่าจะทำให้เจตนาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติลงมติไปนั้นไม่ตรงกับที่ท่านต้องการ ซึ่งกระผมทราบดีว่า ท่านสมาชิกก็มีความมุ่งหมายที่จะให้การแก้ไขปัญหาเหล่านี้เป็นไปด้วยดีแต่การแก้ไขปัญหาใหญ่ ๆ ซึ่งกระผมคิดว่าปัญหาที่เรากล่าวถึงในขณะนี้นั้นเป็นปัญหาของชาติการที่แก้ปัญหานี้ได้ กระผมใคร่ขอยืนยันสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งกล่าวไปเมื่อสักครู่ที่ว่าจำเป็นที่จะต้องมีความมั่นใจซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อถือไว้วางใจซึ่งกันและกัน จึงจะสามารถแก้ปัญหานี้ลุกล้างไปได้ สำหรับกระผมเองในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ ยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และนโยบายของรัฐบาลก็ได้มีนโยบายที่จะให้ความร่วมมือ ให้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากว่าสิ่งใดที่ทางหน่วยงานของรัฐบาลเกี่ยวข้อง ซึ่งกระผมกล่าวแทนในนามของพลเรือน ตำรวจ ทหาร จะร่วมมือกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในประเด็นหรือข้อเท็จจริงที่ท่านสงสัยแล้ว กระผมมีความยินดี ที่กระผมกราบเรียนมานี้ก็เป็นประเด็นที่กระผมคิดว่าท่านสมาชิกควรจะได้รับทราบไว้ ก่อนที่ท่านจะลงมติอย่างหนึ่งอย่างใด ขอขอบคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ: ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่เราพิจารณาอยู่นี้กระผมคิดว่าในเรื่องใหญ่เรื่องที่ว่าควรจะได้รับหลักการหรือไม่นั้น เท่าที่ได้ฟังการอภิปรายมาก็ยังไม่มีท่านใดที่เห็นว่าไม่น่าที่จะรับหลักการ กระผมสันนิษฐานและเชื่อว่าสภานี้คงจะรับหลักการประเด็นจึงอยู่ในข้อที่ว่า จะรับเอาร่างไหนมาเป็นร่างที่จะใช้ในการพิจารณาต่อไป ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นไว้ในทางด้านวิชาการว่า ควรจะรับร่างของรัฐบาลโดยให้เหตุผลใหญ่ ๒ ประการ ในประการแรก คือว่าไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ในประการที่สอง มีเหตุผลความจำเป็นอยู่ในการที่จะรับร่างของรัฐบาล เพราะว่ามีมาตรา ๔ มีวิธีการที่จะได้ให้คุ้มครองบุคคลอื่นต่อตามพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพื่อความจำเป็นในการดำเนินคดีตามกฎหมาย กระผมขอประธานอนุญาตที่จะอภิปรายความเห็นของท่านดังต่อไปนี้ ในข้อแรก ปัญหาที่ว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ในข้อนี้เราคงจะหาข้อยุติไม่ได้ จนกว่าร่างกฎหมายนี้จะผ่านออกเป็นกฎหมาย และก็มีคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญที่จะเป็นผู้พิจารณา เมื่อนั้นแหละเราจึงจะรู้กันได้ว่า จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขณะนี้ถ้า

LIRT

เราจะพูดกันก็เป็นแต่เพียงการพูดจากทรรศนะของแต่ละคนว่าขัดหรือไม่ขัด หรือน่าจะไม่ขัด ในข้อนี้เองอาจจะมีข้อสนับสนุนท่านสมาชิกดังกล่าวอยู่หลายข้อ เพราะเหตุว่าในบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญในหลายมาตราที่เขียนไว้ นั้น เขียนไว้ในลักษณะที่เป็นคดีที่พิจารณาใน ใรงศาลแล้ว ก็อาจจะเป็นจริงอย่างท่านว่า แต่ว่ามีอยู่มาตราหนึ่ง ดูเหมือนมาตรา ๓๓ ที่กล่าว ถึงเสรีภาพในร่างกายของบุคคลในข้อนี้เป็นหลักประกันอยู่อย่างหนึ่งว่า บุคคลเราจะต้องไม่ถูกจับกุม คุมขังโดยไม่มีกฎหมาย และในเมื่อจะถูกจับกุมคุมขังก็ต้องแจ้งข้อหา เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็น ข้อที่ยืนยันว่า ถ้าหากว่าจะมีการคุมขังกันต่อไปนั้นก็ต้องมีกฎหมาย แต่จะเป็นอย่างท่านว่าอีก เช่นกัน เพราะเหตุว่าถ้ากฎหมายเขียนออกมา แล้วมีมาตรา ๔ ดังนี้ ก็เป็นการคุมขังตาม กฎหมาย และก็มีข้อหาตามพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ แต่อย่างไร ก็ตามเถอะ ถึงแม้ว่าท่านจะอ้างของท่านดังกล่าว การตีความในอีกแง่หนึ่ง อีกทรรศนะหนึ่ง ซึ่ง ตรงกันข้าม ก็คงมีอยู่ได้ เราจะมาเอายุติกันในเรื่องที่ว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ นั่นคงจะ ไม่ได้ในที่นี้ กระผมจึงขอผ่านไป มาสู่ประเด็นในข้อที่ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้มีร่างกฎหมาย มาตรา ๔ ตามร่างของรัฐบาลอยู่ในข้อนี้ ถ้าหากว่ามีความจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งตาม เหตุผลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านนั้นได้กล่าวถึงว่าในการจับตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ เรากำลังพูดถึงกันอยู่นี้ อาจจะเป็นการคุมขังเพราะเหตุว่ามีความจำเป็นที่จะต้องกระทำเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของชาติ หรือเพื่อที่จะชักจูงการเปลี่ยนความคิดเห็นในทางการเมืองหรือจะ ด้วยเหตุผลประการอื่นก็ตาม ถ้ามีความจำเป็นที่จะทำการดังกล่าว และต่อไปเมื่อเราผ่านร่าง กฎหมายฉบับนี้ออกมาใช้บังคับ ความจำเป็นที่จะดำเนินการกับบุคคลซึ่งถูกจับอยู่ในหลาย กรณีหลายประเภทคุมขังไว้เหล่านั้น แล้วก็ยังมีบางประเภทที่จะต้องมีการดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ขึ้นแล้วเพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นที่จะ ต้องเขียนมาตรา ๔ ตามร่างของรัฐบาลไว้ ท่านอ้างเหตุผลว่าดังนั้น ถ้าสมมติเรายอมรับว่ามี เหตุผลอันนี้จริงซึ่งก็อาจจะมียุ่ กระผมก็คิดว่าอาจจะเดินได้ในบางกรณี แต่ว่าหากมีความจำเป็น อยู่เช่นนี้แล้วการเขียนมาตรา ๔ อย่างที่เขียนมาตามร่างของรัฐบาลนั้น กระผมเห็นว่าก็ไม่ ชอบด้วยเหตุผลที่ท่านอ้าง เพราะเหตุว่าถ้าหากจะมีความจำเป็นอยู่ดังกล่าวเช่นนี้แล้ว กระผมคิด ว่าในร่างมาตรา ๔ น่าจะเขียนมาในลักษณะที่ไม่ใช่ให้นับหนึ่งใหม่ นับแต่วันที่จะถูกปลดปล่อย ตัวตามกฎหมายนี้ ตามเหตุผลน่าจะเป็นว่าถ้าหากบุคคลใดได้ถูกจับกุมคุมขังไว้ตามประกาศ

LIART

ของคณะปฏิวัติตั้งแต่เมื่อใดให้นับเป็น ๑ ตั้งแต่วันนั้น แล้วก็นับตามกำหนดเวลาถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมขังต่อไป นับตามกำหนดเวลาตามกฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ แต่ในร่างมาตรา ๔ ของรัฐบาลที่เขียนมานี้ก็ไม่ได้เป็นทำนองนั้น กลับให้นับ ๑ ใหม่ นับตั้งแต่วันนี้ซึ่งไม่ชอบด้วยเหตุผล ในวันที่เราจะประกาศใช้กฎหมาย ไม่ชอบด้วยเหตุผล เพราะว่ากฎหมายเขียนข้อสันนิษฐานซึ่งไม่เป็นความจริง ความจริงมีอยู่ว่าบุคคลผู้นั้นได้ถูกจับกุมขังไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว แต่กฎหมายมันเขียนข้อสันนิษฐานในสิ่งซึ่งไม่เป็นความจริงว่าให้ถือเสมือนว่าเข้ามาสู่มือเจ้าพนักงานสอบสวนในวันที่จะถูกปลดปล่อยตัว ในข้อนี้เอง กระผมไม่รู้สึกสบายใจ และก็เห็นว่านอกจากจะไม่สบายใจในข้อที่ว่ากฎหมายเขียนในข้อสันนิษฐานซึ่งผิดกับความเป็นจริงแล้ว ก็ยังไม่สบายใจในข้อที่ว่า ถ้ามีเหตุผลความจำเป็นจริงที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมายก็น่าจะให้นับ ๑ นับตั้งแต่วันที่ได้ออกจับกุมขังตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้คือประเด็นที่กระผมจะขอประทานเสนอเมื่อเป็นดังนี้แล้วกระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะรับร่างของรัฐบาลมาพิจารณา กระผมเห็นว่าร่างที่ดีที่สุดนั้นก็คือร่างของคุณมารุต บุณนาค ที่เปิดโอกาสที่จะให้รัฐบาลดำเนินการตามกฎหมายต่อไปถ้าบุคคลที่ถูกจับกุมขังนั้นมิกระนั้นที่พึงควรกระทำที่รัฐเห็นจำเป็น และก็เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับความจำเป็นซึ่งบรรดาสมาชิกที่ไม่ใช่อยู่ในความรับผิดชอบเกี่ยวกับการงานในด้านนี้ก็อาจที่จะขอแปรญัตติในร่างของคุณมารุตนั้นได้อีก กล่าวคือแปรญัตติโดยนัยที่กระผมได้กราบเรียนมาให้ นับ ๑ ตั้งแต่วันที่บุคคลเหล่านั้นถูกจับกุมขังตามประกาศของคณะปฏิวัติแล้วก็นับเรื่อยไปบางคนถ้าถูกจับมาแล้ว ๒๐๐ วัน ก็นับ ๑๐๐ วันย้อนหลังไป แล้วก็นับต่อไปอีก ถ้าจะจับกุมขังก็นับต่อไปอีก กระผมเห็นว่าถ้าจะรับร่างของคุณมารุต และท่านที่ติดใจ กระผมเองก็ติดใจก็อยากขอแปรญัตติโดยในทำนองที่กระผมได้กราบเรียนมานี้แปรญัตติเพื่อที่จะนับ ๑ นับตั้งแต่วันที่ถูกจับตามประกาศของคณะปฏิวัติ กระผมจึงเห็นว่าน่าที่จะรับร่างของคุณมารุตแล้วก็แปรญัตติสำหรับท่านที่มีอะไรที่จะขอแปรญัตติก็นับไป กระผมเองก็จะขอแปรญัตติโดยนัยดังกล่าว กระผมจึงใคร่ขอเชิญชวนท่านทั้งหลายให้ได้รับร่างของคุณมารุต บุณนาค ไว้พิจารณา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องเกี่ยวกับการที่รับหลักการร่างพระราช

LIRT

บัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่คณะรัฐบาลและอาจารย์ระวีและคุณมารุต บุณนาค เสนอมานั้นผมเองก็ได้คิดพิจารณาอยู่แล้ว ผมเห็นร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศและเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิ อิสระภาพ และเสรีภาพของบุคคล ประกอบทั้งเหตุผลและมาตราในมาตรา ๔ ของแต่ละร่างนั้นแตกต่างกัน ผมจึงขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาอย่างกว้างขวางและเมื่อมีการลงมติรับหลักการแล้ว ก็ว่าในหลักการเหมือนกันหมดทั้ง ๓ ฉบับที่จะยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ เพราะฉะนั้นเมื่อที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการไปแล้ว อันนี้ผมจะขอประธานมติอีกครั้งหนึ่งว่าจะเลือกเอาร่างพระราชบัญญัติใดเป็นหลักการในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป ขอเชิญอาจารย์เสน่ห์ จามริก

นายเสน่ห์ จามริก : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าในการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้น ก็คงจะได้ฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอย่างถี่ถ้วนแล้ว กระผมใคร่ที่จะชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญว่า ถึงแม้ว่าดูโดยผิวเผินนั้นร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ดูจะมีหลักการอันเดียวกัน กล่าวคือว่าเป็นการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙๙ แต่ถ้ามองพิเคราะห์มาตรา ๔ ตามร่างของรัฐบาลก็จะเห็นได้ว่าเป็นมาตราที่ลบล้างหลักการของการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้โดยสิ้นเชิง เพราะว่าเป็นการให้อำนาจสืบต่อจากประกาศคณะปฏิวัติ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แจ้งไปเมื่อตะกี้นี้ คือดอกเตอร์ อดุล ที่ว่าเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะรับหลักการของร่างรัฐบาล ยิ่งกว่านั้นด้วยความเจียมตัว ในเรื่องของความรู้ในทางกฎหมายนิติศาสตร์ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในฐานะของผู้พิพากษาศาลาก็ได้ยืนยันว่า ไม่เป็นการผิดรัฐธรรมนูญ แต่ในความเห็นของผมโดยสามัญสำนึกที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนึงถึงที่ว่า ในขณะที่ถึงเวลาหรือยังที่พวกเรานั้นจะตัดสินใจว่าเมืองไทยนั้น จะอยู่กันอย่างมีกฎหมายเกณฑ์ มีชื่อมีแป และกฎหมายชื่อแปอันนั้นก็ปรากฏอยู่ตามรัฐธรรมนูญที่เพิ่งประกาศใช้ ออกมาตั้งแต่มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๔ ซึ่งได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ้างถึงบ่อย ๆ อันนี้ชัดเจนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามมาตรา ๓๓ กระผมขออ้างวรรคสอง การจับกุมคุมขังหรือตรวจค้นตัวบุคคลไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง

LIRT

กฎหมาย แต่ผู้ถูกจับกุมหรือถูกตรวจค้นจะต้องได้รับแจ้งข้อหาหรือเหตุและรายละเอียดตามสมควรในการจับกุม ท่านประธานที่เคารพการให้อำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติมาตรา ๑๕๔ หรือการให้อำนาจตามมาตรา ๕ ที่สืบต่อจากเจตนารมณ์ของคณะประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕๔ นั้น เป็นการลบล้างกฎเกณฑ์อันนี้โดยสิ้นเชิง ส่วนร่างของท่านสมาชิกอีก ๒ ท่านเป็นการหยิบยกเอาเจตนารมณ์ที่จะให้บ้านเมืองของเราแน่นเข้าไปสู่กฎเกณฑ์ของกฎหมาย กล่าวคือว่าให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญที่กระผมได้พูดถึง กระผมคิดว่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับในการป้องกันในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ได้ แกลงถึงโครงการและวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ อันนี้กระผมไม่ขอเข้าไปจะรู้ถึงสิ่งที่ท่านได้พูดมา แต่กระผมขอเกียรติของท่านว่าท่านคงพูดจริง แต่การยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕๔ โดยสิ้นเชิงนั้น ไม่ได้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองจะไม่มีอำนาจจะจัดการกับเรื่องของคอมมิวนิสต์ พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นก็ให้อำนาจโดยเต็มที่อยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่าการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕๔ นั้นเป็นการป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจเกินขอบเขต แล้วก็ลงโทษบุคคลโดยไม่ทราบเหตุแห่งการกระทำผิด ไม่ทราบข้อหาเพราะว่าอันนี้เป็นประเด็นซึ่งท่านสมาชิกควรจะตระหนัก การที่จะรับหลักการของท่านสมาชิกทั้งสอง ซึ่งจะเป็นของคุณมารุตหรือของคุณระวีนั้น ผมไม่เกี่ยว แต่ทว่าไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการหักล้างลิดรอนอำนาจฐานะของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในการป้องกันหรือปราบปรามคอมมิวนิสต์ มันมีกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าผมเองผมก็เห็นใจเจ้าหน้าที่ที่ได้แสดงความหนักอกหนักใจในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ของท่าน แต่ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะตัดสินใจให้เจ้าหน้าที่นั้นได้ปฏิบัติอยู่ในกรอบของกฎหมาย ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเห็นว่าท่านสมาชิกได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๔ มาพอสมควรแล้ว ผมจึงใคร่ขอประธานปรึกษาว่าที่ประชุมนี้จะให้มีการลงมติให้มีการปิดการอภิปรายหรือไม่ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นควรจะปิดการอภิปรายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดการอภิปรายต่อไป ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้มีการเปิดการ
อภิปรายได้

ก่อนที่ผมจะขอประธานมติว่าจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ
นี้หรือไม่ ผมเห็นว่าที่ประชุมได้ลงมติให้พิจารณากันทั้ง ๓ ฉบับแล้ว เพราะฉะนั้นในการ
ลงมติรับหลักการนี้ก็จะเป็นการลงมติรับหลักการร่วมกันทั้ง ๓ ฉบับ และต่อไปในขั้นพิจารณา
ในวาระที่ ๒ จะขอให้ท่านสมาชิกได้ลงมติอีกครั้งหนึ่งว่าจะเลือกร่างของรัฐบาล หรือของ
อาจารย์ระวีหรือของคุณมารุตเป็นหลักการในการพิจารณาต่อไป

ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่าควรจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
และอาจารย์ระวี ภาวิไล คุณมารุต บุณนาศ เป็นผู้เสนอ ทั้ง ๓ ฉบับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ.
๒๕๑๕ พ.ศ. ทั้ง ๓ ฉบับไว้พิจารณาต่อไป

(นายระวี ภาวิไล ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ระวีครับ

LIRT

นายระวี ภาวิไล : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากจะขอปรึกษาหรือเรื่องวิธีการที่ท่านประธานจะใช้ในการถามมติว่าจะรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติอันใดนั้นนะ กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่าถ้าสมาชิก ก็จะเห็นได้จากการอภิปรายว่าผู้ที่มีส่วนหนึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอนั้นไม่เหมาะสมที่จะรับหลักการ ส่วนผู้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่กระผมหรือคุณมารุตเสนอนั้นน่าจะรับหลักการก็มีคล้ายคลึงกัน อยากจะเรียนปรึกษาท่านให้ได้มติที่ถูกต้องของสภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ประธานมีอำนาจตามข้อบังคับที่ ๖๒ ที่สั่งให้รวมหรือแยกประเด็นพิจารณาหรือลงมติได้ แต่ที่ผมขอให้รวมการพิจารณาในชั้นรับหลักการนี้ก็เพราะว่าที่ประชุมได้ลงมติให้พิจารณาร่วมกัน ซึ่งตามประเพณีที่ทำกันมาก็ให้พิจารณารับหลักการร่วมกันไป ส่วนที่ท่านสมาชิกจะลงมติอีกครั้งว่าจะให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับไหนเป็นหลักในการพิจารณานั้น ถึงแม้จะรับร่างไหนเป็นหลักในการพิจารณาแล้วก็ตามท่านสมาชิกก็มีสิทธิที่จะขอแปรญัตติตัดมาตราใดก็ได้ที่ท่านเห็นสมควร ท่านมีสิทธิที่จะแปรญัตติได้ตามข้อบังคับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านไม่เสียสิทธิแต่ประการใด

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากร่างของรัฐบาลมีข้อแตกต่างพื้นฐานจากร่างของคุณระวี และร่างของคุณมารุต กระผมคิดว่าเพื่อให้ได้เจตนารมณ์ที่แท้จริงของสภาฯ นี้ อยากจะขอความกรุณาอาจารย์ระวีให้ถอนร่างของท่านเสีย ถ้าอย่างนั้นแล้วเราจะได้เจตนารมณ์ที่ชัดเจน

นายระวี ภาวิไล : กระผมยินดีถอนร่างของกระผมออก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมขอประทานมติ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นชอบที่จะให้อาจารย์ระวีถอนร่างพระราชบัญญัติของท่านไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรให้ถอน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้อาจารย์ระวีถอนร่างของท่านไปได้

ต่อไปผมขอประธานมติว่าที่ประชุมนี้จะเลือกเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีหรือของคุณมารุต บุณนาค เป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ในชั้นกรรมาธิการท่านที่เห็นว่าควรรับร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่เห็นว่าควรรับร่างพระราชบัญญัติของคุณมารุต บุณนาค เป็นหลักในการพิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้รับร่างของรัฐบาลเป็นหลักการในการพิจารณาในวาระที่ ๒ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญหรือวิสามัญ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๑๕ นาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอกรรมการวิสามัญมีจำนวน ๑๕ นาย จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๑๕ นาย ของรัฐบาลกึ่งนาย

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ของรัฐบาลเสนอ ๗ นาย เชิญเสนอได้ครับ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ของ

LIRT

รัฐบาลเสนอคือ ๑. นายมารุต บุนนาค ๒. พลโท สายหยุด เกิดผล ๓. นายสมภพ
โทตระกูล ๔. นายอดุล วิเชียรเจริญ ๕. นายธานีรินทร์ กรัยวิเชียร ๖. พลตำรวจโท ชุมพล
โลทะชาละ ๗. พลตำรวจโท อารีย์ กระวีบุตร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ของสมาชิก ๘ นาย เชิญเสนอได้ครับ

นายระวี ภาวิไล : ผมขอเสนอ นายเสน่ห์ จามริก ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายชนะ รุ่งแสง : ผมขอเสนอ นายระวี ภาวิไล ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ผมขอเสนอคุณณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายวิรัช กุมุทมาศ : ผมขอเสนอคุณไพจิตร เอื้อทวิกุล ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นางสายหยุด นิยมวิภาต : ดิฉันขอเสนอ พันตำรวจเอก หม่อมราชวงศ์ยงสุข
กมลასน์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายศลย์ เวสโกสิทธิ์ : ผมขอเสนอคุณสมัคร์ สุนทรเวช ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายวิกรม เมลาพันธ์ : ผมขอเสนอคุณปรีดี เกษมทรัพย์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

คุณหญิงสมศรี เจริญรัชต์ภาคย์: ดิฉันขอเสนอคุณวิกรม เมฆานนท์ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ครบ ๑๕ ท่านแล้ว

นายบุญชอบ สาครินทร์: ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอเปิดการเสนอชื่ออีก
ต่อไปครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มีผู้เสนอให้เปิดการเสนอชื่อแล้ว จะมีท่านผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เปิดการเสนอ
ชื่อได้ ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอเป็นกรรมการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): รายชื่อกรรมการวิสามัญ มีดังนี้
๑. นายมารุต บุนนาค ๒. พลโท สายหยุด เกิดผล ๓. นายสมหมาย ชุนตระกูล ๔. นายอดุล
วิเชียรเจริญ ๕. นายธานินทร์ กรัยวิเชียร ๖. พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ ๗. พลตำรวจตรี
อารีย์ กะริบุตร ๘. นายเสน่ห์ จามริก ๙. นายระวี ภาวิไล ๑๐. นายณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม
๑๑. นายไพจิตร เอื้อทวีกุล ๑๒. พันตำรวจเอก หม่อมราชวงศ์ยงสุข กมลასน์ ๑๓. นาย
สมักร สุนทรเวช ๑๔. นายปรีดี เกษมทรัพย์ ๑๕. นายวิกรม เมฆานนท์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ทางรัฐบาลจะเสนอแปรญัตติภายในกี่วัน

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย):
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับจะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อ
บังคับ

ยังมีเวลาเหลืออีกเล็กน้อย อยากจะขอเวลาที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติอีกฉบับหนึ่ง ผมเข้าใจไม่มีปัญหาอะไรมาก คือร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม-
ทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-อุบลราชธานี
ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัด
มหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรีและอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมือง
ยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเชียงโน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัด
อุบลราชธานี พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๒๒๓๐/๒๕๑๗ วันที่ ๒๕ ก.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๔๒๐๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรีและอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาถนัดให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรีและอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) **สัญญา ธรรมศักดิ์**
(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สำเนาถูกต้อง
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)
หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ
กองการประชุม

มณี พิมพ์
๒๖/๒/๖๓

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเชียงใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเชียงใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-อุบลราชธานี เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอชวบุรีและอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอชวบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้วตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

LIRT

อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอชนบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเชียงใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอชนบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเชียงใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายชนบท - มหาสารคาม - อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีแนวทางส่วนแคบที่สุดสิบสองเมตร และส่วนกว้างที่สุดสองร้อยยี่สิบสามเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนการระเบียบวาระ

16/11/25

มติ พิมพ์

16/11/25 ทาน

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีหลักการดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว และอำเภอเขื่อนใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

โดยมีเหตุผลที่ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - อุบลราชธานี เสร็จแล้วจึงสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

นายใหญ่ ควิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพครับ การเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงนั้น โดยหลักการแล้วก็ไม่ควรจะขัดข้อง แต่ว่าได้พิจารณาแผนที่ที่จะเวนคืนแล้ว ประเด็นเกิดขึ้นสองสามแห่ง ที่บ้านไผ่ที่ในทางหลวงเข้าไปนั้นขยายออกไป ถ้าเราดูให้ดีแล้วก็มีอยู่สองตอน เพราะที่ดินตรงนั้นมีราคาแพงมาก ตอนที่ข้ามทางรถไฟไป ที่กฎหมายนี้ขอเวนคืนนั้น ตอนหนึ่ง อีกตอนหนึ่งที่ขยายในกลางเมือง ที่ดินกลางเมืองนั้นแพงมากเพราะมีตึกรามบ้านช่อง ผมอยากทราบว่าค่าหนึ่งถึงค่าเสียหายที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถูกเวนคืนที่ดินนั้นจะเป็นเงินสักเท่าไร ประการแรก ในเมืองร้อยเอ็ดนั้นหลักเลี้ยงไม่ได้ ถึงจะมีปัญหาชนิดเดียวกันผมไม่ตั้งใจ ในอำเภอเสลภูมิเช่นเดียวกัน แต่ในเมืองยโสธร อำเภอเมืองยโสธรนั้น มีปัญหาเช่นเดียวกับบ้านไผ่ ขอให้ท่านสมาชิกได้ดูว่าทางเส้นนี้มันไม่ได้ตรง มันจึงเกิดปัญหา ถ้ามันตรงเป็นเส้นบรรทัดไปเลยมันไม่เกิดเป็นปัญหา ปัญหาในการเวนคืนที่ดินนี้มีอยู่ ๓ ประการคือ ต้องชดเชยค่าที่ดินมาก การออกแบบการสร้างทางไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง การเป็นหนี้สินค่าเวนคืนที่ดินไม่ค่อยจะชำระหนี้กันให้หมด เพราะมันแพง จึงอยากขอความกรุณาให้ชี้แจงว่า ในจังหวัดต่าง ๆ ที่ทางผ่านโดยเฉพาะที่มหาสารคามนั้นสำคัญมาก ที่จริงก็ทางไม่กว้าง ไปจนกระทั่งถ้อยยโสธรมันก็มีปัญหาที่ควรพิจารณาอยู่ ๓ ตอนและถ้าได้รับการชี้แจงให้เข้าใจ

LIRT

แล้วก็คือว่า ที่บ้านไผ่ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม แล้วก็ที่บรบือ การคำนวณหรือการหลีกเลี่ยง เราไปดูแผนที่แล้วมันจะคิด เมื่อมันคิดแล้วก็ก็เป็นไปตามรูปตามเดิมที่มีอยู่ แต่ว่ามันคิด ๒ คัดที่เวนคืนกับทางเดิม ผมอยากจะได้รับคำสั่งแจ้งจากรัฐบาลว่าการที่เวนคืนไปอย่างนี้ประหยัดปลอดภัยในทางเทคนิคในการสร้างทางหรือเปล่า

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านอธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินคุณเฉลียวครับ

นายเฉลียว วัชรพุกก์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในฐานะกระผมรับผิดชอบอยู่ทางกรมทางหลวง ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องในทางที่ผ่านไปยังย่านอำเภอหรือว่าย่านจังหวัดนั้น ได้มีการผ่านไปในตัวเมืองหรือว่าแยกออกไปทางออกจากตัวเมือง กระผมใคร่เรียนชี้แจงว่าตามแนวนโยบายในการสร้างทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงจังหวัดนั้น โดยปกติเราไม่ประสงค์ที่จะให้เข้าไปในเมืองไปiny่านชุมชน ซึ่งสภาพทางเดิมนั้นคับแคบและมีตีกรามบ้านช่องอยู่มากแล้ว เราจะพยายามหลีกเลี่ยงเด็ดไปใกล้ ๆ เพราะฉะนั้นในแผนที่เวนคืนซึ่งได้แนบมาพิจารณานั้นจะเห็นได้ว่า ที่บ้านไผ่นั้นเราก็ได้แยกออกไปออกจากย่านชุมชนไปเป็นระยะทางที่แยกไปนั้นประมาณ ๔ กิโลเมตรเศษ ที่บรบือก็เช่นกัน เราได้แยกออกไปออกจากย่านตัวอำเภอออกไป สำหรับที่จังหวัดมหาสารคามนั้น แนวตามแผนที่ที่เวนคืนนี้ก็ได้ออกไปเป็น บายพาสต์ (by pass) หรือเรียกว่า ทางอ้อมเมือง ได้แยกออกไปเป็นระยะทางยาวประมาณ ๖ กิโลเมตรเศษ ที่ร้อยเอ็ดนั้นก็เช่นกัน สำหรับทางเหล่านี้นี้ก็ ได้จัดสร้างไปแล้ว การที่แยกออกไปจากตัวเมืองนั้นก็เป็นการลดค่าใช้จ่ายในการจ่ายค่าเวนคืนไป แล้วก็ยังเป็นประโยชน์ในการจราจรเป็นอันมาก กระผมคิดว่าพระราชบัญญัติอันนี้นั้นก็เป็นประโยชน์ในการที่จะให้กรมทางหลวงสามารถที่จะดำเนินการสงวนเขตทางต่าง ๆ เหล่านี้ไว้เพื่อประโยชน์ในการที่ในอนาคตอาจจะมีการจราจรเพิ่มขึ้นมาเป็นอันมากเพราะว่าทางเหล่านั้นนี้ได้ผ่านจังหวัดที่สำคัญ ๆ เป็นต้นว่า จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ไปยังอุบลราชธานี และทางสายนี้ก็เป็นทางหลวงสายเอเชีย ซึ่งจะเชื่อมระหว่างประเทศด้วย ฉะนั้นในการกำหนดเขตทางในทางสายนี้ นั้น จึงกำหนดเขตทางไว้กว้างพอสมควรแต่อย่างไรก็ตาม ทางกรมทางหลวงได้ตระหนักดีว่าในเขตทางซึ่งผ่านไปiny่านชุมชนผ่านไปยังตำบลหมู่บ้านนั้น ซึ่งจำเป็น

LIRT

จะต้องอาศัยแนวทางเดิมนั้นเราไม่ขยายเขตทางเราพยายามใช้รักษาเขตทางเดิมนั้นเอง จะเห็นได้ว่า แนวทางที่ผ่านไปยังย่านชุมชนมชนเหล่านั้น ซึ่งเราไม่ได้ไปทำบายพาสต์ (by pass) เราได้ใช้เขตทางเท่าเดิม ไม่มีการขยาย เราจะขยายเฉพาะเส้นทางสายใหม่ แนวทางใหม่ ๆ หรือว่าขยายเพียงข้างเดียวเท่านั้น ขอขอบคุณ

นายจันทร์ อินลพเพท : ท่านประธานที่เคารพ ว่ากันถึงความคิดทางราชการเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาล เฉพาะอย่างยิ่งก็มาถึงกรมทางหลวงแผ่นดิน มีโครงการที่จะต้องขยายเขตทางหลวงจากบ้านไผ่ไปถึงจังหวัดอุบลราชธานี โดยผ่านจังหวัดที่สำคัญต่าง ๆ ดังท่านอธิบดีได้อภิปรายไปแล้วเมื่อก็ ถือว่าเป็นบุญหนักหนาแก่ชาวอีสานเป็นอย่างยิ่ง ชาวอีสานซึ่งได้ใช้ทางลุ่ม ๆ ดอน ๆ แคว ๆ มาตั้งหลายร้อยปี หลายร้อยปีมาแล้ว เห็นทางดีก็ตอนบ้านไผ่มา มาถึงโคราช มาถึงเมืองหลวง อันนี้ทางดีแล้ว แต่ทางภาคอีสาน ซึ่งได้ทนมรมานได้ทงแคบ ๆ มาหลายปี จึงถือได้ว่า มาถึงคราวสมานติบัญญัตินี้ เป็นบุญมาก ซึ่งทางราชการเฉพาะอย่างยิ่ง กรมทางหลวงจะได้ให้ความสะดวกสบาย ส่วนการทรัพย์สินตั้งท่านผู้มีเกียรติผู้หนึ่งว่าที่ดินติดในเมืองบางแห่งนั้นผมได้เดินมาแทบทุกเดือน กรมทางหลวงได้เตรียมพร้อมไว้แล้ว ในการหลีกตัวเมืองได้เตรียมพร้อมไว้แล้วเพื่อไม่ให้เสียหายทรัพย์สินที่ดินแพง ๆ ในเมือง ได้เตรียมไว้แล้ว ส่วนตามแผนที่ก็ไปตามที่นอกเมืองอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่น่าจะมีปัญหาอะไรในการที่จะต้องสร้างคุณภาพชีวิต สร้างความสะดวกสบาย สร้างบริการสาธารณูปโภคในการขนส่งให้ภาคอีสานเราได้สะดวกสบายยิ่งขึ้น ผมเห็นว่าเรื่องนี้ ในเรื่องทางคดีก็คล้ายกัน ท่านสมาชิกท่านผู้มีเกียรติบางท่านก็ว่าขึ้นมา ผมเข้าใจว่าเป็นตามหลักวิชาการทางหลวงแผ่นดินที่จะสร้างขึ้น ไม่มีประเทศใดในโลกที่จะต้องสร้างถนนตรงเป็นเส้นขนานเหมือนเส้นบรรทัด เขามีหลักวิชาการต้องสร้างไปตามสายคอน สร้างไปตามในเมืองสร้างไปตามที่จะต้องมี สัญสัมพันธ์ประมาณน้อย เพราะไม่ได้ถมดินมาก หลักวิชาการการสร้างทางก็ต้องมีอยู่ในตัวอยู่แล้ว ผมเห็นว่าไม่มีปัญหาอะไร ปัญหาในเมืองที่ดินแพงก็หลีกออกไปปัญหาคดีก็คล้ายกันไปตามหลักวิชาการ ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรผมขอสนับสนุนในการที่จะต้องเปิดสร้างทางใหม่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมอยู่ที่นี้มานาน การเวนคืนที่ดินนี้ปัญหามันเกิดขึ้นเสมอ คือให้ไปแล้ว ๑. ไม่ค่อยให้สตางค์เขาก็ไปเวนคืนพื้นที่ที่มันแพง ๒. คน

LIRT

ที่มีอำนาจบังคับให้ต้องเวนคืนมักจะไปซื้อที่ดินไว้ สภาก็มักจะไมยอมให้มันเป็นอย่างนี้ ผมขอให้เปิดแผนที่ในเขตเมืองร้อยเอ็ดทางเดิมคด ถ้าหากว่าจะตรงไปตามเส้นเล็กก็ตรง เส้นตรงย่อมประหยัดกว่าเส้นคด เพราะว่าทางมันสั้นระดับในเมืองร้อยเอ็ดตรงเส้นทางนั้นเป็นที่ที่ไม่ต้องเสียสตางค์ เพราะเป็นที่หลวง เพียงแต่ย้ายอาคารซึ่งเป็นบ้านพักของตำรวจ ในขณะที่ก็ค่าปลุกบ้านถูกกว่าค่าเวนคืนที่ดิน นี่ผมก็ไม่เข้าใจว่าเอากันตรงไหนกันแน่ ตั้งแต่กิโล ๑๒๐ ไปถึงกิโล ๑๓๕ ทำไมมันเป็นอย่างนั้น จะเอามาทางเดิมก็บอกว่าทำไว้แล้วแล้วก็ให้เป็นทางหลวงเทศบาลหรือทางหลวงจังหวัดก็มันก็ทางที่ชาวบ้านใช้ด้วยกัน กระผมไม่ค่อยตั้งใจหรอกเรื่องอื่นแต่ที่ว่าพอไปเป็นกรรมการงบประมาณสภาที่รักก็ตั้งใจในเรื่องการชดใช้ค่าที่ดินเวนคืนนี้ เมื่อสมัยก่อนจะปฏิบัติเป็นหนี้เขาอยู่ ๗๐๐ กว่าล้าน แต่ว่าตอนที่กฎหมายนี้จะเข้าก็ถามอธิบดีว่าให้เขาไปเท่าใดแล้ว ก็บอกว่าจนจะหมดละ อันนั้นไม่ใช่ปัญหา คือถ้าเอาไปในที่ที่แพงเป็นที่เอกชนยิ่งเสียเงินหนัก แล้วความปลอดภัยในการใช้ถนนก็ไม่ค่อยจะมี การออกแบบสร้างทางนั้นอยู่ที่ว่าสภานี้อนุมัติตามพระราชบัญญัติเวนคืนหรือไม่ มันเกี่ยวข้องกัน ไม่ใช่ว่าจะสร้างทางแล้วยอมกันตะบันก็ไม่ได้หรอก ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องมาขออนุญาตสภา ก็ต้องชี้แจงกันบ้างว่าสายทางสร้างตรงร้อยเอ็ดมองดูตามรูปทางมันคดมันก็ต้องแพง แล้วที่ตรงนั้นพอสอบแล้วมีกฤษฎีกาแล้วสำรวจแล้วเป็นที่หลวง ถ้าตรงไปมันถูกกว่าผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ก็ไม่เข้าใจเท่าไรหรอก ทำแผนที่ก็ไม่ค่อยเป็น เป็นเมื่อเล็ก ๆ สอบได้ชั้นประถมมัธยมอะไรพวกนั้นที่นี้ก็อย่ารู้ แต่มาดูก็อ่านออก อ่านออกกว่าเขาร้อยเอ็ดนี่น่าอันตรายยิ่งกว่าที่อื่น ผมอยากเรียนถามอีกสักที แต่ยกมือให้นะครับ แต่จะให้ไม่ใช่หลับหูหลับตาให้ ต้องรู้เหตุผลว่าที่ให้ไปเพราะอะไร

นายเจสียว วัชรพุกก์ : กระผมต้องขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งที่ท่านสนับสนุนและที่ท่านได้มีความข้องใจ แต่ความจริงแล้วจิตใจก็คงสนับสนุนเหมือนกัน สำหรับที่ผมจะชี้แจงนั้นก็คือเรื่องแนวทางที่ว่าคดเคี้ยวที่จังหวัดร้อยเอ็ดนี้ กระผมใคร่กราบเรียนว่านโยบายของกรมทางหลวงนั้นในจังหวัดใหญ่ ๆ เราจะทำทางบายพาสต์ (by past) อ้อมเมืองเฉียดเมืองไปโดยเฉาะอย่างจังหวัดมหาสารคามหรือร้อยเอ็ดเป็นต้น ที่จังหวัดร้อยเอ็ดนี้แนวที่เห็นเป็นจุด ๆ นั้นเป็นเส้นทางเก่าซึ่งผ่านไปในตลาดซึ่งมีบ้านช่องบ้านเรือนราษฎรอยู่

LIRT

หนาแน่นส่วนแนวใหม่นั้นไปทางทิศใต้ฮ่อมไป แล้วไปตัดเส้นทางที่มาจากอำเภอต่าง ๆ รอบเมือง ร้อยเอ็ดเราจึงมีการขยายเขตทางกว้างบ้างแคบบ้างตามที่ปรากฏอยู่นั้น การทำทางฮ่อมเมือง ทุกเมืองนั้นก็เป็นเรื่องของผังเมืองซึ่งเราเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ว่าการจะต้องมีเพื่อจะระบายน การจราจรให้สะดวกรวดเร็วขึ้น เพราะว่าการจราจรนั้นถ้าหากว่าผ่านเข้าไปในตัวเมืองแล้วทำก็จะเป็นการเสียเวลา แล้วก็ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ส่วนปัญหาเรื่องการจ่ายเงินค่าทดแทนค่า ที่ดินที่ดีหรือว่าค่าต้นไม้ค่าดีกรมบ้านช่องก็ที่ดินนั้นกระผมใคร่จะเรียนชี้แจงเสียเลยว่าทาง กรมทางหลวงก็ได้มีความห่วงใยในเรื่องเหล่านี้และได้รับคำร้องเรียนจากบรรดารัฐกร ประชาชน อยู่เป็นอันมากอยู่ตลอดเสมอมา จึงได้มีนโยบายที่จะเร่งรัดการจ่ายเงินเหล่านี้ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ก่อนนั้นเนื่องจากเรามีโครงการก่อสร้างทางมากมายเป็นทุกปีมานับตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ จน กระทั่งบัดนี้มีโครงการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาทุกปีก็เป็นเรื่องภาระหนักในการที่จะต้องจัดเรื่อง กรรมสิทธิ์ที่ดินในเส้นทางใหม่ ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นในระยะแรก ๆ นั้นสินต่าง ๆ มีอยู่เป็น อันมาก แต่ว่าต่อมาได้มีการพิจารณาเร่งรัดการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินให้รวดเร็วขึ้นได้มีการตกลง ระหว่างกรมทางหลวงกับกรมที่ดิน ในการที่จะจัดเจ้าหน้าที่ไปรังวัดแบ่งแยกที่ดินต่าง ๆ ขึ้น จนบัดนี้นั้นเราได้จ่ายค่าทดแทนค่าที่ดินและค่าต่าง ๆ เหล่านั้นไปเป็นอันมากแล้วก็ยังเหลือ อยู่ประมาณนับถึงสิ้นปี ๒๕๑๗ นี้ก็เหลืออยู่ประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทสำหรับทั่วประเทศกระผม คิดว่าในการที่เร่งรัดการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ก็คิดว่าภายในระยะ ๒ - ๓ ปีนั้นก็คงจะจ่ายค่า ทดแทนที่ยังค้างอยู่นี้ได้แล้วเสร็จต่อไป ขอขอบคุณ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่ เคารพ กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ ทราบข้อเท็จจริงและได้กรุณาแถลงให้ท่านสมาชิกที่มีข้อสงสัยทราบ อย่างไรก็ตามก็ใคร่ ที่จะขอเรียนเพิ่มเติมว่าถนนนี้มันเสร็จมานานแล้วละครับ ไม่มีทางที่จะเปลี่ยนไปได้ แต่ว่า ในการที่เราทำไปทีแรกนี้เราอาศัยออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ซึ่งได้มีการสำรวจ มีการออกแบบตามหลักเศรษฐกิจ และตามหลักการสร้างทาง เมื่อได้ออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงแล้ว ก็ได้ออกประกาศของรัฐมนตรีกำหนดให้ทางหลวงสายนั้น เป็นทางหลวงเร่งด่วน แล้วก็ลงมือสร้างกันไป สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว การที่จำเป็นจะต้องมา

LIRT

ออกพระราชบัญญัตินี้ก็เพราะว่าการจัดการมสที่ที่ติดในบางตอนยังไม่แล้วเสร็จ แล้วนอกจากนั้นที่ดินที่ผ่านในบางตอนก็เป็นป่าสงวนก็มี ที่วัดก็มี ที่สาธารณะก็มี ถ้าหากไม่ออกพระราชบัญญัติเวนคืนแล้วก็จะไม่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมทางหลวง เพราะฉะนั้นจึงต้องขอออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าทางรัฐบาลก็ได้ชี้แจงให้เข้าใจ ท่านอธิบดีกรมทางหลวงก็ได้ชี้แจงแล้ว ท่านกำนันท่านอยู่ในท้องถิ่นนั้นก็เห็นความสำคัญอันนี้แล้ว กระผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ได้มีผู้เสนอขอให้ปิดอภิปราย . แล้วก็ยังมีผู้รับรองครบถ้วนข้อบังคับ ฯ แล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้ปิดอภิปรายได้แล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ คือภายใน ๗ วัน บัดนี้เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกาแล้ว ผมขอเลิกประชุมในวันนี้ และขอขอบพระคุณทุกท่าน

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

รายงานการประชุมครั้งนี้คณะกรรมการการยังไม่ได้ตรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้สิ้นสภาพไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ มาตรา ๒๓๔ และโดยที่ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๒๔ วรรคสอง บัญญัติว่า "รายงานการประชุมที่ยังมิได้มีการรับรอง เพราะเหตุที่สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตามวาระหรือเพราะเหตุที่สมาชิกสิ้นสภาพไปให้เลขาธิการ รัฐสภาบันทึกเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมนั้น"

ฉะนั้น จึงขอบันทึกเหตุไว้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมดังกล่าวข้างต้น

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ)

เลขาธิการรัฐสภา